

COVID-19 ไม่ติดและไม่แพร่ผ่านสัตว์น้ำ

ยังไม่พบว่าคนติดเชื้อ COVID-19 จากการบริโภคสัตว์น้ำ และ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ

เพื่อการบริโภคที่ถูกสุขอนามัย ควรปรุงสัตว์น้ำให้สุกก่อนบริโภค

คำแนะนำ ในการปรุงอาหารทะเลสดหรือแช่แข็ง

ล้างมือหลังสัมผัสสัตว์น้ำ ก่อนและหลังปรุงอาหาร

ไม่สัมผัสอาหารอื่น ขณะเตรียมอาหารแช่แข็ง

ไม่จับใบหน้า ขณะซื้ออาหารแช่แข็ง

ปรุงสุกก่อนบริโภค

เสนาธิการ เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๖ พฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๖๒

พิธีพระราชทานกระบี่ และปริญญาบัตร แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๒

สิทธิการไม่ ภัวโหติ

เสนาธิการ

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธาน ในงานรำลึกวันเสด็จฯ ทรงเปิดโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม ครอบรอบ ๑๑๑ ปี
(๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒) ณ หอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินมาทรงเป็นประธานในการแข่งขัน เดิน-วิ่ง “เขาชะงูงชูเปอร์ฮาล์ฟมาราธอน ๖๓” ครั้งที่ ๒๖
ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

๑ กราบส่งท้ายปีเก่า เข้าปีใหม่
ขอปางไทยจงอยู่ดีมีสุขสันต์
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันกลมเกลียวกัน
ร่วมฝ่าฟัน โควิด – สิบเก้า เจ้าตัวมาร

๑ เวิร์คฟรอมโฮม เว้นระยะห่าง หมั่นล้างมือ
ไลน์แมน แกร็บ แอปมือถือ ซื้ออาหาร
สวมหน้ากาก การ์ดอย่าตก ยกให้นาน
เราจะผ่าน วิกฤติใหญ่ ไปด้วยดี

พล.ต.จิระ เหล่าจिरอังกูร : ร้อยกรอง

สารอวยพรปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๔

ของ
พลโท จิรเดช กมลเพชร
ผู้อำนวยการนิตยสารเสนาศึกษา

ในโอกาสที่ดิฉันสมัยขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๖๔ ผมขอส่งความสุขและความปรารถนาดี ให้แก่ท่านสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา ผู้อ่านนิตยสารทุกท่านและครอบครัวด้วยความรักและเคารพยิ่ง

ตลอดระยะเวลาหนึ่งปีที่ผ่านมา นิตยสารเสนาศึกษา ได้ส่งมอบสิ่งดี ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ท่านสมาชิกในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ทางทหาร ประวัติศาสตร์การเมืองการทหารของไทยในอดีต การพัฒนาประเทศในยุคปัจจุบัน ความรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การดำเนินกิจกรรมของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และอื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชกรณียกิจของพลเอกหญิงสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่มีพระมหากรุณาธิคุณอย่างสูงสุด แก่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งจะเป็นสื่อกลางให้กับท่านสมาชิก ได้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงภายในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าอย่างต่อเนื่อง และร่วมกันภาคภูมิใจในสถาบันที่ท่านสมาชิกทุกท่านได้เข้ารับการศึกษามา ผมในฐานะผู้อำนวยการนิตยสารเสนาศึกษา ขอให้ความเชื่อมั่นกับท่านสมาชิกว่าจะบริหารงานให้นิตยสารเสนาศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

ในวาระดีปีใหม่ใหม่ ผมขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก เสด็จพระบารมีอันแผ่ไพศาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี โปรดดลบันดาลพระราชทานพร ให้ท่านสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา ผู้อ่านนิตยสารทุกท่านและครอบครัว เจริญด้วยจตุรพิธพรชัย และสัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ

พลโท
(จิรเดช กมลเพชร)

ผู้อำนวยการนิตยสารเสนาศึกษา

บรรณาธิการแถลง เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๑ เดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๖๓

สวัสดิ์ศรีรับ สมาชิกและผู้อ่านเสนาศึกษาทุกท่าน

ส่งท้ายปีเก่า พ.ศ.๒๕๖๓ สวัสดิ์ศรีสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษาและผู้อ่านนิตยสาร ขอให้ปีใหม่ พ.ศ.๒๕๖๔ นี้เป็นปีที่ดีของพวกเราทุก ๆ คนครับ

บรรณาธิการทำหน้าที่ได้ไม่ถึงปี ก็ต้องอำลาจากตำแหน่ง นิตยสารเล่มนี้จึงเป็นเล่มสุดท้ายของผม ต้องขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาที่ให้โอกาส ขอขอบคุณพี่จักร พล.ต.รัชพล ไม้รอด อดีตบรรณาธิการ พี่ป้อม พล.ต.หญิง กฤติยา ไม้รอด อดีตผู้ช่วยบรรณาธิการ ที่มีคุณูปการ ต่อนิตยสาร และผมตลอดมา เนื้อหาของนิตยสารยังคงมีความหลากหลาย มีเนื้อหาสาระชวนอ่าน ชวนติดตามของทั้งนักเขียนหน้าเก่า หน้าใหม่

บทความพิเศษของฉบับนี้ ได้อัญเชิญปาฐกถาของ “ทูลกระหม่อมอาจารย์” สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสเสด็จพระราชดำเนินมาทรงสอนครบ ๔๐ ปี ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ ซึ่งถอดความและเรียบเรียงโดย พล.ต.หญิง ปิยนุชรัตน์วิชัย นำมาลงไว้ นับเป็นสิริมงคลยิ่งแก่นิตยสารเสนาศึกษา

ผมขอถือโอกาสกล่าวคำอำลา ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน สมาชิกนิตยสาร และผู้อ่านทุกท่าน ณ ตรงนี้ ขอให้โชคดีมีความสุข ห่างไกลจากโควิด-19

ขอบคุณครับ

พลตรี

(จิระ เหล่าจิระอังกร)

บรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา

๔๐ ปี ทูลกระหม่อมอาจารย์ พระราชภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการ

๑๓

สารบัญ

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๖ เดือนพฤศจิกายน - เดือนธันวาคม ๒๕๖๗

★ ปาฐกถาพิเศษ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ๒๕	
★ การปฏิรูปและพัฒนาแผ่นดินสมัยรัชกาลที่ ๖..... ๔๐	
★ เมื่อถึงวันที่ (คนรุ่นใหม่) ไม่อยากใส่เครื่องแบบ..... ๔๙	
★ นักเรียนนายร้อยอ่านตรงนี้..... ๕๕	
★ ภาษาอังกฤษ ๖๕	
★ จริงหรือที่โรงเรียนบ้านนอกต้องไม่มีคุณภาพ..... ๖๗	
★ คลองกระ ๗๒	
★ อาหารต้านมะเร็ง ๘๓	
★ ศูนย์สร้างสุขทุกวัยมีอะไรน่าสนใจบ้าง ๘๙	
★ ตำนาน สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช..... ๙๒	
★ ไฟรักไฟสงคราม..... ๙๖	
★ มีของดีมาฝาก..... ๑๐๐	
★ เกมส์ ๑๐๓	
★ ปัญญาปกครองคน..... ๑๐๔	
★ ใคร อะไร ที่ไหน..... ๑๐๘	

๖๐

รถถังหลัก (MBT) แห่งเอเชียแปซิฟิก ๒๐๒๑

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมมาจารย์

๑-๑๔ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในงาน “วันนวัตกรรมการวิชาการ รร.จปร. ๒๕๖๓” ณ โรงเรียน นนร. รร.จปร. เมื่อ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

พระราชกิจ ทูลกระหม่อมอาจารย์

๑๕

๑๖

๑๗

๑๕-๑๗ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในการแข่งขันเดิน-วิ่ง "เขาชะโงกชูเปอร์ฮาล์ฟมาราธอน ๖๓" ครั้งที่ ๒๖ ณ รร.จปร. เมื่อ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓

๑๘

๑๙

๒๐

๒๑

๒๒

๒๓

๑๘-๒๓ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทอดพระเนตรการเกี่ยวข้าว ณ แปลงสาธิตการเกษตร รร.จปร. เมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

๒๔

๒๕

๒๔-๒๕ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ มาทรงเป็นประธานในงานรำลึกวันเสด็จฯ ทรงเปิดโรงเรียนนายร้อย ชั้นมัธยม ครอบคลุม ๑๑๑ ปี (๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๒) ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑-๕ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.รร.จปร. เป็นประธานในพิธีกล่าวน้อมรำลึก ในพระมหากรุณาธิคุณ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในวันคล้ายวันพระบรมราชสมภพ ๕ ธันวาคม ณ บก.รร.จปร. เมื่อ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๖-๙ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.รร.จปร. พร้อมด้วยคณะข้าราชการ และ นนร. รร.จปร. ร่วมกิจกรรมจิตอาสา "เราทำความดีเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์" ลอกคูคลอง ปรับปรุงภูมิทัศน์ภายใน รร.จปร. เมื่อ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑๐-๑๔ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกภาคสนาม ของ นนร.ชั้นปีที่ ๑-๔ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ ลานหน้า บก.ร.จปร. เมื่อ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓

๑๕-๑๙ พล.ท.จิรเดช กมลเพชร ผบ.ร.จปร. เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลการศึกษา และประกาศนียบัตรนักเรียนผู้บังคับบัญชา ให้แก่นนร.ชั้นปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ หอประชุม รร.จปร. เมื่อ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๓

พลโท จิรเดช กมลเพชร ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า เป็นประธานในพิธีอำลาผู้บังคับบัญชา คณาจารย์ และพิธีมอบกระเป๋ ของนักเรียนนายร้อย ชั้นปีที่ ๕ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ ลานศาลาวงกลม หน้าหอประชุมโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

กิจกรรม
นักเรืบนานบร็อย

พลเอก ณรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้ ผู้บัญชาการทหารบก เป็นประธาน
ในพิธีประดับเครื่องหมายยศ ให้แก่นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๕ (ตท.๕๗ จปร.
๖๘) ที่สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๓ ณ หอประชุมโรงเรียน
นายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

เสนาศึกษา

พันเอก ดร.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ

๔๐ ปี ทูลกระหม่อมอาจารย์ พระราชภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการ

“ในปี ๒๕๓๒ ทรงสนับสนุนให้อาจารย์ประจำกองวิชาประวัติศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถ โดยการทำงานวิจัยทางประวัติศาสตร์ ทรงริเริ่มโครงการวิจัยเรื่อง “นครนายก: ประวัติศาสตร์และโบราณคดี” งานวิจัยที่ทรงเริ่มขึ้นนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากรในกองวิชา เท่านั้น แต่ทรงคำนึงถึงการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมภายนอกด้วย เพราะเมื่องานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนด งานวิจัยจะให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ด้านต่าง ๆ ของ “นครนายก” จังหวัดที่ รร.จปร. ได้ใช้เป็นสถานที่ตั้งสถาบันการศึกษาในปัจจุบัน”

(ทูลกระหม่อมอาจารย์และ “งาน” ที่กองวิชาประวัติศาสตร์ ในทูลกระหม่อมอาจารย์ ๒๕๓๔)

บทนำ

ที่จริงแล้ว พระราชภารกิจด้านการวิจัยและการให้บริการทางวิชาการไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ในขณะที่เดียวกันก็ถือว่าอยู่ในพระราชปณิธาน การทรงสอนและการบริหารของพระองค์ในฐานะ ทูลกระหม่อมอาจารย์อีกด้วย เนื่องจากการวิจัยมีความเกี่ยวพันและข้องเกี่ยวกับพระราชภารกิจ

ด้านอื่น ๆ อยู่อย่างมาก เพราะการวิจัยมีระบบ และกระบวนการทั้งด้านการแสวงหาเนื้อหาความรู้ใหม่ ๆ การพัฒนาความคิดอ่านของ นนร. การพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ และการนำความรู้ใหม่ จากงานวิจัยนั้นออกสู่ชุมชนสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น การนำความรู้ไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนา

สังคม หรือการจัดสัมมนาทางวิชาการกับหน่วยงาน ภายนอก

ที่สำคัญคือ การจะบรรลุเป้าหมายในด้าน ต่าง ๆ นี้อย่างสมดุลทั้งด้านการให้บริการทาง วิชาการ การวิจัยและการเรียนการสอนในระดับ กว้างและระยะยาวให้กับ รร.จปร.และ นนร. อย่าง มีคุณภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยเวลาและมีเป้าหมาย ชัดเจนในการสร้างคนสร้างทีมงานเป็นพื้นฐาน และ เพื่อการนี้พระองค์ทรงตระเตรียมและพัฒนาอาจารย์ ของกองวิชาฯ ตลอด ๔๐ ปีที่ผ่านมา โดยทรง

สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาให้อาจารย์ของกอง วิชาฯ มุ่งดำเนินการตามเส้นทางพระราชดำรินี้ เช่นกัน คือทรงมีพระราชประสงค์ที่จะพัฒนาขีด ความสามารถของอาจารย์ไปพร้อม ๆ กันด้วย ดัง จะเห็นได้จากพระราชดำริและทรงดำเนินการสร้าง และพัฒนาทีมงานของกองวิชาฯ ตั้งแต่เริ่มแรกและ ต่อเนื่องตลอดมาในปัจจุบัน

“...ทรงสนับสนุนให้อาจารย์ประจำกองวิชาฯ ไปสัมมนาทางวิชาการร่วมกับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อติดตามความก้าวหน้าของงานค้นคว้าวิจัย

ต่าง ๆ และทรงสนับสนุนให้อาจารย์ไปศึกษาต่อ ทั้งในและต่างประเทศตามแต่โอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เปิดสอนใน กองวิชาฯ ด้วยทรงเห็นว่าจะสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ที่เพิ่มพูนขึ้นนั้นมาถ่ายทอดให้ ประโยชน์แก่ รร.จปร.และแก่นร. ต่อไป”

(ทูลกระหม่อมอาจารย์และ “งาน” ที่กองวิชา ประวัติศาสตร์ ในทูลกระหม่อมอาจารย์ ๒๕๓๔)

ในช่วง ๒๐ ปีให้หลังมานี้ เมื่ออาจารย์ประจำ กองวิชาฯ มีจำนวนเพิ่มขึ้นและได้รับการเพิ่มพูนทั้ง ด้านการศึกษาและประสบการณ์ทางวิชาการที่สูงขึ้น อันเนื่องมาจากการพัฒนา สนับสนุนและส่งเสริม ของทูลกระหม่อมอาจารย์โดยตรงแล้ว ทั้งในด้าน การศึกษาต่อระดับปริญญาเอก การศึกษาเพิ่มเติม การเข้าร่วมวิจัยและสัมมนาทางวิชาการ ฯลฯ อาจารย์กลุ่มนี้ก็จะเป็นที่มงานหรือกำลังสำคัญใน การร่วมผลักดันและหรือการทำงานเป็นทีมเพื่อ สืบสานพระราชภารกิจและพระราชปณิธานนี้อย่าง ต่อเนื่องต่อไป ทั้งในด้านการให้บริการทางวิชาการ

และการวิจัยสร้างฐานความรู้ระดับชุมชน สังคม ชาติ และนานาชาติ อย่างไรก็ตามในข้อเขียนสั้น ๆ นี้ จะขอเน้นเฉพาะด้านการให้บริการทางวิชาการก่อน เท่านั้น

การให้บริการทางวิชาการ: แนวคิดและ ตัวอย่าง

โดยทั่วไปแล้ว แนวคิดหรือกิจกรรมด้านการ ให้บริการทางวิชาการ คือการให้ความรู้แก่ชุมชน สังคมและหรือการใช้ความรู้ในการพัฒนาชุมชน สังคม และแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนสังคมก็มีขอบเขต กว้างขวางครอบคลุมทั้งชุมชนที่อยู่บริเวณข้างเคียง กับ รร.จปร. หรืออยู่ในพื้นที่จังหวัดนครนายก และ รวมถึงชุมชนที่ใหญ่ขึ้นซึ่งอาจไม่จำกัดเฉพาะในเชิง พื้นที่ของนครนายกหรือในประเทศไทยเท่านั้น หาก ยังรวมถึงผู้คนอื่น ๆ หรือแวดวงวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะวงวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์ สังคม ศาสตร์ และผู้สนใจทั่วไปซึ่งอยู่ที่อื่น ๆ ในต่าง ประเทศ ก็อาจจัดอยู่ในชุมชนสังคมนี้ด้วย

ดังนั้นพระราชภารกิจในด้านนี้ จึงมีขอบเขตกว้างครอบคลุมด้านต่าง ๆ ทั้งในด้านการพัฒนาเพื่อการศึกษาของเด็กและเยาวชนในระดับประถมและมัธยมศึกษา รวมถึงการพัฒนาอื่น ๆ เพื่อให้ รร.จปร. และกองวิชาฯ เป็นแหล่งให้บริการความรู้และการพัฒนาแก่ชุมชนสังคม และการดำเนินการตามพระราชภารกิจในด้านนี้จึงมีทั้งที่ทรงดำเนินการด้วยพระองค์ และทรงสนับสนุนและส่งเสริมให้ นนร. และข้าราชการของ รร.จปร. และหรือที่มิงานอาจารย์ของกองวิชาฯ รับช่วงไปดำเนินการต่อ เช่น กิจกรรมของชมรมพัฒนาสังคม ชมรมมัคคุเทศก์ และโครงการพระราชดำริอื่น ๆ อีกมากในจังหวัดนครนายก (เรื่องเหล่านี้อาจารย์รุ่นก่อนของกองวิชาฯ เขียนไว้มากแล้วใน “ทูลกระหม่อมอาจารย์ ๒๕๓๔” และ “สานอดีตสู่นาคต สามทศวรรษทูลกระหม่อมอาจารย์ ๒๕๕๓”)

นับตั้งแต่ รร.จปร. ได้ย้ายมาอยู่ที่ตั้งใหม่ ภูเขาชะงักแล้ว ทูลกระหม่อมอาจารย์ทรงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการ “เปิดประตู รร.จปร.” ออกสู่ชุมชน

สังคมทั้งบริเวณใกล้เคียงและที่ห่างไกลออกไป โดยทรงส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาให้ นนร. อาจารย์ และข้าราชการของ รร.จปร. เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมสร้างสรรค์ความรู้และการพัฒนาแก่สังคมภายนอก เริ่มตั้งแต่ชุมชนโดยรอบหรือเพื่อนบ้าน เช่น โครงการต่าง ๆ ของพัฒนาชุมชนท้องถิ่นนครนายก (ผู้สนใจ ดูโครงการต่าง ๆ นี้ได้จาก “ทูลกระหม่อมอาจารย์ ๒๕๓๔” และ “สานอดีตสู่นาคต สามทศวรรษทูลกระหม่อมอาจารย์ ๒๕๕๓”) และสังคมที่ห่างไกลออกไปในที่อื่น ๆ โดยเฉพาะการให้บริการทางวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ในรูปแบบของการจัดสัมมนาทางวิชาการและการให้ความรู้แก่บุคคลภายนอกเป็นหมู่คณะหรือรายบุคคล และในส่วนหลังนี้ขอยกตัวอย่างสำคัญในปัจจุบันเพียง ๒ กรณี คือ

- (๑) การจัดสัมมนาทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ และ (๒) การให้บริการความรู้เฉพาะกลุ่มหรือรายบุคคลที่แสดงความประสงค์

การจัดสัมมนาทางวิชาการระดับชาติ และนานาชาติ

การจัดสัมมนาทางวิชาการนี้ ส่วนใหญ่จะสัมพันธ์ไปกับพระราชภารกิจด้านการวิจัยและการรวบรวมจัดเก็บหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยจากต่างประเทศ ซึ่งทรงริเริ่มขึ้นและดำเนินการอย่างต่อเนื่องใน ๓ โครงการใหญ่ด้วยกัน ได้แก่ (๑) โครงการวิจัยเรื่อง “นครนายก: ประวัติศาสตร์และโบราณคดี” โครงการนี้พระองค์ทรงริเริ่มเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ (๒) การจัดการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับสยามใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ และ (๓) “โครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.จปร.” ในพระราชดำริของทูลกระหม่อมอมรอาจรรย์ เพื่อการดำเนินการด้านการรวบรวมและจัดเก็บเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยจากต่างประเทศ และทรงริเริ่มดำเนินการโครงการนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อโครงการวิจัยเรื่อง “นครนายก: ประวัติศาสตร์และโบราณคดี” ได้ดำเนินการไปในระยะ

หนึ่ง พระองค์ทรงสนับสนุนให้มีการจัดการสัมมนาทางวิชาการขึ้นครั้งแรก ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ทรงนำเสนอบทความวิจัยเรื่อง “นครนายกกับสงครามโลกครั้งที่ ๒” โดย รร.จปร. เป็นเจ้าภาพร่วมกับสมาคมประวัติศาสตร์แห่งประเทศไทยฯ หลังจากนั้นมีการจัดสัมมนาเพื่อนำเสนอผลการวิจัยดังกล่าวอีกหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง เช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ในงานสัมมนานี้ พระองค์ทรงนำเสนอบทความวิจัยเรื่อง “การจัดการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับสยามใหม่ในช่วง พ.ศ. ๒๔๓๐-๒๔๗๕” งานนี้ทาง รร.จปร. เป็นเจ้าภาพร่วมกับสมาคมประวัติศาสตร์แห่งประเทศไทยฯ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ มีการจัดสัมมนาเรื่อง “ประวัติศาสตร์เมืองนครนายก” โดย รร.จปร. เป็นเจ้าภาพ และในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ เรื่อง “อันเนื่องด้วยสงคราม ๓ ชื่อ: สงครามโลกครั้งที่ ๒ สงครามมหาเอเชียบูรพา และสงครามเอเชียแปซิฟิก” งานสัมมนานี้ทาง รร.จปร. เป็นเจ้าภาพร่วมกับสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ต่อมาเมื่อการดำเนินการด้านการรวบรวม และจัดเก็บเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย จากต่างประเทศ ตาม “โครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ.ร.จปร.” ในพระราชดำริของทูลกระหม่อม อาจารย์ มีความก้าวหน้าขึ้นทั้งด้านจำนวนข้อมูล เอกสารและความสำคัญของข้อมูลเอกสารที่มีต่อ การศึกษาวิจัยประวัติศาสตร์ไทย พระองค์ทรง สนับสนุนให้มีการจัดสัมมนาทางวิชาการ เพื่อเผยแพร่เอกสารข้อมูลจากต่างประเทศ และเปิดตัว โครงการหอจดหมายเหตุฯ อย่างเป็นทางการครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระองค์ทรงนำเสนอบทความเรื่อง “ข้อมูลจดหมายเหตุฯ” ในงานสัมมนาเรื่อง “๗๐ ปีแห่งการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒: ไทยจาก เอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี ญี่ปุ่น ตุรกี และ จีน”

ในงานสัมมนา ๗๐ ปีแห่งการสิ้นสุดสงคราม โลกฯ ครั้งนี้ นอกจากอาจารย์ของกองวิชาฯ เข้าร่วม เป็นส่วนหนึ่งของวิทยากรในการนำเสนอเอกสาร

สำคัญของไทยจากต่างประเทศแล้ว ยังมีอาจารย์ จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เข้าร่วมเป็นวิทยากร นำเสนอเอกสารสำคัญจากประเทศต่าง ๆ อีกด้วย เช่น อาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนำเสนอ เอกสารสำคัญของไทยจากจีนและเยอรมนี อาจารย์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร นำเสนอเอกสารฯ จากเยอรมนี และอาจารย์จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นำเสนอเอกสารฯ จาก ญี่ปุ่นและอังกฤษ เป็นต้น

หลังจากนั้น พระองค์ยังทรงสนับสนุนให้มีการจัดสัมมนาวิชาการ เพื่อเผยแพร่เอกสารข้อมูล จากต่างประเทศดังกล่าวอีกหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง เช่น ครั้งที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ในงานสัมมนา “๑๒๐ ปีแห่งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทย- รัสเซีย จากมุมมองของเอกสารรัสเซีย สหรัฐอเมริกา และนักวิชาการไทย-รัสเซียศึกษา” ทั้งนี้ก็เพื่อให้ นักวิชาการ นิสิตนักศึกษาและประชาชนชาวไทย ทั่วไปมีโอกาสเข้าถึงแหล่งข้อมูลสำคัญของหอ จดหมายเหตุฯ ได้อย่างทั่วถึง และสามารถนำไปใช้

เป็นมาไว้ความตอนหนึ่งว่า “การประชุมเกี่ยวกับเอกสารชั้นต้นในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เคยจัดมาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยตั้งใจเปิดให้บุคคลภายนอกมีโอกาสมาใช้เอกสารที่เราเก็บสะสมมาหลายสิบปีแล้วจากหอบจดหมายเหตุ หรือ Archives ในประเทศต่าง ๆ เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ...” และทรงฝากข้อคิดที่น่าสนใจไว้ในตอนท้ายของบทกล่าวนำว่า “...คนรัสเซียที่เคยพบเห็นในการเยือนทั้งสองครั้ง เป็นผู้รักวิชาความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ จึงเป็นรากฐานที่ดีในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป” (พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ “บทกล่าวนำ” ๑๒๐ ปี แห่งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทย-รัสเซีย จากมุมมองของเอกสารรัสเซีย สหรัฐอเมริกา และนักวิชาการไทย-รัสเซียศึกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๐)

ข้อคิดที่น่าสนใจนี้สะท้อนพระราชดำริผู้เฝ้ารู้อและความเป็นครูของพระองค์ และอยู่ในกระบวนการในการทรงงานของทูลกระหม่อมมาอาจารย์ตลอดมา

ประโยชน์ต่อการศึกษาวิจัยประวัติศาสตร์ไทยในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยสมัยใหม่ให้มีความสมบูรณ์รอบด้านและทันสมัยยิ่งขึ้น

ในงานสัมมนา ๑๒๐ ปี แห่งความสัมพันธ์ระหว่างราชอาณาจักรไทย-รัสเซียนี้ พระองค์ทรงนำเสนอบทกล่าวนำในการสัมมนาฯ “ประสบการณ์เกี่ยวกับเอกสารจดหมายเหตุรัสเซีย” และ “การไปดูงานที่รัสเซียระหว่างวันที่ ๓๐ กันยายน - ๘ ตุลาคม ๒๐๑๗” ในบทกล่าวนำนี้ ทรงเสนอความ

ดังจะเห็นได้ว่า การทรงงานตามพระราชภารกิจของ พระองค์ในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านปรัชญาการเรียนการสอน การบริหาร การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การให้บริการทางวิชาการ และการวิจัยด้านประวัติศาสตร์นั้น พระองค์ทรงมีเป้าหมายและการดำเนินการอย่าง สอดคล้องซึ่งกันและกันในการให้ความรู้และพัฒนา ทางความคิดอ่าน เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนนายร้อย “เป็นผู้รักวิชาความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์” ตลอด ๔๐ ปีที่ผ่านมาอย่างมุ่งมั่น และทรงถ่ายทอดสิ่งดี ๆ นี้ สู่โลกภายนอกเสมอ

การจัดสัมมนาทางวิชาการและทรงถ่ายทอด สิ่งดี ๆ นี้สู่อีกโลกภายนอกนั้น พระองค์ยังคงทรง สนับสนุนให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องตลอดมา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง “ของขวัญแห่งมิตรภาพ: สอง ศตวรรษแห่งความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับ ราชอาณาจักรไทยฯ” ในงานสัมมนานี้ ทูลกระหม่อม อาจารย์ทรงนำเสนอบทความเรื่อง “สมเด็จพระพัน วัสสาอัยยิกาเจ้ากับนครสีขาว” และมีวิทยากรจาก ประเทศสหรัฐอเมริกาเข้าร่วมด้วย ต่อมาในปี พ.ศ.

๒๕๖๒ มีการจัดสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “๗๐ ปี แห่งการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีน ค.ศ. ๑๙๔๙” ในงานสัมมนานี้ ทูลกระหม่อมอาจารย์ ทรงนำเสนอบทความเรื่อง “มองสังคมจีนผ่าน วรรณกรรม” และมีวิทยากรจากประเทศสาธารณรัฐ ประชาชนจีนเข้าร่วมด้วย และในปีนี้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีการจัดสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “๗๐ ปี ไทยกับ สงครามเกาหลี” ในงานสัมมนาครั้งล่าสุดนี้พระองค์ ทรงนำเสนอบทความเรื่อง “หน่วยบรรเทาทุกข์ สภากาชาดไทยในสงครามเกาหลี” และมีวิทยากร จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้าร่วมนำเสนอเอกสาร สำคัญจากประเทศต่าง ๆ เช่น เกาหลี จีน ญี่ปุ่น และออสเตรเลียอีกด้วย

นอกจากการจัดสัมมนาทางวิชาการแล้ว พระองค์ยังทรงส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ จัดการบรรยายพิเศษหรือการสัมมนากลุ่มย่อย เพื่อ เผยแพร่หรือแนะนำเอกสารสำคัญดังกล่าวในบาง โอกาสตามการร้องขอจากสถาบัน มหาวิทยาลัย ประชาชนผู้สนใจเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม เพื่อให้ทรง

กับความสนใจของนักวิชาการ นิสิตนักศึกษา ผู้สนใจเฉพาะเอกสารนั้น ๆ เช่น เอกสารจากอังกฤษ สหรัฐอเมริกา หรืออาจสนใจในช่วงสมัยของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ เช่น สงครามโลกครั้งที่ 2 และสมัยสงครามเย็น เป็นต้น

การให้บริการความรู้เฉพาะกลุ่ม-รายบุคคล ที่แสดงความประสงค์

“...นักเรียนของเราเรียนประวัติศาสตร์ก็จริง แต่ไม่ได้เรียนลึกซึ้งนัก จึงเชิญให้นักศึกษาสถาบันอื่นมาใช้...”

(พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ “ข้อมูลจดหมายเหตุ” ๗๐ ปีแห่งการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒: ไทยจากเอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี ญี่ปุ่น ตุรกี และจีน” ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘)

การ “เชิญให้นักศึกษาสถาบันอื่นมาใช้” หรือ การให้บริการความรู้เกี่ยวกับเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยจากต่างประเทศตามพระราชดำรินี้ เป็นการให้ความรู้และหรือแนะนำเอกสารสำคัญที่นำมาจัดเก็บไว้ในหอจดหมายเหตุ ให้แก่ อาจารย์ นักวิชาการ และนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี โทและเอก ซึ่งแสดงความประสงค์มาเป็นบุคคลหรือหมู่คณะ และในการให้บริการนี้มี ๒ ลักษณะด้วยกัน คือ (๑) อาจารย์ นิสิตนักศึกษาเดินทางมาที่กองวิชาฯ ณ เขาชะโงก และ (๒) การให้อาจารย์ของกองวิชาฯ ไปบรรยายให้กับอาจารย์ นิสิตนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในลักษณะของการบรรยายพิเศษในชั้นเรียน วิชาสัมมนา วิชาด้านการอ่านหลักฐาน หรือการบรรยายพิเศษให้กับรายการสัมมนาของภาควิชาประวัติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นต้น

ส่วนการมารับบริการที่มาจากกองวิชาฯ ณ เขาชะโงกนั้น มีคณาจารย์และนิสิตนักศึกษามาใช้บริการทั้งเป็นรายกลุ่มและบุคคลหลายครั้งแล้ว

อาทิ คณาจารย์ นิสิตปริญญาโทและเอกจากภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณาจารย์และนักศึกษาปริญญาโทและเอก จากภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และอาจารย์และนิสิตปริญญาตรี เอกสาขาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นต้น

สำหรับรายบุคคลที่มาค้นคว้าเอกสารของหอจดหมายเหตุฯ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทและเอก ทั้งจากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยศิลปากร นครปฐม และนักศึกษาปริญญาเอกจากประเทศญี่ปุ่นและอินเดีย และนักศึกษาปริญญาเอก สาขาประวัติศาสตร์จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และนักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรพหุวัฒนธรรมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

นักศึกษาปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และมหาวิทยาลัยมหิดลนี้ ได้มาค้นคว้าเอกสารของสหรัฐอเมริกา หมวด (Record Group, RG) RG ๒๒๖ ชุดข้อมูลการปฏิบัติการลับทางทหารของหน่วย โอ. เอส. เอส. (Office of Strategic

Services, OSS) สมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ และ RG ๕๙ ชุดข้อมูลรายงานของกระทรวงการต่างประเทศ (General Records of Department of State) สมัยสงครามเย็น และนักศึกษา ๒ ท่านนี้ยังได้ร่วมเสนอบทความในการสัมมนา “๗๐ ปีแห่งการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒” ด้วย

บางส่วนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้มาค้นคว้าเอกสารของหอจดหมายเหตุฯ นี้ มีความสนใจและกำลังใช้เอกสารดังกล่าว โดยเฉพาะเอกสารของสหรัฐอเมริกา ชุด RG ๔๕๗ (National Security Agency/Central Security Service) ซึ่งเป็นชุดข้อมูลจากการดักฟังและแปลโทรเลขลับของฝ่ายญี่ปุ่นในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ (Message Intercept Translations) เป็นฐานในการศึกษาวิจัยประวัติศาสตร์ไทยสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ เพื่อการทำงานวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท เช่น นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทจากจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ส่วนการให้อาจารย์ของกองวิชาฯ ไปบรรยายให้แก่อาจารย์ นิสิตนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น มีทั้งการไปในลักษณะของการบรรยายพิเศษในชั้นเรียนวิชาสัมมนา วิชาด้านการอ่านหลักฐาน เช่น นิสิตปริญญาโทและเอก ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักศึกษาปริญญาเอก ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และการบรรยายพิเศษให้กับรายการสัมมนาของภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เป็นต้น

ในปัจจุบัน พระราชภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการในด้านต่าง ๆ ยังคงมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องแม้ว่าทุลกระหม่อมอาจารย์ทรงเกษียณอายุราชการแล้วก็ตาม แต่พระองค์ท่านยังคงทรงให้การส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนากิจการกรม

ต่าง ๆ ที่ทรงริเริ่มและวางรากฐานไว้อย่างต่อเนื่องตลอดมา และพระองค์ยังคงทรงจะสนับสนุนต่อไปในอนาคต

ดังเช่นในกรณี ๒ ตัวอย่างสำคัญ ที่นำเสนอมาแล้ว ทั้งในด้านการจัดสัมมนาทางวิชาการระดับชาติและนานาชาติ และการให้บริการความรู้เฉพาะกลุ่ม-รายบุคคลที่แสดงความประสงค์ เพื่อให้โอกาสอาจารย์ นิสิตนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป เข้าถึงเอกสารสำคัญทางประวัติศาสตร์ไทยจากต่างประเทศตาม “โครงการหอจดหมายเหตุ กปศ. สกศ.ร.ร.จปร.” ในพระราชดำริฯ นั้น พระองค์ทรงเน้นไว้ก่อนเกษียณอายุราชการ ความว่า

“...สิ่งที่เราทำมาเป็นประโยชน์คุ้มค่า ถึงข้าพเจ้าจะเกษียณอายุราชการแล้ว ก็คิดจะเป็นอาสาสมัครโครงการนี้ต่อไป”

(พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ “ข้อมูลจดหมายเหตุ” ๗๐ ปี แห่งการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒, ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘)

บทส่งท้าย: พระราชมารชกิจด้านการให้ บริการทางวิชาการสู่ด้านการวิจัย

นอกเหนือจากทรงดำเนินกรตามพระราชภารกิจด้านการให้บริการทางวิชาการอย่างมุ่งมั่นแล้ว ทูลกระหม่อมอาจารย์ยังทรงมีพระราชประสงค์กระตุ้นให้นักวิชาการรุ่นใหม่มีการต่อยอดต่อไปในทางการศึกษาวิจัย เพื่อขยายองค์ความรู้ในเชิงประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ประวัติศาสตร์การเรียนการสอนทางการทหาร และสร้างความรู้ใหม่ ๆ ทางประวัติศาสตร์ไทยและความสัมพันธ์ไทยกับประเทศต่าง ๆ อีกด้วย เพราะการทรงริเริ่มโครงการด้านการให้บริการทางวิชาการต่าง ๆ นั้น คือการวางรากฐานสำคัญของการพัฒนาทางวิชาการ ทางการศึกษาวิจัยต่อไปให้กับอาจารย์ นิสิตนักศึกษาและผู้สนใจทั่วไปสามารถนำองค์ความรู้ทั้งจากหลักวิชาการงานวิจัยเดิมและข้อมูลใหม่ ๆ จากต่างประเทศไปพัฒนาต่อไป “เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก” และพระองค์ยังคงทรงเป็นกำลังหลักในเรื่องนี้ต่อไปแม้ว่าพระองค์ทรงเกษียณแล้วก็ตาม

“ข้าพเจ้าตั้งใจที่มีนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ เริ่มมาใช้เอกสารที่เราไปรวบรวมมาตั้งแต่เมื่อ ๒๐ ปีมา

แล้ว และจะพยายามรวบรวมมาเพิ่มเติมอีก ในครั้งนี้ได้จัดการประชุมวิชาการเรื่องเอกสารจดหมายเหตุเป็นครั้งแรก นอกจากความร่วมมือแรงร่วมใจในกองวิชาประวัติศาสตร์ ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแล้ว ยังได้รับความสนับสนุนจากอาจารย์ นักศึกษา และผู้รู้ภายนอกอีกหลายท่านที่ช่วยส่งบทความ และมาร่วมประชุมทั้งเป็นผู้พูดและผู้ฟัง ซึ่งเราหวังว่าจะร่วมคิด ร่วมวิจารณ์เพื่อให้ความรู้วิชาการงอกเงยขึ้นมาอีก

ถึงข้าพเจ้าจะอำลาชีวิตราชการในเดือนหน้า แต่ว่าจะตั้งใจทำงานและสนับสนุนงานนี้ต่อเท่าที่จะมีความสามารถ เพื่อมีส่วนร่วมพัฒนาวิชาการสืบต่อไป”

(พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
“พระราชนิพนธ์คำนำ” ๗๐ ปีแห่งการสิ้นสุดสงคราม
โลกครั้งที่ ๒: ไทยจากเอกสารจดหมายเหตุต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย เยอรมนี ญี่ปุ่น ตุรกี และจีน” ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘)

ปาฐกถาพิเศษ

สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เรื่อง “หน่วยบรรเทาทุกข์สภากาชาดไทยในสงครามเกาหลี”

ในการสัมมนาทางวิชาการ ๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี : มุมมองจากเอกสารของเกาหลี

จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย

โครงการสัมมนาทางวิชาการเฉลิมพระเกียรติ

พลเอกหญิง ศาสตราจารย์ ดร.สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า

กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ในโอกาสเจริญพระชนมายุครบ ๖๕ พรรษา ๒ เมษายน ๒๕๖๓ และครบรอบ ๔๐ ปี แห่งการทรงสอน

ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า และการแนะนำโครงการหอจดหมายเหตุ กปศ.สกศ. รร.จปร.

ในพระราชดำริ ครั้งที่ ๓ เรื่อง ๗๐ ปี ไทยกับสงครามเกาหลี : มุมมองจากเอกสารของเกาหลี จีน ญี่ปุ่น

สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย ณ ชลพฤกษ์รีสอร์ท จังหวัดนครนายก

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๓

เสนาศึกษา

วันนี้ที่ได้มามีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลบางอย่าง ถึงแม้จะทำได้ไม่สมบูรณ์นัก เนื่องจากช่วงที่เขียน อยู่ในสภาพที่ถูกล็อก เพราะเขาบอกว่าคนอายุเกิน ๖๕ และมีโรคต่าง ๆ ที่ทางการแพทย์ระบุไว้ให้ต้องระวัง ปรากฏว่าเป็นเกือบทุกโรคที่แพทย์ระบุ ใครเป็นโรคพวกนี้จะติดง่าย ตอนช่วงที่ระบาดมาก ๆ จึงต้องระมัดระวัง ต้องหยุดไป ๒ เดือน ทำงานแบบ work from home ซึ่งลำบากมากช่วงเตรียมการ พิมพ์อะไรไปแล้วกดผิด ต้องเริ่มใหม่ ต้องมีความอดสาหัสอย่างมาก

ส่วนเอกสารก็ได้ส่วนหนึ่งจากสภากาชาดไทย เพื่อนที่เป็นคนดูแลเอกสารหามาให้ จะไปหาเองก็ไม่สะดวก ตอนนั้นหอจดหมายเหตุปิด ก่อนหน้านั้นมี

โอกาสพูดคุยกับอาจารย์ภูริ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูริ พวงศ์เจริญ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) ซึ่งไปค้นคว้าที่นั่น บอกว่ามีเอกสาร เมื่อหอจดหมายเหตุเปิดจึงได้วานนักประวัติศาสตร์ช่วยดูให้ พบว่าอยู่ในแฟ้มของกระทรวงกลาโหม เพราะว่าช่วงนั้นถือว่าสภากาชาดไทยทำงานร่วมกับกระทรวงกลาโหม คือทำเรื่องหน่วยบรรเทาทุกข์ของสภากาชาดไทยในสงครามเกาหลีนี้แหละ

เรื่องที่จะกล่าวอีกเรื่องคือเรื่องที่ว่าอาจารย์สิริฤกษ์ (ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์สิริฤกษ์ ทรงศิวิไล เลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ทำหน้าที่ ผู้อำนวยการสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ

นวัตกรรม) กล่าวถึงเรื่องโครงการเกี่ยวกับการนำเอา ข้อมูลจากหอจดหมายเหตุต่าง ๆ มาจัดระบบ คือ หลายปีมาแล้ว ชัก ๓๐ ปีมาแล้ว ไปที่หอจดหมายเหตุ ที่สหรัฐอเมริกา ที่อังกฤษ และฝรั่งเศส มองดูว่า ตามหลักของหอจดหมายเหตุพวกนี้เขาจะเปิด เอกสารเป็นช่วง บางเอกสารก็เก็บไว้ ๑๒๐ ปี บาง เอกสาร ๑๐๐ ปี ๕๐ ปี ลดหลั่นกันไป ซึ่งทำให้มี เอกสารที่เปิดใหม่ ๆ ให้นักวิชาการได้ศึกษาอยู่ เรื่อย ๆ จึงคิดว่าควรหานักประวัติศาสตร์ไปค้น ก็ อาศัยนักประวัติศาสตร์จากโรงเรียนนายร้อยที่ช่วย เดินทางไปประเทศต่าง ๆ ที่เราไปกันหลัก ๆ คือ สหรัฐอเมริกากับอังกฤษ ไปเลือกเอกสารซึ่งมี มากมาย จึงต้องใช้วิจารณ์ดูว่าจะนำเรื่องไหน กลับมาศึกษา มาจัดระเบียบ ยังไม่ได้ถึงกับแปล แต่ ก็มีทำบทคัดย่ออธิบายไว้บ้าง การที่ วช. มาช่วยก็ จะทำให้เป็นระบบมากขึ้น แล้วก็ยังมีบางอย่างที่เรา ยังไม่ได้นำมารวมในเอกสารกลุ่มนี้คือ เอกสารจาก สหภาพโซเวียตในตอนนั้น เรามีเรื่องของรัสเซียใน สมัยรัชกาลที่ ๕ ที่ทำร่วมกับมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ตอนที่ไปรัสเซีย ได้เห็นเอกสารเป็น ภาษารัสเซีย อ่านไม่ออก ให้นำมาแปลทำเป็น หนังสือไปได้บ้าง ส่วนที่น่าสนใจคือเอกสารที่ตอน นั้นยังไม่ได้เปิด ตอนนั้นเปิดหมดแล้ว คือเอกสารใน ช่วงสงครามเย็นน่าจะนำมา เคยนำมาใช้สอนบ้าง มีคนแปลให้คร่าว ๆ และมีฉบับที่เป็นภาษาฝรั่งเศส ซึ่งแปลเองได้ แต่ก็ไม่ได้แปลแบบละเอียด เรื่องนี้อาจ ต้องไปดูอีกที จะมีเรื่องเกี่ยวกับพรรคคอมมิวนิสต์ ที่กระทำการในประเทศไทยบ้าง มีเรื่องต่าง ๆ ใน ตอนนั้นที่น่าสนใจ ยังไม่ได้เห็นเอกสารที่ทางรัสเซีย ให้นักศึกษาไทยไปเรียนจำนวนไม่น้อย แต่ดู เหมือนจะไม่ได้ติดต่อผ่านทางรัฐบาลไทย เขาติดต่อกันเอง ก็ได้ผลคือได้รับความรู้ต่าง ๆ มา และน่าจะ ยังมีเรื่องอื่น ๆ อีก แต่ที่ได้เห็นมาไม่มากนัก ประเทศ อื่นที่ทำ เราก็จะมีที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นภาษา ฝรั่งเศสไม่มากนัก จำนวนค่อนข้างจะเล็กน้อย พอไป ถึงกลับออกมาจากหอจดหมายเหตุฝรั่งเศส แพ้ฝุ่น

ในหอจดหมายเหตุ จนแทบพูดไม่ได้ สอนไม่ได้ ที่ไหนที่น่าจะมีเอกสารเกี่ยวกับไทย เราก็จะค่อย ๆ ตามกันไปค้น แต่ให้พันโรคระบาดก่อน ตอนนั้นก็ ได้ คนที่อยู่ต่างประเทศที่เขาได้มาก่อน บุคคลที่เรารู้จัก บุคคลที่เป็นเพื่อนของเพื่อนของเพื่อน ก็พยายามจะ ไปค้นหา ทุกท่านให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ที่ทำเรื่องหน่วยบรรเทาทุกข์สภากาชาดไทย ในสงครามเกาหลีนี้ เพราะว่ามีรู้จักคนหลายคนที่เคย ไปเกาหลี มีนายทหารบางท่านที่เคยมาพูดให้ที่ โรงเรียนนายร้อย และมีพี่เลี้ยงคนหนึ่งเสียชีวิตไป แล้ว ก็เคยไป แต่ไม่ได้ไปเกาหลี ไปปฏิบัติงานอยู่ที่ ประเทศญี่ปุ่น มีอีกหลายท่านที่รู้จัก ส่วนใหญ่ล้วนลับ หรืออายุมาก ไม่ได้มาที่สภากาชาดไทย ไม่ได้พบ แล้วก็ได้คิดมาก่อนว่าจะมาค้นคว้าเรื่องนี้ทาง ประวัติศาสตร์ ต้องขอขอบคุณผู้เริ่มจัดการประชุม เรื่องนี้ ที่ทำให้นึกถึงเรื่องนี้ขึ้นมาได้ แล้วก็อยาก จะ ค้นหา ก็ทำได้แต่เอกสาร ไม่สามารถที่จะไปสัมภาษณ์ บุคคลซึ่งแม้แต่หลายคนรู้จักเป็นอย่างดี แต่ก็เสียชีวิตไปแล้ว ที่ทำได้อีกอย่างคือเข้าไปดูหนังสือ ส่วน มากก็จะมีแม่ แต่ในหนังสืองานศพ หนังสือของ สภากาชาดเองก็ไม่ได้มีใครที่เขียนเรื่องนี้ไว้ละเอียด ที่มีก็จะ มีของทหาร เอกสารของทหารจะมีบทที่ว่า ด้วยสภากาชาด เพราะสภากาชาดร่วมมือกับทหาร

พูดถึงสงครามเกาหลี ที่ได้อ่านหนังสือมา มี หนังสือเล่มหนึ่งแปลมาจากภาษาจีน ชื่อว่า หูเอี้ยะ แปลว่า ผีเสื้อ ผู้เขียนคือคุณหวังเหมิง หวังเหมิงเป็น นักเขียนที่มีชื่อเสียงของจีน ได้อธิบายภรณ์ในฐานะ เป็นคนดีเด่นของชาติ เขียนนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ ตัวเอกเป็นหัวหน้าคอมมิวนิสต์ที่เรียกว่ากาเต๋ นางเอกเป็นหัวหน้านักเรียนมัธยม เป็นคนที่เป็นปฏิปักษ์ พระเอกมาพูดให้นักเรียนในโรงเรียนฟัง ในที่สุด ติดต่อกัน รักกัน แต่งงานกัน ในช่วงนั้นพอแต่งงาน แล้วก็ มีลูกคนหนึ่ง ลูกเกิดเจ็บ ก็พยายามเรียกให้ สามีกลับมาช่วยดูลูก สามีบอกว่าเขามาไม่ได้ จน กระทั่งปล่อยลูกตาย ผู้หญิงเสียใจมาก ผู้ชายแทนที่ จะปลอบภรรยา กลับว่า ลูกตายไปคนหนึ่งแค่นี้

พระยาศรีสวัสดิราช

หลวงพรหมทัตตเวที

หลวงประภิตเวชศักดิ์

ก็ปั่น เขากำลังช่วยประเทศเกาหลี ซึ่งหมายถึง เกาหลีเหนือ เด็กถูกทิ้งระเบิดตายไปไม่รู้กี่ร้อยกี่ พันคน เขากำลังทำงานใหญ่ จะมานึกถึงเรื่องส่วนตัวได้อย่างไร นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องนี้ ที่เกี่ยวกับ สงครามเกาหลี ยังมีเอกสารต่าง ๆ ที่บางทีก็ไม่ได้ จั้วหัวข้อไปว่าเป็นเรื่องของสงครามเกาหลี แต่จะแทรก อยู่ตรงนั้นตรงนี้ เป็นเรื่องที่ไม่ทราบว่าเป็นเกาหลีเหนือ มีน้ำหนักของงานของไซเวียตหรือของจีนมากน้อย แค่ไหน ตอนนั้นเป็นสมัยท่านมหาเจอตุง นอกนั้นก็ ได้มีโอกาสไปทั้งเกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ ได้พูดคุย สนทนากับท่านคิมอิลซุง หัวหน้าของเกาหลีเหนือ ในตอนนั้น แต่ไม่ได้เรียนถามหรือสัมภาษณ์อะไร ท่านเลย แล้วก็ไม่ได้สัมภาษณ์ใครซักคน ถึงจะมี ข้อมูลน้อย แต่ก็พอมีบ้าง ทันทการ เรื่องที่เล่านี้ก็มา จากเอกสารนั้นบ้างหรือที่พอจะจำได้ แต่บางเรื่องที่มีคนเล่า ขอไม่นำมาเล่า เพราะไม่ทราบว่าตอนนั้น เด็ก ๆ จำผิดจำถูกอย่างไร คนเล่าก็ไม่ทราบเล่าผิด เล่าถูกอย่างไร ไม่มีเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร หลาย เรื่องที่จำ ๆ ไว้ก็จึงขอไม่กล่าวถึง

จะเล่าเรื่องสหภาพอากาศไทยกับสงคราม เกาหลีเท่าที่ทราบ เป็นอีกสาระมุมมองหนึ่งของ หน่วยงานไทยที่ไปร่วมสงครามนี้

สงครามเกาหลี (พ.ศ. ๒๔๙๓ - ๒๔๙๖)

ถือว่าเป็นช่วงหนึ่งของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วง สงครามเย็น คือเป็นสงครามการต่อสู้ที่เกิดขึ้นหลัง สงครามโลกครั้งที่สอง ขณะนั้นไทยได้เข้าเป็น สมาชิกขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งก็ถือว่าที่หลัง คือหลังสงครามโลกครั้งที่สองจบแล้ว ช่วงระหว่าง สงคราม ไทยเป็นฝ่ายเดียวกับญี่ปุ่น ฝ่ายเดียวกับ เยอรมนี คือเป็นฝ่ายแพ้สงคราม ถูกปรับ มีปัญหา มีเรื่องราวมากมายที่ทำให้ในที่สุดเราได้เข้าองค์การ สหประชาชาติ และได้รับเชิญให้ส่งทหารไปร่วม สงครามเกาหลีในฐานะเป็นกองกำลังสหประชาชาติ ซึ่งมีสหรัฐอเมริกาเป็นหลัก ส่งไปทั้งกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ ผู้บริหารของอาสา ชาติสหรัฐอเมริกาได้มีหนังสือกราบทูลพระเจ้า วรวงศ์เธอพระองค์เจ้าจุมภวพษ์รพีพิตร (กรมหมื่น นครสวรรค์ ศักดิพินิต) อุปนายกผู้อำนวยการ สภาอากาศไทยว่า การที่ไทยจะส่งทหารไป ถ้าสภา กอากาศไทยยังไม่พร้อมที่จะไปร่วมปฏิบัติการดูแล ทหาร กอากาศอเมริกันจะทำหน้าที่แทนไปก่อน อุปนายกสภาอากาศไทยเห็นว่าหน่วยแพทย์ พยาบาลของสภาอากาศมีความรู้ความสามารถที่จะไปทำงานกับนานาชาติได้ การที่สภาอากาศไม่ พร้อมที่จะไปก็คงไม่ค่อยเหมาะสม ท่านก็ได้เขียน ไว้แต่ท่านคงคิดอย่างนี้ทำตามขั้นตอนทางราชการ

โดยมีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ขออนุญาตให้กาชาดไทยส่งเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงาน เราส่งไปหลายรุ่น ประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๓ ถึง ๒๔๙๖ มีทั้งผู้บริหาร แพทย์พยาบาล ทั้งชายและหญิง มีหลายผลัด ส่วนใหญ่ไม่ได้ไปที่เกาหลีใต้ ไปอยู่ที่โรงพยาบาลทหารที่โตเกียว และภายหลังไปที่โรงพยาบาลอื่นอีกหลายโรงพยาบาลในประเทศญี่ปุ่น มีเป็นจำนวนน้อยที่ไปปฏิบัติงานที่เมืองปูซาน ประเทศเกาหลีใต้

พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครสวรรค์ศักดิพินิต ทรงเป็นอุปนายก ผู้อำนวยการสภากาชาดไทย และมีคนอื่นชั้นในระยะสั้น ๆ ตอนหลังพระโอรสของท่านคือพระองค์เจ้าสุฑามาภิวันท์ เป็นอุปนายกฯ ในขณะนั้นมีปัญหาต่าง ๆ ในสภากาชาด พระองค์เจ้าสุฑามาภิวันท์ทรงลาออกจากการเป็นอุปนายกฯ ทางกรรมการสภากาชาดไทยได้กราบทูลองค์สมณานิกาคือสมเด็จพระพันปีในปัจจุบันว่าขอ ตอนนั้นเขาเรียกทูลกระหม่อมน้อย มาเป็นอุปนายกฯ แทน ท่านก็สะดุ้งนิดหน่อยว่าเด็กอย่างนี้หรือจะเอาไปเป็นอุปนายกฯ ผู้ใหญ่ท่านนั้นบอกว่าเดี๋ยวพวกเราช่วย ๆ กัน เอาเข้าจริงก็ไม่มีใครช่วยเท่าไร ที่ช่วยมากก็จะเป็นศาสตราจารย์นายแพทย์หม่อมหลวงเกษตร สนิทวงศ์ ซึ่งเป็นเลขาธิการสภากาชาดในยุคนั้น ท่านคอยแนะนำ คอยสอนต่าง ๆ จนกระทั่งทำงานสภากาชาด ในตำแหน่งอุปนายกฯ มาประมาณ ๔๓ ปีแล้ว ซึ่งก็ค่อนข้างจะอาวุโสในสภากาชาด จึงมีความผูกพันกับสภากาชาด

การติดต่อขณะนั้น กระทรวงกลาโหมเป็นตัวหลัก ปราบกฏเอกสารที่สภากาชาดไทยเป็นหลักฐานว่า ในวันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ สภากาชาดไทยส่งจดหมายข้อความ มีพระยาศรีสวัสดิ์ราชา เลขาธิการสภากาชาดไทย ถึงเสนาธิการกลาโหม ก่อนหน้านั้นมีจดหมายลายมือเขียนลงวันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ ผู้ที่จะเรียกกลับมี นายแพทย์จตุรพร หงสประภาส (ศาสตราจารย์ นายแพทย์จตุรพร

หม่อมเจ้าหญิงมารยาตภิญญา ดิศกุล
เลขานุการสำนักงานกลาง สภากาชาดไทย ทรงงานด้าน
อำนาจการในการส่งเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงานในสงคราม
.....

หงสประภาส ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้ว) นายสด ศรีเงิน และณรงค์ สมจิตต์

เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๔ หลวงพรหมทัตตเวที (ศาสตราจารย์ นายแพทย์หลวงพรหมทัตตเวที) ผู้อำนวยการกองบรรเทาทุกข์และอนามัย (ต่อมาเรียกกองบรรเทาทุกข์ ปัจจุบันเรียกว่าสำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์) เป็นผู้ลงนาม เสนอต่อเลขาธิการว่าได้ไปติดต่อกับเสนาธิการกลาโหมคือ พลโท หลวงหาญสงครามแล้ว ขอเขียนหนังสือเพื่อยืนยันเป็นหลักฐานต่อไป

มีรายชื่อคนที่เรียกกลับ ๑๐ คน และส่งไปใหม่ ๑๐ คน ที่เรียกกลับมีคนหนึ่งคือ นายแพทย์หม่อมหลวงเกษตร สนิทวงศ์ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์ หม่อมหลวงเกษตร สนิทวงศ์ ต่อมาเป็นเลขาธิการสภากาชาดไทย ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้ว) เมื่อกลับมาได้เหรียญ เลื่อนชั้นเงินเดือน และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ได้ตำแหน่งสำคัญ ๆ หลายอย่าง ในส่วนตัวนอกจากเป็นเลขาธิการสภากาชาดที่ได้แนะนำอะไรต่าง ๆ มากมายให้แล้ว ก็ยังเป็นสูตินรีแพทย์ที่ทาคอดออกมาจนกระทั่งวันนี้มานั่งอยู่ตรงนี้ ท่านหม่อมหลวงเกษตรก็เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญ

นายแพทย์ที่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่ นายแพทย์จรัส สุขขบท (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์จรัส สุขขบท ปัจจุบันถึงแก่กรรม) นายแพทย์อุดม พัฒนถาบุตร (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์อุดม พัฒนถาบุตร ปัจจุบันถึงแก่กรรม ตอนแรกไม่ได้ไป เพราะยังไม่ได้บรรจุ) นายแพทย์นิยม ฉิมะวงษ์ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์นิยม ฉิมะวงษ์) กองบรรเทาทุกข์ ตอนแรกไม่ได้ไปเพราะไปเรียนต่างประเทศ นายแพทย์สมัค พุกกะณะเสน (ศาสตราจารย์ นายแพทย์สมัค พุกกะณะเสน อดีตคณบดี คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) นายแพทย์บรรพต บุญศิริ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์บรรพต บุญศิริ อดีตผู้อำนวยการกองบรรเทาทุกข์) นายแพทย์สิริ สถาวระ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์สิริ สถาวระ) นายแพทย์มานพ บุญนาค (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์มานพ บุญนาค) นอกจากจะถึงแก่กรรมแล้ว เมื่อเดือนที่แล้ว (มิถุนายน ๒๕๖๓) ก็ไปเผาศพบุตรชายท่าน บุคคลที่จะไปสัมภาษณ์ก็ล้มหายตายจากไปหมด หนังสืองานศพของหลายท่าน ก็พยายามไปเปิดดู เช่น ของนายแพทย์จตุรพรก็ไม่ได้เขียนเรื่องเกี่ยวกับสงครามเกาหลีไว้เลย ที่เห็นพอจะมีก็เป็นของพยาบาลท่าน

หนึ่ง คือสมัยนั้นเป็นนางสาวประเทือง ปัจจุบันเป็นท่านผู้หญิงประเทือง มีเอกสารและภาพต่าง ๆ อยู่บ้าง

ฝ่ายสภาอากาศไทย มี พระตีรณสารวิศกรรม (ตรี ตีรณสาร) เป็นอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายกสภากาฟ้า และ ธรรมศาสตร์ ผู้ช่วยเลขาธิการสภาอากาศไทย ภายหลังเป็นอุปนายกสภาอากาศไทย

บุคคลที่มีชื่อในการเขียนหนังสือได้ตอบ แต่ไม่ได้ไปเกาหลี ก็คือ หม่อมเจ้าหญิงมารยาต กัญญา ดิศกุล เลขาธิการสำนักงานกลาง สภาอากาศไทย ได้เป็นผู้แทนประชุมภาคีสากล ทรวงงานสภาอากาศไทยตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง เป็นหญิงไทยหนึ่งเดียวในกองอำนวยการ ทรวงตรวจหนังสือของทุกกอง และทรวงอ่านหนังสือเกี่ยวกับกาชาดทั้งหมดทั้งภาษาไทยและอังกฤษจนมีพระฉายาว่า ผู้สมุดสภาอากาศ ทรวงออกบรรเทาทุกข์เวลามีการทิ้งระเบิด สงครามโลกยังไม่จบ เกิดน้ำท่วมใหญ่ ต้องทรวงพายเรือไปทรวงงานที่สภาอากาศไทย หลังสงครามโลก เกิดสงครามเกาหลี ก็ต้องทรวงงานด้านอำนวยการหลายอย่าง ทรวงตั้งมูลนิธิสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ซึ่งช่วยสังคมหลายอย่าง ให้ทุนแก่นักเรียนนายร้อย

เครื่องบินแพทย์พยาบาลสภาอากาศไทย แต่งเครื่องแบบทหาร ไม่มีเครื่องหมายยศ
ระดับเครื่องหมายกาชาดไทย และเครื่องหมายประเทศไทยที่ต้นแขนเสื้อ

ทางการจัดงานสวนสนามต้อนรับทหารและหน่วยแพทย์พยาบาลสภากาชาดไทยที่กลับมา พ.ศ. ๒๔๙๔

นักเรียนนายร้อยจำนวนหนึ่งได้รับทุนจากมูลนิธินี้มีเจ้านายอีกท่าน เสียชีวิตที่ไม่ได้ถามท่านเรื่องสงครามเกาหลีว่าท่านทราบอะไรบ้าง คือ หม่อมเจ้าหญิงกรณิกา จิตพงศ์ ท่านก็สิ้นไปแล้ว พระชนม์เกือบร้อย

มีการจัดงานต้อนรับเมื่อทหารและหน่วยแพทย์ของสภากาชาดไทยกลับมา พ.ศ. ๒๔๙๔ พระยาตรีวิสารวาจา เลขานุการสภากาชาดไทย เป็นผู้รับบัตรเชิญ มีการให้ส่งช่างภาพ ๒ คน ไปถ่ายภาพการสวนสนาม ต้องมีปดอกแขนช่างภาพด้วย มีการรับเหรียญกล้าหาญจากกองทัพบก กองทัพเรือ และสภากาชาดไทย มีการเลี้ยง ลีลาศ รำวง และแสดงมหรสพ การแสดงลิเก ฉายภาพยนตร์ ฯลฯ การประชุมจัดงานมีผู้แทนจากหน่วยต่าง ๆ ผู้แทนสภากาชาดไทยคือ นายเอื้อน นุตินทะ เลขานุการกองบรรเทาทุกข์

ผู้ที่ได้รับเชิญจากสภากาชาดไทย เช่น อุปนายกผู้อำนวยการสภากาชาดไทย พระยาตรีวิสารวาจา (พันเอก พระยาตรีวิสารวาจา เทียนเลี้ยงสุนทรตระกูล องคมนตรีรัชกาลที่ ๙) เลขานุการ หลวงพรหมทัตตเวที (ไหมพรม ศรีสวัสดิ์) ผู้อำนวยการกองบรรเทาทุกข์ นายแพทย์เฉลิม บุรณะนนท์ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์เฉลิม บุรณะนนท์) ผู้อำนวยการกองวิทยาศาสตร์ นายอภัย จันทวิมล ผู้อำนวยการกองอนุชาด (ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) พลเรือตรีถวัลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์ ผู้อำนวยการกองอาสาสภากาชาด (เคยเป็นนายกรัฐมนตรี) พันเอก หลวงประภิตเวชศักดิ์ (ศาสตราจารย์ พันเอก นายแพทย์ หลวงประภิตเวชศักดิ์ แก้ว บำรุงชีพ) พันตรี หลวงอินทรีย์อายุรเวท (อินทรีย์ อิงคูลานนท์)

นาวาเอก หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
(พลเรือตรี ฤพลย์ ธำรงนาวาสวัสดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และกรรมการ
สภาการศึกษาไทย เป็นผู้อำนวยการกองอาสาการศึกษา (คนแรก)

มีผู้เดินทางไปรุ่นที่ ๔ เช่น นางสาวทวี
มณีบุตร (ท่านผู้หญิงทวี มณีบุตร) เดินทางกลับ
พ.ศ. ๒๔๙๖ ในช่วงที่จะมีการเจรจาสงบศึก แต่ก่อน
ตอนเด็ก ๆ ท่านผู้หญิงทวีเคยเป็นพี่เลี้ยง เป็นคนที่
สูงและสวย มีความรู้ภาษาอังกฤษดีมาก พระเจ้า
อยู่หัว รัชกาลที่ ๙ กับสมเด็จพระฯ ส่งไปเรียนที่อังกฤษ
กลับมามีความรู้ อ่านนิตยสารภาษาอังกฤษ มีความ
สามารถในการเขียนภาพ พยาบาลอีกท่าน
คือ นางสาวประเทือง เกาไสยพันธ์ (ท่านผู้หญิง
ประเทือง คชภักดี)

ปัญหาที่เกิดขึ้น เรื่องนี้ก็ไม่รู้ว่าเขียนหรือ
ไม่เขียนดี แต่ว่าเอามานับที่ไว้ จะได้ทราบเรื่อง
เหล่านี้เกิดขึ้นได้ระหว่างการทำงานผลัดแรก
เกิดปัญหาคือมีบัตรสนทน่้จากทหารถึง จอมพล ป.
พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีว่า ไม่ได้รับเบี้ยเลี้ยง
ทำให้ต้องเอาของที้นำไปด้วยขายเลี้ยงชีพ อาหาร
กินไม่ลง นายได้กินดี ๆ (ซึ่งก็รู้ว่าจริงเท็จ เรื่องนี้
ดูยาก จะมีเรื่องแบบนี้เสมอ ตอนที่พระเจ้าอยู่หัว
รัชกาลที่ ๙ กับ สมเด็จพระฯ พระราชทานอาหารไปที่

โรงพยาบาลทหารที่ผ่านศึกเวียดนามและศึกใน
ประเทศก็มีพูดแบบนี้ ดูไม่มีหลักฐานอะไร ตอนนั้น
ก็ไม่ได้สืบสวนเพราะยังเด็ก) แล้วก็มีการว่าพยาบาล
สภาการศึกษาไทยหญิงแบ่งชั้นวรรณะ เอาแต่ถามชื่อ
พ่อชื่อแม่ ไม่ให้ยา ไม่ทำงานเอาแต่ออกไปเที่ยวกับ
ฝรั่ง ถูกพูดกับทหารเป็นภาษาฝรั่ง พยาบาลต่าง
ชาติเสียอีกพูดกับทหารอย่างไรเพราะเป็นภาษาไทย

หัวหน้าพยาบาล (นางสาวประยงค์ อรัญญา
นนท์) และหัวหน้าคณะ (หม่อมหลวงเกษร สนิท
วงศ์) ยืนยันว่าไม่เป็นความจริง สภาการศึกษาไทยดูแล
และสั่งสอนอบรมพยาบาลและบุคลากรอย่างดีมา
ตลอด ให้ทำตามอุดมการณ์กาชาด ผู้ที่เดินทางมา
ก็คัดเลือกเป็นพิเศษ เรื่องถามชื่อพ่อแม่ เป็นระบบที่
ต้องทำ แพทย์พยาบาลที่ไปทำงานก็ต้องมีชื่อบิดา
มารดา ที่อยู่ เรื่องนี้ไม่ทราบประเทศอื่นเขาถามรี
เปล่า แต่ในเมืองไทยถามแน่นอน เพราะตอนเด็ก ๆ
อายุ ๑๖-๑๗ ต้องไปช่วยงานเรื่องแบบนี้ ต้องไป
สัมภาษณ์คน ต้องถามชื่อพ่อชื่อแม่ ชื่อลูกยังถาม
เลย เพราะบางคนมีลูกตั้ง ๑๐ คน จำชื่อลูกตัวเอง
ไม่ได้ เลยต้องบอกว่าเอาเท่าที่จำได้ก็แล้วกัน เรื่อง

นายอภัย จันทวิมล
ผู้อำนวยการกองอนุการศึกษา

พยาบาลกาชาดไทยที่ไปปฏิบัติงาน
นางสาวทวี มณีบุตร รุ่นที่ ๔ (ท่านผู้หญิงทวี มณีบุตร)

ถามชื่อพ่อชื่อแม่ ต้องถามเพราะสมัยก่อน ก่อน
รัชกาลที่ ๖ คนไทยไม่มีนามสกุล ที่จะบอกได้ว่าใคร
เป็นใครก็ต้องถาม นายอะไรเป็นบุตรของนายอะไร

ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ มีผู้ไม่พอใจบ้าง แต่
เมื่ออธิบายแล้วก็เข้าใจ เรื่องให้ยานั้น พยาบาลไม่มี
สิทธิที่จะจ่ายยาเอง ต้องจ่ายตามที่แพทย์ผู้รักษาสั่ง
พยาบาลไม่เคยไปเที่ยว นอกจากทำงานเต็มกะ ทั้ง
วันประมาณเก้าชั่วโมงครึ่ง แล้วถ้ามีคนไข้มา จะถูก
เรียกเป็นพิเศษเสียด้วยซ้ำ นอกจากนี้ทางหน่วย
เหนือ ทางอเมริกันจัดให้ไปซื้อของที่จำเป็นบ้างและ
ยังช่วยซื้อของให้ทหารด้วยซ้ำไป ได้ดูภาพยนตร์ที่
จัดให้ดูกันในหน่วยบ้าง เป็นการผ่อนคลายได้บ้าง
ไม่เคยไปเที่ยว

หัวหน้าพยาบาลว่าตนเองปฏิบัติงานมา ๗ - ๘
เดือนแล้ว ยังไม่เคยพบพยาบาลชาวต่างประเทศที่
พูดภาษาไทยได้เลย หม่อมหลวงเกษตร ซึ่งเป็นคน
ที่เข้มงวด และตรงไปตรงมา ก็ยืนยันลักษณะ
เดียวกัน และทำรายงานละเอียดว่ามีทหารชื่ออะไร
มาป่วยเป็นอะไร ไม่ทราบว่าจะมผล ป. ว่าอย่างไร
ค้นไม่พบว่าจะมผล ป. ได้สั่งการว่าอย่างไร เรื่อง
เงียบไปเลย

ก่อนที่จะกลับไทย หัวหน้าพยาบาลชาว
อเมริกัน และทหารอเมริกัน มีจดหมายชมเชย
หัวหน้าพยาบาลไทย และพยาบาลอื่น ๆ รายตัว มี
พยาบาลไทยท่านหนึ่งที่บริจาคโลหิตให้ธนาคาร
โลหิตของสหประชาชาติที่ ๔๐๖ ถึงสองครั้งด้วย คือ
นางสาวพิมลรัตน์ ฐุสรานนท์ ใน พ.ศ. ๒๔๙๔ มี
จดหมายชมเชย ในจดหมายชมเชยกล่าวว่า งานที่
เธอมีส่วนร่วมเมื่อครั้งนี้ เธอจะตั้งใจให้เพื่อนร่วมชาติ
ของเธอได้อุทิศโลหิตของเขาแก่ธนาคารโลหิตใน
ประเทศไทย (ซึ่งเราเพิ่งตั้ง) ผู้บริจาคโลหิตใน
ประเทศไทยเป็นรายแรกคือกรมหมื่นนครสวรรค์ฯ
ใน พ.ศ. ๒๔๙๕

ทหารอเมริกันก็ชมเชยพ่อครัวทหารเรือไทย
ว่าทำอาหารได้ดี ถูกปาก และเป็นคนเอื้อเฟื้อในเรื่อง
อื่น ๆ ด้วย Far East Command ได้เขียนบทความ

นางสาวประยงค์ อรัญยกานนท์
หัวหน้าพยาบาล

สัมภาษณ์นายแถม พ่อครัวทหารเรือไทยซึ่งป่วยก่อนกลับ ทหารอเมริกันได้ส่งพระญี่ปุ่นมาเยี่ยม มีคนแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาอังกฤษ และหัวหน้าพยาบาลแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ไม่รู้ธรรมชาติจะตรงรีเปลาเพราะแปลหลายครั้งมาก แล้วก็นายแถมภูมิใจที่ใคร ๆ ก็ดีกับเขาและชอบอาหารที่เขาทำ เขาบอกว่าเขาได้ชมภาพยนตร์สนุกมาก แต่ถามว่าเรื่องเป็นอย่างไร แถมเล่าไม่ได้บอกว่าสนุก ส่วนคุณประยงค์ หัวหน้าพยาบาลพูดแล้วพูดอีกว่าชอบแกรี่ คูเปอร์ ไม่ว่าจะถามอะไร คุณประยงค์ก็ยืนยันอยู่เรื่องเดียวว่าชอบแกรี่ คูเปอร์ หัวหน้าพยาบาลอเมริกันที่เป็นผู้สัมภาษณ์กล่าวว่า ดูแล้วไม่น่าเชื่อว่าคุณประยงค์อายุ ๔๐ ปี ทำงานมา ๑๘ ปีแล้ว ยังดูสาว เป็นคนที่หน้าตาอึมแถมยิ้มสวมเครื่องแบบสีเทาสวยมาก ติดเครื่องหมายกาชาดที่แขน รู้จักทหารทุกคน คุยกันได้อย่างร่าเริงถึงเรื่องครอบครัว เรื่องส่วนตัว เป็นสามีได้เพราะรู้ภาษาอังกฤษดี

เรื่องการชมเชยพยาบาลไทยทุกคน ว่าช่วยเหลือคนไข้ ด้านอาหาร การซื้อของ ช่วยเป็นสามีได้ทุกคน เพราะนอกจากความรู้ด้านการพยาบาลดี ยังเลือกคนที่รู้ภาษาอังกฤษดีด้วย ในที่สุด จอมพล ป. พิบูลสงครามในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็มีหนังสือชมเชยมา

ข้อสังเกตคือ การประสานงานกับหน่วยของสหรัฐอเมริกาในเบื้องต้นมีปัญหา เพราะทหารอเมริกันเข้าใจว่าพยาบาลของเราเป็นเพียงอาสาสมัครแบบเดียวกับกาชาดอเมริกัน จริง ๆ แล้วคนที่ส่งไป เรามีประวัติไป แต่ต้องอธิบายกันพักใหญ่ จึงเชื่อว่าเป็นพยาบาลวิชาชีพ พบว่าคนที่ทำงานด้วยไม่ได้เป็นคนที่อ่านเอกสารพวกนี้

ระหว่างที่ทหารไปปฏิบัติงาน กระทรวงกลาโหมขอให้สภากาชาดไทยช่วยจัดบุคลากรไปดูแลทหารที่บาดเจ็บกลับมาเมืองไทย และครอบครัวของทหาร สภากาชาดไทยส่งอาสาสมัคร และ

หน่วยอนุกาชาดซึ่งปัจจุบันเรียกอนุกาชาดซึ่งเป็นเด็กและมีครูเป็นผู้ดูแลไปปฏิบัติงาน และเขียนรายงานส่งมาด้วยว่าแต่ละคนต้องการความช่วยเหลืออย่างไร ในการปฏิบัติงานต้องมีการตกลงเรื่องค่าใช้จ่ายให้ชัดเจน มีรายชื่อบุคลากรสภากาชาดไทยทหาร พร้อมทั้งบุคคลในครอบครัว ที่อยู่ รายงานต้องมีวันเดือนปีทีไปเยี่ยม ทั้งของสภากาชาดไทยและทหาร มีหน่วยเดิม และหน่วยที่ไปปฏิบัติกาชาดผู้รับการเยี่ยมและช่วยเหลือ สถานที่ที่ไปเยี่ยม พฤติการณ์ความเป็นอยู่ของผู้รับการเยี่ยม ความต้องการหรือคำขอของผู้รับการเยี่ยม ถ้าสบายดี ไม่มีปัญหาอะไรก็จะถามสารทุกข์สุกดิบทั่ว ๆ ไป รายงานการปฏิบัติของหน่วยหรือผู้เยี่ยม ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือโดยละเอียด หมายเหตุ ลงชื่อหัวหน้าคณะผู้เยี่ยมและให้ความช่วยเหลือ

มีกรณีที่รัฐบาลจะให้สภากาชาดไทยรับผู้ป่วยที่เป็นครอบครัวทหารเป็นพิเศษ ทางกาชาดประชุมกันแล้วเห็นว่าสภากาชาดไทยเป็นองค์การสาธารณะ รับผิดชอบต่อคนทั่วไป การรับรักษาครอบครัวทหารที่ไปรบสงครามเกาหลีก่อนบุคคลอื่นจึงไม่มีเหตุผล เพียงรับผู้ป่วยจะมีแค่นั้น รับได้ก็คน เรื่องนี้น่าจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาล หรือช่วยเรื่องค่าใช้จ่ายที่จะตกลงเรื่องอะไร น่าจะมีเอกสารการประชุมมาก่อน ผู้แทนที่จะร่วมประชุมจะได้มีเวลาเตรียมตัว ไม่ใช่ว่าจะใจแคบไม่ร่วมมือหรือเกี่ยงจนอะไร ถ้ามีเอกสารมาเราจะได้ปรึกษากันว่าเราจะทำให้ได้แค่นั้น เมื่อมีการประชุมกันในฝ่ายทหาร สภากาชาดไทยก็จะได้เข้าประชุมด้วย ก็เลยมีเอกสารมาอยู่ที่สภากาชาดไทยจนทุกวันนี้ ซึ่งผู้ดูแลเอกสารหวงมาก หยิบเอาไป ทวงทุกวัน

มีเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เรื่องสถานตากอากาศบางปู เดิมอยู่ใต้กรมยุทธโยธาทหารบก กรมสวัสดิการทหารบกเพิ่งรับมอบมา (ปัจจุบันเป็นของกรมพลาดิการทหารบก) จัดศาลาสุขาใจเป็นที่พักผ่อน (เคยเป็นที่รับประทานอาหารและลีลาศ) กำลังสำรวจและยืม

ของที่จำเป็น ยืมเงินทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ทำเป็นที่ตากอากาศ ปัจจุบันมีชื่อเสียงเป็นที่ดูนก นางนวลที่สะพานสุขตา สมัยก่อนเป็นที่พักผ่อนของ ทหารสมัยสงครามเวียดนาม และยุคต่อสู้อีกก่อนการ ร้ายคอมมิวนิสต์ (สถานที่แห่งนี้สร้างขึ้นตามดำริของ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ใน พ.ศ. ๒๔๘๐) ลูกศิษย์ ที่อยู่กรมพลธิการมาเชิญพวกเราที่เป็นอาจารย์ไป ไม่ได้ไปลีลาศ ไปร้องเพลงคาราโอเกะ แล้วก็มีส่วน ดนตรีของทหารบกมาบรรเลงให้ฟัง

เกาหลีเป็นประเทศที่หนาวมาก โดยเฉพาะ ถ้าขึ้นไปทางเหนือยิ่งแย่ จะมีคนที่เป็นโรคน้ำแข็งกัด เท้า ภาษาอังกฤษเรียก Frostbite มีปัญหาการรักษา โรคน้ำแข็งกัดเท้า เอกอัครราชทูตไทย ณ กรุง วอชิงตันเสนอต่อองค์การสหประชาชาติ ถ้ามมาด่วน เพราะจะต้องส่งข่าวให้ “เสียงของอเมริกา” ผู้ ชำนาญการแพทย์ทหารบอกว่าเป็นโรงพยาบาล ทหารบกมียา Alphatron Radon Ointment สำหรับ รักษาแผล อาศัยหลักการรักษา Radiation Injuries ซึ่งมีคนรู้เรื่องอยู่คนเดียว คือ พันเอก ขุนประทุมโรคน ประหาร (ประทุม ศตะจุงษะ) เป็นผู้ชำนาญการทาง รังสีวิทยา เคยเห็นและเคยทำการรักษาด้วยตนเอง เมื่อศึกษาอยู่ที่นครชิคาโก สหรัฐอเมริกา ใช้ยานี้ได้ ผล โรงพยาบาลทหารบกทดลองใช้ก็ได้ผลดี เมื่อเอก อัครราชทูตสแตตัน เยี่ยมทหารจากสงครามเกาหลี รุ่นแรกที่โรงพยาบาลทหารบก (ภายหลังเปลี่ยนชื่อ เป็นโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า) ก็พอใจในวิธีการ รักษา นี้ แต่ที่หนักใจ เพราะเรามียานี้จำกัด ไม่พอ รักษาผู้ป่วยจำนวนมาก ๆ

นายกรัฐมนตรีหรืออยากให้มีการส่งคนไปดูงาน ด้านนี้ แต่ที่ประชุมสภาอากาศไทยไม่เห็นด้วยเพราะ พันหน้าหนาวแล้ว ส่งคนไปก็สิ้นเปลืองเปล่า ๆ ให้ หมอพยาบาลที่ทำงานอยู่แล้วไปสังเกตผู้ป่วยดีกว่า อาจจะต้องช่วยรักษาทหารสหประชาชาติชาติอื่น ๆ ที่เดินทางผ่านไทย มีปัญหาทางประมาณ มีดำริเรื่อง เอาครอบครัวทหารไปฝากสหประชาชาติไทย และยัง

พันเอก ขุนประทุมโรคนประหาร

พูดถึงโรงพยาบาลหญิง (ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นโรง พยาบาลราชวิถี) โรงพยาบาลสงฆ์ แต่จัดการไม่ได้ ปัญหาคือไม่มีงบประมาณพอ

เรื่องจัดหนังสือพิมพ์ให้ทหารอ่าน ที่ประชุม บอกว่าจัดอยู่แล้ว ทหารป่วยที่เกาหลีได้ไม่มีบุหรี ดี ๆ สูบ ให้จัดให้คนละซองต่อวัน ที่ประชุมว่าจะ พิจารณาภายหลัง พิจารณาแล้วไม่จัด เพราะ องค์การยาสูบจัดให้แล้ว มาสมัยหลังนี้จึงมีการ ต่อต้านการสูบบุหรี ตอนนั้นไม่มี ถ้าใครอ่าน นวนิยายที่เขียนในยุคนั้น จะเห็นทั้งพระเอกนางเอก เดี่ยว ๆ ก็หยิบบุหรีมาสูบ มีกล่าวถึงเกือบทุกหน้า ทำไม่ถึงต้องสูบบ่อยขนาดนั้นก็ไม่ว่าบ เวลาเลี้ยง พระ เราก็ต้องจัดให้ท่านมีบุหรี มีหมาก สังเกตดู หมากท่านวางไว้ แต่บุหรีพระท่านจะหยิบใส่ยาม เอกลับไปด้วย แต่ว่าตอนหลัง ๆ มีการณรงค์ว่า ถ้าถวายบุหรีพระเป็นบาป

การจัดอวยวะจำลอง (อวยวะเทียม) มีผู้ป่วย ราชการสนามที่ถูกตัดขารายหนึ่ง เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท ให้องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกดูแล สมัย นั้นเรียกว่าแพง

พันเอก (พลตรี) ขุนประทุมโรคนประหาร เป็น หมอ จบการศึกษาจากศิริราช ไปต่อที่มหาวิทยาลัย Northwestern, Chicago สนใจเวชศาสตร์ฟื้นฟูมาก

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยี่ยมผู้ป่วยจากสงครามเกาหลี พ.ศ. ๒๔๙๕

ได้เป็นหัวหน้าแผนกกายภาพบำบัดด้วย ได้ก่อตั้งหน่วยแขนขาเทียม พอตีมีโรคโปลิโอระบาด ได้สร้าง Hubbard Tank สำหรับใช้รักษาผู้ป่วยด้วยธาราบำบัด

ใน พ.ศ. ๒๔๙๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๙ เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมผู้ป่วยสงครามเกาหลี ได้ทอดพระเนตรกองรังสีกรรม และแผนกกายภาพบำบัด ทรงตั้งทุนโปลิโอสงเคราะห์ พ.ศ. ๒๕๑๐ เกิดสงครามเวียดนาม โปรดเกล้าฯ ให้ขุนประทุมฯ เป็นผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอาชีพพระราชทาน เรื่องกายภาพบำบัดนี้ท่านเป็นคนตั้งเข้าใจว่าที่โรงพยาบาลค่ายสมเด็จพระนเรศวรก็มีหน่วยนี้ ขุนประทุมเป็นคนจัดด้วยการที่ท่านเขียนหนังสือเรื่องพระนเรศวร ชาติได้เงินเอามาตั้งหน่วยกายภาพบำบัดในโรงพยาบาล

มีเรื่องอีกหลายเรื่อง เช่น เจ้าหน้าที่สภาอากาศไทยได้เบี้ยเลี้ยงน้อยกว่าทหาร ต้องจ่ายค่าอาหารเองเงินเดือนจึงไม่ค่อยพอ จึงได้จัดการเพิ่มเบี้ยเลี้ยง หน่วยงานอากาศไม่มีรถใช้ในการออกเยี่ยมตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เขาก็จัดให้

เรื่องการออกข่าว มีหน่วยเหนือสั่งมาว่าอย่าออกข่าวเรื่องทหารเจ็บไข้มากนัก เพราะจะทำให้เสียขวัญถึงประชาชนและทหารในสนามก่อนถึงเวลาอันควร มีหนังสือพิมพ์บางฉบับลงข่าวไม่ตรงกับความจริง

เป็นจริงทำให้ทหารที่ปฏิบัติงานเสียกำลังใจ เช่น ลงข่าวว่าเรือสี่ขั้วถูกระเบิดจม ให้แก่ไข แก้วขาว และมีเรื่องที่น่าสนใจคือให้มีเพลงปลุกใจและคำปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียงภาคพิเศษ ควรระงับเพลงที่จะชวนให้คิดถึงบ้าน ตอนสมัยเด็ก ๆ จำได้ว่ามีการแต่งเพลงรักชาติ ผู้แต่งเป็นกวี เพราะฉะนั้นก็จะแต่งอะไรที่มันซึ้ง ทำให้คิดถึงบ้าน คนสมัยนั้นซึ่งรู้สึกจะเป็นนักวรรณคดีเหมือนกันก็ว่าแต่งอย่างนี้ก็แยเลย เหมือนเรื่องพระอภัยมณีเป่าปี่แล้วทำให้ฝ่ายตรงข้ามแพ้... พระโหยหวล ควรยุเพลงวังเวงจิต ให้คนคิดถึงถิ่นถวิลหวัง ว่าจากเรือนเหมือนนอนมาจากกรัง อยู่ข้างหลังก็จะแลชะเง้อคอย ถึงยามค้าย่าฆ้องจะร้องให้ รำฟ้าไร้รยจวนพลลห้อย...ห้ามแต่งอย่างนี้ แต่งอย่างนี้พระอภัยมณีตั้งใจให้ฝ่ายตรงข้ามเศร้าไปหมดจนรบไม่ไหว ถือเป็นปฏิบัติการทางจิตวิทยา แต่ว่าเขาห้ามเปิดเพลงแบบนี้ จะทำให้คนคิดถึงบ้านแล้วจะไม่อีกเิมในการรบ

นอกจากนั้นมีการรวมบทเรียนจากการยุทธ์ และรวบรวมหลักฐานเพื่อประกอบการจัดทำประวัติศาสตร์ การปฏิบัติทางทหารและเจ้าหน้าที่สภาอากาศไทยที่ไปปฏิบัติงานในสงครามเกาหลี อันนี้เป็นแนวคิดของทหาร ที่จะให้เขียนเพื่อที่จะทำจดหมายเหตุ ก็ถือว่าเป็นความคิดที่ค่อนข้างจะล้ำสมัย

อยากให้แพทย์สภาอากาศไทยมีโอกาสดูงานโรงพยาบาลในญี่ปุ่นอีกเดือน ในการเดินทางทั่วไปเดินทางทางเรือ แต่กฎของกองทัพเรือไม่อนุญาตให้ผู้หญิงลงเรือ ซึ่งสภาอากาศมีแต่ผู้หญิงส่วนใหญ่ จึงให้ไปทางเครื่องบิน ก็เลยสบายเลย

พ.ศ. ๒๔๙๖ มีสัญญาสงบศึก (Korean Armistice Agreement) แต่ไม่ได้หยุดภาวะสงคราม มีการประชุมกันที่จะนำหน่วยพยาบาลกลับมาเป็นการประหยังบประมาณ แต่เตรียมพร้อมไว้ถ้าการรบยืดเยื้ออาจต้องกลับไปใหม่ หน่วยบรรเทาทุกข์ประกอบด้วยแพทย์ ๑ คน คือ นายแพทย์กมล

การผ่าตัดเล็ก โดย นายแพทย์มานพ บุณนาค

พยาบาลดูแลทหารทุกชาติที่ป่วย

สังขวาสี (รองศาสตราจารย์ นายแพทย์กมล สังขวาสี ปัจจุบันถึงแก่กรรมแล้ว) พยาบาล ๗ คน เดินทางโดยเครื่องบินโดยสารบริษัทเดินอากาศไทย จากประเทศญี่ปุ่น ยังคงอยู่ ๗ คน แพทย์ ๑ คน คือ นายแพทย์โกศล เลขวัต และพยาบาลอีก ๖ คน

แพทย์ที่ไปปฏิบัติงาน มีนายแพทย์เกษม ชินประหัตหัตถ์ (ศาสตราจารย์ นายแพทย์เกษม ชินประหัตหัตถ์) นายแพทย์ชูป ไชติกเสถียร (ศาสตราจารย์ นายแพทย์ชูป ไชติกเสถียร) ปลัดกระทรวงการต่างประเทศที่เป็นผู้ประสานงานคือ หม่อมเจ้าวงศานุวัตร เทวกุล ภายหลังเป็นราชเลขาธิการในรัชกาลที่ ๙

กองทหารไทยในเกาหลีใต้ มีรายการ “**เรามาทำอะไรในเกาหลี**” เป็นตอน ๆ ผู้จัดเป็นนายทหารฝ่ายประชาสัมพันธ์ ตอนที่ ๑ หาเอกสารไม่เจอ ไม่ทราบอยู่ไหน จะต้องไปหาต่อไป ตอนที่ ๒ มีเรื่องการสัมภาษณ์แพทย์ พยาบาลสภากาชาดไทย ผู้สัมภาษณ์คือร้อยโท สิริเชิด ศาสตราจารย์ (พยายามจะค้นว่าท่านผู้นี้ ตอนหลังไปเป็นอะไร ทำอะไร ยังหาไม่เจอ ถ้าใครทราบก็มาเติมให้ด้วย) ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ คือนายแพทย์สิริ สถาวร (ศาสตราจารย์ นายแพทย์สิริ สถาวร)

ร้อยโท สิริเชิด : การที่สภากาชาดไทยส่งหน่วยกาชาดมาร่วมด้วย มีความมุ่งหมายอย่างไร

นายแพทย์สิริ : คิดว่าด้วยความมุ่งหมายเดียวกับกาชาดทั่วโลก (ที่เรามีเพียง ๕ - ๖ ประเทศ) คือ มุ่งให้ความสะดวกแก่ทหารเจ็บป่วยทั้งในด้าน

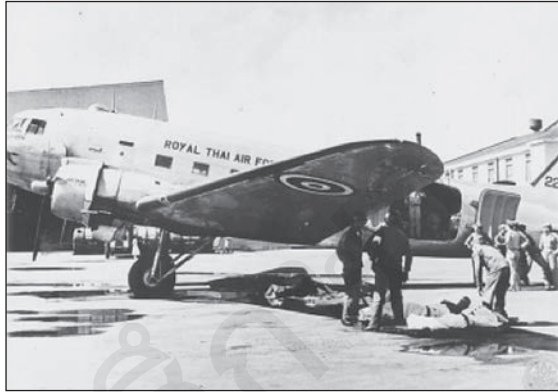
การรักษาพยาบาล และในเรื่องส่วนบุคคล เช่น ช่วยจำหน่ายของจดหมายและไปส่งเมลล์ให้ ช่วยแจ้งให้รู้จักที่ต่าง ๆ ในโรงพยาบาล เป็นต้นว่า โรงอาหาร สโมสร ห้องน้ำ ชวนเขาคุยแก้เหงา

ร้อยโท สิริเชิด : หน่วยกาชาดของเราประจำอยู่ที่ไหนบ้าง

นายแพทย์สิริ : เรามีหน่วยกาชาด ๓ แห่ง โรงพยาบาลทหารในโตเกียว ๒ แห่ง โรงพยาบาลทหารบก และโรงพยาบาล ๓๖๑ (361st Station Hospital) โรงพยาบาล ๑๑๘ (118th Station Hospital) ในฟูกูโอกะ เกาะกิวชู (คิวชู) ภูเขาเกาหลีใต้ ได้ยินว่าจะขยายที่ญี่ปุ่นอีก ๒ แห่ง

ร้อยโท สิริเชิด : หน่วยกาชาดไทย ได้ช่วยเหลือการรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลอเมริกันอย่างไร

นายแพทย์สิริ : กาชาดไทยได้ช่วยการรักษาพยาบาลทหารทั่วไปในโรงพยาบาลทหารอเมริกันด้วย ทหารไทยที่ป่วยต้องช่วยแปล คนไข้เราส่วนน้อยที่พูดภาษาอังกฤษได้ ยิ่งเป็นศัพท์ทางการแพทย์ยิ่งยาก เมื่อหมออเมริกันทราบอาการได้ดีก็สั่งการรักษาได้ถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ทหารของเราคนไทยทั้งหมด นางพยาบาล บุรุษพยาบาลทำงานอย่างเดียวกับเจ้าหน้าที่อเมริกัน ไปตรวจเยี่ยมร่วมกัน ผ่าตัดเล็กเราทำเอง ผ่าตัดใหญ่แพทย์ไทยช่วย นายแพทย์อเมริกันอาวูโล ส่วนนางพยาบาลและ

การนำทหารบาดเจ็บในสมรภูมิเกาหลีขึ้นเครื่องบิน ซี-๔๗ ของไทย ไปส่งโรงพยาบาลในแนวหลัง

บุรุษพยาบาล ทำเหมือนกัน ปลูกผี ฝังยา ไปร่วมกับ หน่วยทำให้ทหารอเมริกันด้วย นายแพทย์ใหญ่ของ หน่วยส่งกำลังที่สองของอเมริกัน คือพันเอก ริชมัสท์ มีหนังสือขอบใจสภากาชาดไทยที่ปลูกผีฝังยาให้ ทหารของเขา นายแพทย์สิริกล่าวว่า ถึงเป็นการช่วย เหลือเล็กๆ น้อยๆ แต่ว่าถ้าทุก ๆ คน และทุก ๆ ชาติ ได้ช่วยเหลือกัน สันติภาพที่เราใฝ่ฝันอยู่นั้น ก็คงจะ มาถึงในเร็ว ๆ นี้

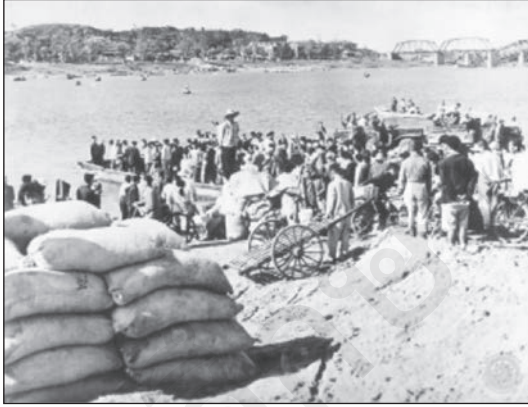
ร้อยโท สิริเชิด : ทหารไทยบาดเจ็บในการรบ เราจัดการรักษาพยาบาลอย่างไร

นายแพทย์สิริ : เมื่อบาดเจ็บจะส่งเสนารักษ์ กองพัน ปฐมพยาบาล และส่งโรงพยาบาลสนาม หรือหน่วยศัลยกรรมเคลื่อนที่ของกองทัพอเมริกัน เพื่อตรวจบาดแผล และผ่าตัดถ้าทำได้ แต่ที่ชายแดน

นายแพทย์สิริเล่าอะไรไม่ได้ เพราะไม่เคยไปโรงพยาบาลสนามถึงแนวรบ ไม่มีหน่วยกาชาด ต้องคุยกับเสนารักษ์ จากนั้นส่งไปโรงพยาบาลแนวหลังคือไปชุมชนที่สภากาชาดไทยไปทำงาน หรือขึ้นเครื่องบินไปญี่ปุ่น เรื่องการเดินทาง ทหารบกอเมริกันจัดการ เช่น ด้วยเฮลิคอปเตอร์ รถพยาบาล เรือพยาบาล เมื่อถึงชุมชน พบบุรุษพยาบาลของสภากาชาดไทย ก่อน ต่อจากนั้นเป็นแพทย์ไทย อธิบายสาเหตุการบาดเจ็บให้หมออเมริกัน หมอตรวจบาดแผลอีกครั้ง ถ้าต้องผ่าตัดใหญ่หรือต้องรักษาเกิน ๑๕ วัน ต้องส่งไปญี่ปุ่นทางอากาศ ถ้าไม่มากนักรักษาไม่เกิน ๒ สัปดาห์รักษาที่ชุมชน ทหารไทยและทหารอเมริกัน ได้รับการรักษาเหมือนกัน

นายเอ็ดวิน เอฟ. แสตันตัน เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา มอบเครื่องอิสริยาภรณ์ “เหรียญเมดัล ออฟ ฟรีดอม” แก่นางสาวปราณี อินทุเศรษฐีพยาบาลสภากาชาดไทย เพื่อเป็นบำเหน็จความชอบในการปฏิบัติหน้าที่เป็นพิเศษในเกาหลี และประดับเครื่องอิสริยาภรณ์อเมริกันแก่ทหารไทยยศสิบตรี จำนวน ๒๗ นาย อันเป็นเครื่องหมายแสดงความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่ในเกาหลี ณ กระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา พ.ศ. ๒๔๙๖

รัฐบาลไทยส่งข้าวไปช่วยสหประชาชาติในเกาหลีใต้

ร้อยโท สิริเชิด : หน่วยกาชาดเคยไปแนวหน้าหรือไม่

นายแพทย์สิริ : เคยไป แต่นายแพทย์สิริเองไม่เคยไปเพราะที่ปูซานมีหมอคนเดียว นางพยาบาล ๒ บุรุษพยาบาล ๕ ถ้าไปเกรงว่าทหารป่วยที่มาก็ไม่ได้รับความสะดวกหรือซุกซลัก

ร้อยโท สิริเชิด สนทนากับนายจรรยา รุ่งสาโรจน์ หัวหน้าบุรุษพยาบาล

ร้อยโท สิริเชิด : ถามความรู้สึกที่มาทำงาน

นายจรรยา : รู้สึกปลื้มปิติที่ได้ทำงานร่วมกับโรงพยาบาลทหารอเมริกัน เพื่อชาติที่รักของเราทหารของเขางานเป็นงานจริง นอกงานเป็นเพื่อนกัน

ร้อยโท สิริเชิด : คุณช่วยเหลือและปฏิบัติงานอย่างไร

นายจรรยา : แบ่งงานกันทำวันละ ๘ ชั่วโมง ไม่มีวันหยุด ดูแลทหารเจ็บป่วย ต้องปลูกฝีก่อนทุกราย (หมายเหตุ ในระหว่างการรบมีโรคไข้ทรพิษระบาดด้วย ทุกคนจึงต้องปลูกฝี) ทหารไทยที่พูดอังกฤษไม่ได้ พวกบุรุษพยาบาลและนางพยาบาลช่วยเป็นล่าม เล่าอาการให้แพทย์อเมริกันฟัง ทำงานห้องผ่าตัด ฉีดวัคซีนตามกรมกองทหาร เวลาว่างเยี่ยมทหารเจ็บป่วยตามห้องพักที่มีทหารไทย

ร้อยโท สิริเชิด : ต้องพูดภาษาอังกฤษลำบากไหม

นายจรรยา : แต่แรกหนักใจ อยู่ต่อมาไม่นานรู้สึกง่าย เพราะไม่สนใจไวยากรณ์แล้ว เอาแต่ใจความก็พูดได้

ร้อยโท สิริเชิด : จะส่งข่าวถึงทางบ้านไหม

นายจรรยา : ไม่ต้องเพราะจะกลับใน ๔ - ๕ วันนี่

ร้อยโท สิริเชิด สนทนากับ นางสาวประเทือง เกาไศยนันท์ (ท่านผู้หญิงประเทือง ศษภักดี เป็นครูพยาบาล และได้เป็นรักษาการผู้ปกครอง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย ปัจจุบันเป็นสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย ท่านผู้หญิงอบรมนักเรียนพยาบาลให้มีจิตใจโอบอ้อมอารี กิริยามารยาทเรียบร้อยและมีระเบียบวินัย)

ร้อยโท สิริเชิด : นึกว่าคุณอยู่โตเกียว ทำไมมาอยู่ปูซาน

นางสาวประเทือง : ได้รับคำสั่งให้มาประจำปูซาน เราไม่ได้ปฏิบัติงานเฉพาะที่โตเกียว จะต้องหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนเป็นรุ่น ๆ ไปตามโรงพยาบาลของทหารอเมริกัน

ร้อยโท สิริเชิด : คุณมีหน้าที่อะไรบ้าง

นางสาวประเทือง : ทำงานด้านการพยาบาลดูแลทหารทุกชาติที่มาป่วย เช่นเดียวกับทหารอเมริกัน ผลัดกันเข้าเวรกลางวันและกลางคืน มีนางพยาบาลฮอลันดามาด้วย

กองทหารไทยในเกาหลีใต้พักผ่อนหย่อนใจ สาดิการชกมวย และฟันดาบตามศิลปะการต่อสู้ของไทย

ร้อยโท สิริเชิด : ความรู้สึกที่มาปฏิบัติงาน
เขตหลังแนวรบ

นางสาวประเทือง : ตื่นเต้นที่ได้พบคนไข้
ที่มาจากแนวรบโดยใกล้ชิดก่อนจะไปโตเกียว ต้อง
พยาบาลด่วน ถ้าเจ็บเล็กน้อยหายแล้วส่งไปปฏิบัติ
งานต่อ ทำให้พบคนไข้เปลี่ยนหน้ากันบ่อยทุกวัน
จำนวนไม่น้อย

ร้อยโท สิริเชิด : ทราบได้อย่างไรว่ามี
คนไข้ไทย

นางสาวประเทือง : คนไข้เข้าห้องรับคนไข้
ก่อน มีบัตรติดตัวมา เจ้าหน้าที่จะโทรศัพท์บอก
พยาบาลไทยเพื่อช่วยซักถามอาการเจ็บป่วย ถ้าเขา
ยุ่งมีพยาบาลของเราแจ้งให้ทราบ ไม่ว่าจะดีก็แค่
ไหนก็ทราบ

ร้อยโท สิริเชิดไม่มีโอกาสสนทนากับบุรุษ
พยาบาลอื่น นายแพทย์ศิริพาศมโรงพยาบาลได้
สนทนากับทหารไทยบ้าง ไม่ได้บันทึกเกรงว่าจะ
รบกวนทหารอื่น

ขอนำเรื่องมาแล้วเพียงเท่านี้เพราะผู้ไป
ปฏิบัติงานส่วนใหญ่ก็ถึงแก่กรรมแล้ว ไม่สามารถ
สัมภาษณ์เพิ่มเติม และมีเรื่องรายละเอียดมาก เรื่อง
เงินทอง ค่าเวชภัณฑ์ ค่าเบี้ยเลี้ยง เครื่องแต่งกาย
การให้กองอาสาอากาศไปรับทหารที่กลับมา มี
อาหารไปเลี้ยง ไม่มีมุ้ง ต้องหาจากกองอื่น เป็นต้น

++

เสนาศึกษา

การปฏิรูปและพัฒนาแผ่นดินสยามรัชกาลที่ ๖

หมายเหตุเสนาศึกษา - พลาดิศัย สิทธิธัญกิจ

หลังจาก**พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕** เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ นั้น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ ได้เสด็จขึ้นครองราชย์ สืบสันตติวงศ์เป็นกษัตริย์ ทรงพระนามว่า **“พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖”**

พระองค์ทรงเป็นพระราชโอรสของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ และสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ มีพระนามเรียกขานว่า **“ทูลกระหม่อมโต”** ประสูติวันเสาร์ เดือนยี่ ขึ้น ๒ ค่ำ ปีมะโรง ตรงกับวันเสาร์ที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๒๓ มีพระนามว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ เมื่อพระองค์

พระชนมายุ ๘ พรรษา ทรงได้รับการสถาปนาพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนเทพทวาราวดี เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๑ เมื่อเจริญพระชันษาได้ ๑๔ พรรษา พระองค์ได้เสด็จออกไปศึกษาวิชาการในประเทศอังกฤษ เป็นสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอรุ่นที่สอง สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอที่ไปศึกษาต่างประเทศรุ่นแรกนั้น ได้แก่ สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ กรมพระจันทบุรีนฤนาถ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ กรมหลวงปราจิณกิติติบดี และกรมหลวงนครไชยศรีสุรเดช ในครั้งนั้นพระองค์ได้เสด็จพระราชดำเนินจากกรุงเทพเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖ โดยเสด็จขึ้นบกที่ประเทศอิตาลี แล้วผ่านไปฝรั่งเศสไปยังประเทศอังกฤษ เสด็จประทับเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเตรียมเข้ามหาวิทยาลัยอยู่ที่ แอสกอต เมื่อ

พระองค์ทรงมีความรู้ภาษาอังกฤษพอสมควรแล้วจึงเข้าศึกษาวิชาฝ่ายพลเรือนในมหาวิทยาลัยออกฟอร์ด และวิชาการทหารที่โรงเรียนแซนด์เฮิสต์ พระองค์ทรงประทับประเทศอังกฤษอยู่ ๙ ปี จนเสด็จกลับประเทศสยามเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ โดยเดินทางผ่านสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ขณะนั้นพระองค์มีพระชนมายุ ๒๒ พรรษา

เมื่อครั้งสมเด็จพระบรมเชษฐาธิราช เจ้าฟ้าชายมหาวชิรุณหิศ ซึ่งเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร ดำรงตำแหน่งรัชทายาทในรัชกาลที่ ๕ อยู่ขณะนั้นได้เสด็จสวรรคตลงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๗ พระองค์จึงได้รับการสถาปนาขึ้น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ ตำแหน่งรัชทายาทแทน

สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ได้เข้ารับราชการทหาร ต่อมาได้รับยศเป็นนายพลเอก ตำแหน่งจเรทหารบก และทรงบัญชาการทหารมหาดเล็ก ในคราวสมเด็จพระชนกนาถ (รัชกาลที่ ๕) เสด็จประพาสยุโรปครั้งที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๐

นั้น พระองค์ได้เป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน

พระองค์ทรงริเริ่มกิจการลูกเสือ และเสือป่า บทละครสร้างความรักชาติและทำนุบำรุงบ้านเมือง เจริญตามรอยสมเด็จพระชนกนาถ แม้ว่าในรัชกาลของพระองค์นั้นมิได้มีเหตุการณ์สงคราม พระองค์ทรงประกาศสงครามร่วมเป็นพันธมิตร ทำให้ประเทศไทยเป็นที่ยู้งักและมีชื่อเสียงในการร่วมรบเป็นอย่างดี

พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์องค์แรกของสยามและทวีปเอเชียที่ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีทั้งในวิชาการแบบไทยและวิชาการอย่างประเทศตะวันตก ทำให้พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถหลายด้าน โดยเฉพาะ ด้านอักษรศาสตร์ ด้านประวัติศาสตร์-โบราณคดี ด้านการละคร พระองค์มีพระราชหฤทัยใฝ่รู้และทรงพระราชนิพนธ์หนังสือทั้งภาษาไทยและต่างประเทศมากมาย ทรงเป็นจินตกวี นักปราชญ์ จนได้รับพระราชสมัญญานามว่า “สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า” พระองค์ได้เสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติเมื่อพระชนมายุได้ ๓๑ พรรษา เสด็จดำรงสิริราช

สมบัติได้ ๑๖ ปี พระชนมพรรษาได้ ๔๖ พรรษา ก็เสด็จสวรรคต ในวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๘ และทรงมีพระราชธิดาพระองค์เดียว พระนามว่า สมเด็จพระราชภาติกาเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี เป็นพระราชธิดาประสูติแต่พระนางเจ้าสุวัทนา พระวรราชเทวี

จากพระราชกิจที่พระองค์ได้สนองงานสมเด็จพระชนกนาถนั้น ได้ทำให้พระองค์ทรงสืบสานพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่ที่สืบแต่รัชกาลก่อนเป็นอย่างดี ดังจะเห็นในรัชกาลของพระองค์นั้นทรงริเริ่มกิจการสำคัญและปรับปรุงระเบียบแบบแผนขึ้นมากมายเป็นการปฏิรูปแผ่นดินนอกเหนือไปจากงานด้านพระราชนิพนธ์ ได้แก่

๕ ตั้งกองเสือป่าและลูกเสือ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงริเริ่มนำกิจการลูกเสือของลอร์ด เบเดน เพาเวลล์ ในประเทศอังกฤษมาจัดตั้งกองเสือป่า สำหรับผู้ใหญ่ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ ต่อมาได้ตั้งกองลูกเสือสำหรับเด็ก

ชายขึ้นใน พ.ศ. ๒๔๕๔ และได้โปรดให้ตราข้อบังคับลักษณะปกครองลูกเสือขึ้น เพื่อฝึกหัดน้ำใจให้คนไทยนั้นเป็นลูกเสือตั้งแต่ยังเยาว์ โดยมีกรมการจ้ดการลูกเสือประจำมณฑล ทรงโปรดฯ ให้มีกรมการกลางอำนาจการทั่วไปตั้งอยู่ในพระนคร พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงดำรงตำแหน่งเป็น นายกรัฐมนตรี

๕ ตั้งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกโรงเรียนมหาดเล็กที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตั้งขึ้นเพื่อฝึกหัดกุลบุตรเข้ารับราชการในกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงนครบาลนั้น ขึ้นเป็นโรงเรียนข้าราชการพลเรือน พระราชทานนามว่า "โรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว" เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ โดยมีกรมการจ้ดการ และได้โปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินที่เหลือจากการเรียไรสร้างอนุสาวรีย์ปิยมหาราชคือพระรูปทรงม้า

เป็นทุนสำหรับตั้งโรงเรียนแห่งนี้ โดยมีพระราชประสงค์ที่จะจัดให้เป็นโรงเรียนของผู้ที่จะเข้ารับราชการพลเรือนทั่วไป ต่อมา พ.ศ. ๒๔๕๙ พระองค์โปรดฯ ให้สถาปนาโรงเรียนข้าราชการพลเรือนขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย พระราชทานนามว่า **จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย** โดยมอบให้กระทรวงธรรมการดูแลจัดการ พ.ศ. ๒๔๖๐ ได้ตั้งแผนกกรมมหาวิทยาลัยขึ้น และให้โรงเรียนราชแพทยาลัยนั้นย้ายมาสังกัดแผนกกรมมหาวิทยาลัยนี้ด้วย

๕ การจัดการประถมศึกษา

พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ได้ตั้งโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๓ ต่อมา พ.ศ. ๒๔๕๔ พระองค์ทรงโปรดให้ จัดงานแสดงศิลปหัตถกรรมนักเรียนขึ้นครั้งแรก และ พ.ศ. ๒๔๖๑ ทรงโปรดเกล้าฯ ตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ขึ้นสำหรับควบคุมโรงเรียน ที่เอกชนได้จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ต่อมา พ.ศ. ๒๔๖๔ ทรงโปรดเกล้าฯ ได้ออก **พระราชบัญญัติประถมศึกษา** ฉบับแรกเพื่อให้กุลบุตรได้รับการศึกษาเบื้องต้นตามอัตราทั่วประเทศ โดยมีบทบังคับให้บุคคลที่อยู่ในท้องถิ่นนั้นเสียเงินบำรุงประจำปี เรียกว่า เงินศึกษาพลี

๕ ทรงบัญญัตินามสกุล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้ออกพระราชบัญญัติชานนามสกุล พ.ศ. ๒๔๕๖ ขึ้น ทำให้คนไทยมีนามสกุลเหมือนคนชาติอื่น ๆ และพระองค์ทรงพระกรุณาพระราชทานนามสกุลเป็นปฐมแก่พระบรมวงศานุวงศ์และเสนาอำมาตย์ ข้าราชการบริวาร ตลอดจนจนพ่อค้าคหบดีบางคน จึงมีนามสกุลพระราชทานเกิดขึ้นจำนวนมาก

๕ การจัดการปกครอง

พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดระเบียบการปกครองใหม่จากที่มีในรัชกาลก่อน โดยให้ยกกรมทหารเรือขึ้นเป็นกระทรวงทหารเรือ ทรงให้ตั้งกระทรวงมุรธาธรและกระทรวงพาณิชย์ขึ้นใหม่ ให้

รวมกระทรวงนครบาลไปอยู่กับกระทรวงมหาดไทย ให้เปลี่ยนชื่อกระทรวงโยธาธิการเป็นกระทรวงคมนาคม เปลี่ยนชื่อกระทรวงธรรมการเป็นกระทรวงศึกษาธิการ และให้ย้ายการพระพุทธศาสนาไปอยู่ในราชสำนักตามโบราณประเพณี สำหรับพื้นที่การปกครองนั้นทรงโปรดให้แบ่งมณฑลออกเป็นภาค ๆ มีตำแหน่งอุปราช เป็นหัวหน้าภาค เพื่อให้สามารถดูแลงานและติดตามเหตุการณ์ได้ทั่วถึง ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจลงเป็นภาค พ.ศ. ๒๔๖๑ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ตั้งดุสิตธานี ทดลองการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตยและมีการตราธรรมนูญลักษณะการปกครองคณะนคราภิบาล ใน พ.ศ. ๒๔๖๒ พระองค์ทรงให้วางระเบียบการเรียกเก็บเงินรัชชูปการขึ้น พ.ศ. ๒๔๖๔ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตราข้อบังคับลักษณะการปกครองหัวเมืองชั่วคราว

๕ ตั้งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

พระองค์ทรงโปรดให้ตั้งสถานเสาวภาและวชิรพยาบาล เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔ ด้วยสภากาชาดที่จัดตั้งขึ้นในรัชกาลที่ ๕ นั้นยังไม่มีโรงพยาบาลสำหรับบริการเป็นการถาวร ดังนั้นเมื่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ สวรรคตแล้ว จึงได้มีพระราชโอรสพระราชธิดาของพระองค์ร่วมกันบริจาคทรัพย์สำหรับสร้างโรงพยาบาลของสภากาชาดเพื่อเป็นอนุสาวรีย์เฉลิมพระเกียรติคุณสมเด็จพระบรมชนกนาถ จนสำเร็จเรียบร้อยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๗ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานนามว่า **โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์** และตั้งโรงเรียนพยาบาลสภากาชาดสยามขึ้น ต่อมา พ.ศ. ๒๔๖๔ กรรมการสันนิบาตสภากาชาด ได้รับรองสภากาชาดสยามเข้าเป็นสมาชิก ต่อมาสภากาชาดสยามได้ตั้งอนุสภากาชาด (ยุวกาชาด) ขึ้นตามข้อตกลงในที่ประชุมใหญ่ที่เมืองเจนีวา เพื่อให้เด็กผู้หญิงเข้าอบรมและเป็นสมาชิก ในรัชกาลนี้ได้จัดการจัดประชุมแพทย์นานาชาติขึ้น

ในกรุงเทพฯ ด้วย พ.ศ. ๒๔๖๑ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมสาธารณสุขขึ้น และ พ.ศ. ๒๔๖๕ ได้ทำการเปิดสถานเสาวภาหลังจากสร้างเสร็จแล้ว ภายหลังได้มีการตั้งสถานีอนามัยขึ้นเพื่อดูแลสุขภาพเมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๖

๕ การจัดการทหาร

ในการเกณฑ์ทหารเข้าประจำการตามพระราชบัญญัติลักษณะเกณฑ์ทหาร ร.ศ. ๑๒๔ (พ.ศ. ๒๔๔๘) โดยมีการผ่อนผันยกเว้นให้บุคคลบางเหล่าบางคนไม่ต้องเป็นทหารนั้น พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขตราพระราชบัญญัติการเกณฑ์ทหาร พ.ศ. ๒๔๖๐ ขึ้นใหม่ เพื่อให้ชายฉกรรจ์ทุกคนเป็นทหาร และให้มีการผ่อนผันน้อยที่สุด

๕ การบำรุงบ้านเมือง

ในการพัฒนาประชกรณนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้เลิกห่วย ก.ข. พ.ศ. ๒๔๕๙ และเลิกโรงพนันบ่อนเบี้ย พ.ศ. ๒๔๖๐ อย่างสิ้นเชิงสืบต่อจากรัฐกาลก่อน เพื่อให้ประชาชนมีฐานะในการทำงานอาชีพที่ถาวรมั่นคงยิ่งขึ้น มากกว่าเล่นการพนัน

สำหรับด้านคมนาคมนั้น พ.ศ. ๒๔๕๗ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกองบินขึ้นในกองทัพบก เริ่มสร้างสนามบินดอนเมือง และตั้งกรมทำอากาศยานขึ้น ต่อมา พ.ศ. ๒๔๖๔ จึงได้เปิดการขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางอากาศระหว่าง กรุงเทพมหานครราชสีมา ส่วนทางรถไฟแต่รัชกาลก่อนนั้นใน พ.ศ. ๒๔๖๐ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ขยายเส้นทางรถไฟให้ยาวออกไปเพื่อเชื่อมกับเส้นทางรถไฟของประเทศเพื่อนบ้าน ให้มีการสร้างสะพานพระราม ๖ (สะพานเริ่มสร้างใน พ.ศ. ๒๔๖๕) เพื่อเชื่อมเส้นทางรถไฟสายเหนือกับสายใต้และเปิดสถานีรถไฟหัวลำโพง ต่อมา พ.ศ. ๒๔๖๑ รถไฟหลวงสายใต้ขึ้น สามารถเปิดเดินทางได้ถึงปาดังเบซาร์ พ.ศ. ๒๔๖๔ รถไฟหลวงสายเหนือเปิดเดินได้ถึงเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๔๖๖ เปิดสายการบิน นครราชสีมา-ร้อยเอ็ด-อุดร-หนองคาย

ตั้งกรมรักษาพันธุ์ปลาให้จัดการเป็นแหล่งอาหารและขยายการทอดน้ำ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งคลังออมสินเพื่อฝึกให้ประชาชนรู้จักออมทรัพย์ ตราพระราชบัญญัติคลังออมสิน และตั้งกรมสหกรณ์

ขึ้นในพ.ศ.๒๔๕๖ ต่อมาได้มีการจัดทดลองกิจการ
สหกรณ์ขึ้น

ด้านกฎหมายให้ตั้งกรมร่างกฎหมาย มีการ
ตราพระราชบัญญัติแพทย์และรวบรวมกฎหมาย
แพ่งพาณิชย์ขึ้นเป็นประมวลกฎหมาย ใน พ.ศ.
๒๔๕๔ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้จัดระเบียบ
ข้าราชการกระทรวงยุติธรรมใหม่ แยกฝ่ายตุลาการ
และฝ่ายตุลาการออกจากกัน ต่อมา พ.ศ. ๒๔๕๗
ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเนติบัณฑิตยสภาขึ้นใน พ.ศ.
๒๔๖๖ ได้ประกาศใช้ประมวลกฎหมายแพ่ง
พาณิชย์ ครั้งแรก

๕ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

พระองค์ทรงริเริ่มให้ปรับเปลี่ยนหลาย
ประการให้เหมือนประเทศที่เจริญแล้ว เช่น พ.ศ.
๒๔๕๖ นั้นพระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนการ
ใช้รัตนโกสินทร์ศก (ร.ศ.) ที่ใช้ในรัชกาลก่อนมาเป็น
พระพุทธศักราช (พ.ศ.) จนทุกวันนี้ พ.ศ. ๒๔๖๐
ทรงโปรดเกล้าฯ เปลี่ยนธงช้างเป็นธงไตรรงค์ให้
เหมือนอารยประเทศ และทรงเปลี่ยนให้นับเวลา
ก่อนเที่ยงและหลังเที่ยง เทียบ A.M. และ P.M. ตาม
หลักเวลาสากล โดยใช้เวลาอัตราให้ตรงกับเวลาของ
แคว้นมลายู พ.ศ. ๒๔๖๐ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ
ให้จัดตั้งค่าน้ำหน้านามสตรี (นางสาว-นาง) เป็น
หลักฐานและ พ.ศ. ๒๔๖๓ สตรีในพระราชสำนัก
เริ่มนุ่งซิ่น ใ้ผมยาว พ.ศ. ๒๔๖๔ ได้กำหนดค่าน้ำ
หน้านาม เด็ก เป็นเด็กชาย เด็กหญิง

ในรัชกาลของพระองค์นั้นได้เกิดเหตุการณ์
โดยมีกลุ่มทหารบก ทหารเรือ และข้าราชการ
พลเรือน พากันคบคิดเพื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง
ประเทศและต้องการลอบปลงพระชนม์ ตรงกับ ๒๖
กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๕๔ เรียกภายหลังว่า **กบฏ
ร.ศ. ๑๓๐** แต่ความลับนี้ได้ล่วงรู้ไปถึงรัฐบาล จึงถูก
ปราบปรามลงเสียก่อน

อีกทั้งได้มีหนังสือพิมพ์แสดงความคิดเห็นอย่าง
แรงกล้าจนเป็นปฏิปักษ์ต่อความสงบของบ้านเมือง

และมีการฟ้องร้องกัน จึงเป็นเหตุให้พระองค์โปรด
เกล้าฯ ให้ตรา**พระราชบัญญัติสมุดเอกสาร
และหนังสือพิมพ์**ขึ้นใหม่เพื่อให้เจ้าของและ
บรรณาธิการมีความรับผิดชอบในวิชาชีพหนังสือ
พิมพ์ และให้สิทธิอันควรแก่ผู้เจ้าของหนังสือพิมพ์
ในการแสดงความคิดเห็นตามสมัยของบ้านเมือง

พ.ศ. ๒๔๕๖ พระองค์ทรงโปรดเกล้าฯ ให้
เปิดกิจการวิทยุโทรเลขและเปิดการไฟฟ้าหลวงขึ้น

๕ ประกาศร่วมสงครามโลกครั้งที่ ๑ (พ.ศ.๒๔๕๗-๒๔๖๑)

เนื่องจาก อาร์ช ดยุก แห่งเซอร์เบีย มกุฎราช
กุมารออสเตรีย ถูกยิงสิ้นพระชนม์ที่แคว้นบอสเนีย
วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๔๕๗ นั้น ทำให้เกิด
สงครามขึ้นจน ออสเตรีย ฮังการี เยอรมัน ตุรกีและ
บัลแกเรีย นั้นทำสงครามกับเซอร์เบีย รุสเซีย อังกฤษ
ฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา เป็นสงครามโลกครั้งที่
หนึ่ง และ พ.ศ. ๒๔๖๐ (ค.ศ.1917) ในรัสเซีย ได้
เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบกษัตริย์
สู่ระบบคอมมิวนิสต์ จึงทำให้สถานการณ์ของโลกมี
สองฝ่ายท่ามกลางการเกิดสงครามโลกขึ้น

ก่อนหน้านั้นใน พ.ศ. ๒๔๕๘ สมเด็จพระเจ้า
กรุงอังกฤษ พระราชทานยศแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ให้ทรงเป็นนายพลเอกพิเศษใน
กองทัพบกอังกฤษ และในโอกาสเดียวกันพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็พระราชทานยศนายพลเอก
พิเศษแห่งกองทัพบกสยาม แต่สมเด็จพระเจ้ากรุง
อังกฤษเช่นเดียวกัน ซึ่งถือว่าเป็นเกียรติยศระหว่าง
กรุงอังกฤษกับกรุงสยามเป็นครั้งแรก ดังนั้นเมื่อเกิด
สงครามโลกขึ้น ประเทศสยามจึงประกาศเข้ากับ
ฝ่ายสัมพันธมิตร ซึ่งมีอังกฤษ ฝรั่งเศส รุสเซีย
และอเมริกาเป็นผู้นำ เพื่อรักษาสิทธิและอิสรภาพ
ของชาติเล็กอย่างประเทศสยามไว้ ดังนั้นในตอน
กลางคืน วันอาทิตย์ที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๖
ทรงประกาศทำสงครามร่วมกับฝ่ายสัมพันธมิตร

ดังกล่าว โดยเข้าทำการอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว เพื่อให้เป็นประโยชน์ของฝ่ายสัมพันธมิตร คือ ได้ยึดเรือสินค้าและทรัพย์สินสมบัติของเยอรมัน โดยจับชาวเยอรมันทั้งปวงที่อยู่ในประเทศสยามมาคุมขังไว้ ทำให้บรรดาห้างเยอรมัน ของชาวเยอรมันและห้างของออสเตรเลียที่อยู่ในไทยถูกยึดทรัพย์สินและกักขังในฐานะชนชาติศัตรู รวมทั้งพนักงานการรถไฟหลวงที่เป็นชาวต่างประเทศ ๒๘ คนซึ่งเป็นชาวเยอรมันและออสเตรเลีย ควบคุมอยู่จนสงครามสงบลง

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ - ๒๔๖๑ สยามได้ส่งทหารไทยจากอาสาสมัครคัดเลือกเฉพาะเหล่า นักบินและกองรถยนต์ไปทำการสงครามในสมรภูมิฝรั่งเศสรวม ๒ ครั้ง โดยเดินทางทยอยไปตามลำดับ ซึ่งมีทหารบกทหารอากาศไทยจำนวน ๑,๒๐๐ คน ทำให้ทหารอาสาที่ไปร่วมสงครามโลกที่ฝรั่งเศส ได้สู้รบเคียงบ่าเคียงไหล่กับทหารฝ่ายพันธมิตร นำชื่อเสียงและความสำเร็จกลับมาสู่เกียรติภูมิทำให้นานาประเทศรู้จักประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

เมื่อประเทศเยอรมันและพรรคพวกได้ขอหย่าศึกยอมแพ้แก่กองทัพฝ่ายพันธมิตรในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๑ แล้วจึงเป็นชัยชนะของฝ่ายพันธมิตร ที่มีทหารไทยได้เข้าร่วมสนนามกับฝ่ายสัมพันธมิตรที่ กรุงปารีส เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๑ ด้วย ดังนั้นอนุสรณ์สำหรับเหตุการณ์สงครามโลกและทหารอาสาจึงมีการสร้างวงเวียน ๒๒ กรกฎาคม ไว้เป็นที่ระลึกถึงวันประกาศสงครามโลกครั้งที่ ๑ ร่วมกับฝ่ายพันธมิตร วงเวียนนี้ตั้งอยู่ใกล้หัวลำโพง โดยมีถนนแยกจากวงเวียนแห่งนี้สามสาย คือ ถนนไมตรีจิตต์ ถนนมิตรพันธ์ และถนนสันติภาพ และยังได้สร้างอนุสาวรีย์ทหารอาสาขึ้นใกล้บริเวณท้องสนามหลวง สำหรับบรรจุอัฐิทหารอาสาสงครามโลกที่เสียชีวิตในสมรภูมิยุโรป ๑๙ คน ไว้เป็นอนุสรณ์อีกด้วย

๕ การแก้ปัญหาสิทธิสภาพนอกอาณาเขต
จากการที่สยามได้เข้าร่วมสงครามกับฝ่าย

พันธมิตรและร่วมชนะสงครามโลกครั้งที่ ๑ นั้น เป็นประโยชน์ให้สยามคาดหวังว่าจะได้อิสรภาพอย่างสมบูรณ์ ต่อการที่สยามนั้นเสียประโยชน์บางส่วนเพื่อรักษาเอกราชของประเทศไว้ จึงจำเป็นต้องทำสัญญาอันไม่เสมอภาคกับนานาประเทศที่เกิดขึ้นมาแต่รัชกาลก่อน ดังนั้นในการประชุมสันติภาพที่เมืองแวร์ซายส์ จึงเป็นโอกาสของประเทศสยามที่ได้ร่วมทำคุณประโยชน์ไว้กับชาติพันธมิตรในมหาสงครามโลก จะได้ร้องขอให้ประเทศพันธมิตรได้แก้ไขสัญญาทางพระราชไมตรีเดิมที่ทำไว้กับกรุงสยามเสีย ซึ่งเชื่อว่าประเทศพันธมิตรเหล่านั้น ยากที่จะปฏิเสธความประสงค์ของประเทศสยามได้

คณะผู้แทนกรุงสยาม ประกอบด้วย **พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าจรัญศักดิ์ กฤดากร และ พระวรวงศ์เธอ กรมหมื่นเทววงศ์วโรปการ** ได้เข้าประชุมและหาโอกาสชี้แจงต่อผู้แทนประเทศมหาอำนาจตะวันตก ครั้งนั้น นายวิลสัน ประธานาธิบดี ของสหรัฐอเมริกา ได้สนับสนุนความประสงค์ของกรุงสยามเป็นอย่างดี และรับว่าจะทำสัญญาเสมอภาคฉบับใหม่กับกรุงสยาม

ดังนั้นใน พ.ศ. ๒๔๖๔ ประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้ทำสัญญาใหม่และแลกเปลี่ยนสัตยาบันกันก่อนเพื่อเป็นตัวอย่างประเทศอื่นโดยแก้ไขสนธิสัญญาใหม่กับสหรัฐอเมริกาสำเร็จเป็นประเทศแรก โดยไม่ต้องรอให้สยามต้องส่งทูตพิเศษไปเจรจา เมื่อมีการเซ็นสัญญาสงบศึกเรียบร้อยแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชดำริเห็นว่า ในการเจรจาแก้ไขสัญญาใหม่กับประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ที่กรุงเทพนัน เป็นการยากมากที่แต่ละประเทศจะเดินทางมาแลกเปลี่ยนสัตยาบันต่อกัน พระองค์จึงโปรดเกล้าฯ ให้จัดส่ง ดร.ฟรานซิส บี.แชร์รี่ ที่ปรึกษากระทรวงการต่างประเทศ เป็นทูตพิเศษไปช่วยเหลืออัครราชทูตสยามในการเจรจากรรการเมือง เพื่อขอทำสัญญาใหม่ ณ ประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ด้วยทรงเห็นว่าไม่มีวิธีอื่นที่จะอำนวยความสะดวกได้ดีเท่ากับการ

ส่งผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่าง **ดร.ฟรานซิส บีแซร์รี่** ไปเจรจาความกับกระทรวงต่างประเทศของประเทศต่าง ๆ ในยุโรป ด้วย ดร.ฟรานซิส บีแซร์รี่ ผู้นี้เป็นบุตรเขยของนายวิลสัน ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา ได้เดินทางเข้ามารับราชการเป็นที่ปรึกษากระทรวงการต่างประเทศตอนปลายสมัยรัชกาลที่ ๖ ดร.ฟรานซิส บีแซร์รี่ ได้ออกเดินทางจากกรุงเทพฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๖๗ ได้ร่วมมือกับอัครราชทูตสยามเข้าเจรจาด้วยความพยายามกับคณะรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในยุโรปได้เป็นผลสำเร็จเรียบร้อยตามพระราชประสงค์

การไปเจรจาความเพื่อให้ล้มเลิกสัญญาเดิมนั้นถือว่าเป็นงานที่ยากมากที่สุด ด้วยประเทศต่าง ๆ นั้นไม่เห็นชอบที่จะยอมสละสิทธิพิเศษของตนที่มีอยู่ในกรุงเทพฯ แต่ด้วยความมานะอดทนและความสามารถเฉพาะตัวของ ทูตพิเศษ ที่มีความยุติธรรมเป็นหลัก อีกทั้งความสามารถของเสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ และอัครราชทูตสยามที่รับผิดชอบในการเจรจาด้วยความพยายามอย่างที่สุด จึงทำให้การทำสัญญาใหม่นั้นมีหนทางที่จะสำเร็จได้ด้วยความตั้งใจในพระราชกิจสำคัญนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ บัญบำเหน็จความชอบให้ ดร.ฟรานซิส บีแซร์รี่ มีบรรดาศักดิ์ เป็น **พระยาภักชลาทรไมตรี** รับพระราชทานพานทอง ภายหลัง ดร.ฟรานซิส บีแซร์รี่ ได้กราบถวายบังคมลาจากหน้าที่กลับสหรัฐอเมริกา และเป็นอาจารย์สอนวิชากฎหมายระหว่างประเทศในมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด แต่ยังคงยอมตัวเป็นข้าราชการของประเทศสยามโดยไม่ขอรับพระราชทานเงินเดือนเลย คือรับตำแหน่งเป็นตุลาการสยามประจำศาลระหว่างประเทศที่กรุงเฮก อยู่สมัยหนึ่ง

ในระหว่างที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันต่อกันในสัญญาใหม่ที่เพิ่งทำได้สำเร็จเพียง ๒ ประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น ซึ่ง พ.ศ. ๒๔๖๖ นั้นได้แก้ไขสนธิสัญญาใหม่กับญี่ปุ่นสำเร็จเป็นประเทศ

ที่ ๒ ก็พอดีพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตเสียก่อน ดังนั้นการแลกเปลี่ยนสัตยาบันในสัญญาใหม่กับประเทศต่าง ๆ ที่เหลืออยู่จึงเป็นพระราชกิจในรัชกาลต่อไป

ประโยชน์ที่กรุงเทพฯ ได้รับจากเยอรมัน ออสเตรีย และฮังการี ซึ่งเป็นฝ่ายแพ้สงคราม ก็คือสยามได้ลบล้างสัญญาเดิมที่ทำไว้แต่รัชกาลก่อนจนหมดสิ้น ทำให้สิทธิสภาพนอกอาณาเขตของประเทศทั้งสามนั้นได้ยกเลิกตั้งแต่วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นต้นไป

๕ พันฟูสัญญาพระราชไมตรีฉบับใหม่

ในพ.ศ. ๒๔๖๗ จึงมีการส่งคณะทูตพิเศษไปเจรจาแก้ไขสนธิสัญญากับนานาชาติ สัญญาทางพระราชไมตรีฉบับใหม่ที่กรุงเทพฯ ได้ตกลงกับนานาประเทศนั้น ได้แลกเปลี่ยนต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาสิทธิสภาพนอกอาณาเขตที่มีอยู่เดิมให้หมดสิ้นไป และทำให้กรุงเทพฯ มีอิสรภาพโดยสมบูรณ์นั้น มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันสรุปได้ว่า

๑. สัญญามีกำหนดไม่เกิน ๑๐ ปี ต่อจากนั้นไปแล้วเป็นอันบอกล้มเลิกกันได้ หรือมีฉะนั้นก็ตกลงกันใหม่

๒. ยกเลิกสิทธิพิเศษโดยสิ้นเชิง แต่ในระหว่าง ๕ ปี ที่สยามได้ประกาศกฎหมายออกไปแล้ว สยามยังคงยอมให้กงสุลเรียกคดีระหว่างคนในบังคับไปพิจารณาที่ศาลกงสุลได้อีก การกระทำเช่นนี้ก็ชั่วคราวว่าคนในบังคับเป็นจำเลยในคดีนั้นเท่านั้น

๓. สยามตั้งพิกัดอัครราชทูตสำหรับสินค้าขาเข้าได้เองไม่มีขีดชั้น นอกจากสินค้าบางประเภทซึ่งแจ้งในสัญญากับอังกฤษและอิตาลีเป็นพิเศษ ซึ่งเกินกำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ ๑๐ แต่พิกัดอัตรานี้ก็เป็นเพียงชั่วคราว

๔. ในสัญญาทั้งหลายนอกจากสัญญากับสหพันธรัฐอเมริกา (ส.ป.ร.อเมริกา-สหรัฐอเมริกา) รัฐบาลสยามยอมให้ชาวต่างประเทศหรือที่อยู่ในร่วมธงของต่างประเทศ มีสิทธิโดยตรงตามสัญญาที่

ประเทศนั้นได้ทำไว้ หรือได้สิทธิอนุโลมตามประเทศอื่นในการมีกรรมสิทธิเหนืออสังหาริมทรัพย์ (ในสยาม)

สรุปแล้วสัญญาดังกล่าวนี้ทำให้สยามมีสิทธิทุกอย่างในการดำเนินราชกิจจกานุกิจภายในประเทศ ส่วนที่ยังมีข้อที่ไม่เสมอภาคอยู่บ้างก็ได้มีกำหนดเวลาจำกัดอยู่

ดังนั้นเมื่อนานาประเทศได้ร่วมกันป้องกันสงครามโดยตั้งสันนิบาตชาติขึ้นเพื่อรักษาสันติภาพของโลกและร่วมกันทำให้โลกเจริญไปด้วยกันนั้น ประเทศสยาม (ไทย) จึงได้เข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ อันเป็นการสมาคมระหว่างชาติร่วมกัน จึงทำให้ฐานะของประเทศมีสิทธิเท่าเทียมกับชาติอื่น ๆ ซึ่งอาจจะมิสิทธิที่จะถูกเลือกเข้าเป็นสมาชิกไม่ประจำในกรรมสัมปาทิกสภา ซึ่งประเทศใดได้รับเลือกในที่ประชุมสมัชชาก็จะดำรงตำแหน่งอยู่ ๓ ปี ผลัดเปลี่ยนกันปีละ ๓ ประเทศ ขณะนั้นประเทศที่เป็น

สมาชิกประจำในกรรมสัมปาทิกสภา มี ๕ ประเทศ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น อิตาลีและเยอรมัน ต่อมาญี่ปุ่นและเยอรมันได้ลาออกจากสันนิบาตชาติ และมีรัสเซีย เตอร์กี และอิรักสมัครเข้าเป็นสมาชิกใหม่ในสันนิบาตดังกล่าว

พระองค์ทรงสืบสานพระราชกิจสืบต่อจากรัชกาลก่อนที่ค้างไว้จนสำเร็จ ซึ่งมีทั้งการปฏิรูปและพัฒนาให้มีความก้าวหน้าสืบต่อมาแม้ตอนปลายรัชกาลนั้น ประชาชนได้พากันยินดีที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีการอภิเษกสมรสพระมเหสี ในคราวนั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตรากฎมณเฑียรบาลว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์ พ.ศ. ๒๔๖๗ ไว้เป็นหลักของประเทศสยามด้วย

เมื่อถึงวันที่ (คนรุ่นใหม่) ไม่อยากใส่เครื่องแบบ

พันโทฐนัส มานวงศ์

กองวิชากฎหมายและสังคมศาสตร์ ส่วนการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

เครื่องแบบ หรือคำภาษาอังกฤษเรียกว่า “ยูนิฟอร์ม (Uniform)” ซึ่งหากแปลตามรูปศัพท์ ก็แสดงความหมายของการมีรูปแบบที่เป็นหนึ่งเดียวกัน อันเป็นการแสดงออกถึงภาพลักษณ์ขององค์กรหรือหน่วยงาน ตามที่เครื่องแบบนั้น ๆ จะถูกระบุให้เป็นสัญลักษณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กร เราจึงเห็นว่าเครื่องแบบพร้อมด้วยสัญลักษณ์ของเครื่องแบบ ไม่ว่าจะเป็น “สี” “รูปแบบ” หรือ “เครื่องประกอบเครื่องแบบต่าง ๆ” ย่อมสื่อถึงความหมายที่เชื่อมโยงกับองค์กรหรือหน่วยงาน อาทิ ชุดเครื่องแบบพรางของทหารบก ที่แต่ก่อนถูกออกแบบให้ใช้สีในโทนสีเขียว และมีการสลับโทนสีเขียวให้เกิดเป็นลายสลับ โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการพรางตาต่อข้าศึก เพราะสีหรือลายมีลักษณะที่กลืนเข้ากับภูมิประเทศ ซึ่งเป็นป่าเขาลำเนาไพร การตรวจการของข้าศึกจนมองเห็นได้ลำบาก ครั้นต่อมา กลวิธีและเทคโนโลยีทางการทหารมิได้ใช้การตรวจการโดยสายตา แต่เปลี่ยนมาเป็นการตรวจการด้วย

กล้องดิจิทัล ซึ่งมีความแม่นยำในการตรวจการได้มากกว่าและมีระยะตรวจการณ์ที่ไกลกว่า ชุดพรางจะเปลี่ยนมาเป็นลายดิจิทัลแต่ยังคงอยู่ในโทนสีเขียวสลับอ่อนแก่ให้สอดคล้องกับตามภูมิประเทศ เช่นเดิม ทั้งนี้จึงเป็นที่น่าคิดว่า หากป่าไม้ในแผ่นดินบ้านเราหมดไป ก็คงต้องมีการเปลี่ยนเป็นชุดพรางที่

มีสี่สັນแบบพวกประเทศตะวันตกกลางที่มีแต่ทะเลทรายก็เป็นได้ ดังนั้น การรักษาป่าไม้ให้เขียวชอุ่มก็สะท้อนกับการรักษาเครื่องแบบของกองทัพก็ให้ยังคงมีความหมาย และมีคุณค่าในการเชื่อมโยงความหมายอย่างน่าสนใจ

การเกริ่นนำในข้างต้น ผู้เขียนเพียงต้องการชวนในผู้อ่านคิดว่า “เครื่องแบบ” เป็นสิ่งที่ต้องสะท้อนความหมาย และความหมายนั้นต้องเป็นความหมายที่เท่าทันต่อสภาวะการณ์ทางสังคมด้วย เช่นเดียวกับในปัจจุบันที่มีการปะทะทางความคิดสร้างวาทกรรมเพื่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่าง “การใส่ชุดเครื่องแบบนักเรียน” กับ “การแต่งชุดไปรเวท” ไปโรงเรียน ประเด็นดังกล่าวถือเป็นประเด็นทางสังคมที่กระทบต่อหลายครอบครัว และที่สำคัญประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่นักทฤษฎีประโชยน์ทางการเมืองบางกลุ่มนำมาเป็นเงื่อนไขในการแสดงความชอบธรรมต่อการปฏิวัติโค่นล้มอำนาจทางการเมือง ซึ่งผมคิดว่าผู้อ่านทุกท่านก็น่าจะพอเชื่อมโยงได้ไม่ยากนัก ทั้งนี้ ผมมองว่าการเมืองที่ใช้เด็กและเยาวชนเป็นเครื่องมือถือเป็นเรื่องที่สกปรกและไร้ความเป็นปัญญาชนอย่างยิ่ง ในบทความนี้ ผมจึง

ขอเสนอแนวทางแก้ไขความขัดแย้งระหว่างความคิดทั้งสองฟากดังกล่าว โดยอย่าปล่อยให้ลูกหลานและลูกศิษย์ของพวกเราตกไปเป็นเครื่องมือของพวกคิดเอาผลประโยชน์จากการทำลายความสงบสุขของชาติ ด้วยวิธีการ “เปลี่ยนการขัดแย้งเป็นการเรียนรู้”

ก่อนอื่นเราควรทราบข้อมูลพื้นฐานของการสนับสนุนแนวคิดที่แตกต่างกันของแต่ละฝั่งก่อน เพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจว่าข้อมูลที่ถูกนำมาเสนอเพื่อสร้างความถูกต้องของแต่ละด้านเป็นอย่างไรบ้าง

ฝ่ายที่สนับสนุนให้แต่งชุดไปรเวทแทนชุดเครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา นิติดี ไปโรงเรียน กลุ่มนี้ชูประเด็นที่ว่า การสวมใส่เครื่องแบบเปรียบเสมือนกรงขังทางความคิด ผู้เรียนต้องยอมจำนนต่อการบังคับที่เป็นกฎเกณฑ์ที่ตนไม่ได้สร้างหรือเห็นพ้องด้วย ชุดนักเรียนไม่ได้เสริมสร้างการเรียนรู้ให้ดีขึ้น การจะได้ผลการเรียนที่ดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับการใส่เครื่องแบบ (การไว้ทรงผมทรงนักเรียน) บางครั้ง กิจกรรมในช่วงวันหลังจากเลิกเรียนแม้ในเวลาเรียนบางกิจกรรม ชุดนักเรียนก็เป็นอุปสรรคต่อการทำกิจกรรมดังกล่าว เพราะไม่สะดวกต่อการเปลี่ยนชุดไปมานอกจากนี้ การปล่อยให้ผู้เรียนได้มีอิสระในการดูแลตนเองจะเสริมสร้างพลังแห่งการเรียนรู้ ฝึกให้ผู้เรียนได้มีการปกครองและรับผิดชอบต่อตนเองได้ดีขึ้น ซึ่งถ้าพิจารณาดี ๆ เหตุผลทั้งหลายที่กล่าวมานั้นมีประเด็นซ่อนอยู่หลายอย่าง ว่าจะเป็นการพยายามสร้างพื้นที่แห่งตัวตนของวัยรุ่น (ซึ่งเป็นเรื่องปกติตามวัย) การโน้มเอียงทางความคิดที่แสดงการต่อต้านการใช้อำนาจเชิงเดียวในการขับเคลื่อนสังคมประเทศ และการแสดงออกของความรู้สึกของการ

เป็นพรรคพวกในประเด็นทางสังคมของกลุ่มวัยเดียวกัน ทั้งนี้ ประเด็นสนับสนุนดังกล่าวล้วนเป็นประเด็นที่ค่อนข้างยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลางพอสมควร แต่ก็มีสิ่งที่น่าสนใจอยู่เหมือนกันนะครับ เพราะผู้ใหญ่ก็ควรเคารพต่อความเห็นของเด็กเช่นกัน

ฝ่ายที่สนับสนุนให้แต่งชุดนักเรียนตามเดิมโดยไม่สนับสนุนให้ใส่ชุดไปรเวทไปโรงเรียน กลุ่มนี้ได้ชูประเด็นเกี่ยวกับความเท่าเทียมในสังคม โดยมองว่าการปล่อยให้ให้นักเรียนแต่งตัวไปรเวทนั้นทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันโดยมองว่าการแต่งตัวที่แตกต่างกัน จะสะท้อนถึงฐานะทางเศรษฐกิจที่พื้นฐานของแต่ละครอบครัวไม่เท่าเทียมกัน อาจเกินเลยไปถึงการที่นักเรียนจะเกิดการแต่งตัวแข่งกันทำให้เกิดการเกินหน้าเกินตา นำไปสู่ภาวะเครียดโดยไม่จำเป็น เพราะตามช่วงวัยของวัยรุ่นก็จะให้ความสำคัญต่อการแสดงตัวตนของตนเองต่อสังคมรอบข้างอยู่แล้ว อันเชื่อมโยงไปถึงจำนวนเงินหรือค่าใช้จ่ายที่ต้องซื้อหาชุดเครื่องแต่งตัวไม่ให้ซ้ำกันบ้าง นอกจากนี้ การใช้จ่ายในประเด็นดังกล่าวล้วนกระทบต่อรายจ่ายของผู้ปกครองโดยตรง ความแตกต่างดังกล่าวอาจนำมาซึ่งการตีตราหรือแบ่งพรรคแบ่งพวกของกลุ่มผู้เรียน และอาจมีความเสี่ยงต่อการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกกาลเทศะซึ่งประเด็นดังกล่าว เหมือนมีข้อห่วงใยและสมมติฐานเกี่ยวกับตัวเด็กว่ายังไม่สามารถคิดพิจารณาถึงความเหมาะสม และปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาได้ ทั้งนี้ ประเด็นสนับสนุนดังกล่าวเป็นประเด็นเกี่ยวกับความห่วงใยจิตใจและสภาพสังคมที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจเป็นการสร้างปมและนำไปสู่ความรุนแรงในจิตใจได้ นอกจากนี้ ยังมีการให้เหตุผลถึงธรรมเนียมปฏิบัติหรือการกระทำตามกฎระเบียบที่ทางสถาบันการศึกษากำหนดไว้ เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเคารพในกฎกติกาของสังคม เชื่อมโยงไปสู่การที่จะเคารพกฎหมายในฐานะพลเมืองของประเทศชาติเข้ามา

ร่วมด้วย (ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีการโต้เถียงดังที่ได้นำเสนอไปแล้วว่า ฝ่ายนักเรียนอ้างว่าเป็นกฎระเบียบที่พวกตนไม่ได้ร่วมตกลงหรือเขียนขึ้นมา จนบานปลายเป็นวิวาทะกันพอสมควร)

เมื่อวิเคราะห์ถึงเหตุผลของทั้งสองฝ่ายที่นำมาสนับสนุนพฤติกรรมที่กลุ่มตนเองต้องการแล้ว ก็นับว่าเป็นข้อมูลที่น่าพิจารณา แต่ก็ยังไม่ได้มีการแสดงข้อเท็จจริงในเชิงของความหมายดังที่ผู้เขียนได้กล่าวข้างต้น สิ่งสำคัญที่เราต้องนำมาพิจารณาถึงบริบทของสังคมไทยและการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับแนวคิดทางการศึกษา ซึ่งน่าจะเป็นทางออกของความขัดแย้งดังกล่าวนี้ได้อย่างสมเหตุสมผล และสร้างให้เกิดการพัฒนาาร่วมกัน ผู้เขียนขอเสนอข้อพิจารณาไว้อยู่ ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. ความเหลื่อมล้ำทางสังคม อันมีรากเหง้ามาจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจ แม้จะมีตัวอย่างในต่างประเทศว่า หลายประเทศไม่มีการบังคับให้ใส่เครื่องแบบนักเรียนไปเรียน และประเทศดังกล่าวก็มีคุณภาพทางการศึกษาสูงมาก ซึ่งการยกตัวอย่างดังกล่าวนำมาเปรียบเทียบกับคงต้องสะกิดเตือนให้คิดแบบวิจรรณญาณ ว่าการศึกษาที่ดีนั้นมาจากการที่อนุญาตไม่ใส่เครื่องแบบไปโรงเรียน หรือว่าการศึกษาที่ดีทำให้ไม่เกิดระบบที่เลื่อมล้ำ จึงสามารถที่จะไม่เกิดความแตกต่างทางสังคมในการใส่ชุดไปรเวทไปโรงเรียนได้ เหตุว่า การจับต้นชนปลายแบบไร้ตรรกะหรือไม่เป็นเชิงเหตุเป็นเชิงผล ย่อมนำมาซึ่งคำตอบที่ผิดพลาดและหลงทางไปสู่ความขัดแย้งอีกได้

๒. บทสะท้อนที่ทำให้เห็นว่าการสืบทอดหรือรักษาสิ่งหนึ่งสิ่งใดไว้ โดยปราศจากความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ย่อมนำมาซึ่งความขัดแย้งและปฏิเสธต่อสิ่ง ๆ นั้น สังเกตได้จากการที่ผู้ใหญ่มุ่งหวังที่จะให้เด็กหรือเยาวชนช่วยสืบทอด สืบสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นไว้ให้เป็นมรดกทางสังคมต่อไป ซึ่งกระบวนการดังกล่าว มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างให้เกิดความเข้าใจในหลักการเหตุผลกลไก และที่มาที่ไปของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อน มิใช่เพียงการบอกต่อ ๆ กันไปว่าสำคัญ แต่ต้องบอกว่าสำคัญอย่างไร เหตุใดจึงสำคัญ ดังเช่น ชุดเครื่องแบบนักเรียนที่มีตราของโรงเรียนหรือเครื่องหมาย อื่น ๆ ประกอบนั้น หมายถึงอะไร ทำให้เกิดอุดมการณ์ต่อการเรียนรู้หรือไม่ เช่น การใส่เสื้อสีขาว เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนต้องรักษาความสะอาด จะทำอะไรต้องระมัดระวัง มีสติในการทำกิจกรรมระหว่างวัน เพื่อไม่ให้เสื้อนักเรียนสกปรกได้ การไม่ใส่เครื่องประดับในการใส่เครื่องแบบนักเรียน เพื่อไม่ให้ล่อตาล่อใจผู้ร้ายต่อการประสังคีในทรัพย์และอาจทำให้เกิดอันตรายได้ การไม่ให้สวมใส่รองเท้าแตะไปโรงเรียน (กรณีทั่วไป) เพื่อเป็นการแสดงมารยาทสังคม ปกปิดนิ้วเท้าและกลิ่นอันไม่พึงประสงค์ในห้องเรียน เป็นต้น รวมถึง การใส่ชุดนักเรียนที่ทำให้เกิดการแสดงตัวตนว่า เป็นบุคคลหรือเป็นนักเรียนในสถาบันนั้น ๆ สร้างให้เกิดประโยชน์และความปลอดภัยต่อตนเอง ทรัพย์สิน และสังคมของโรงเรียน

อย่างไร สะดวกต่อการจำแนกคนแปลกหน้าหรือมิจฉาชีพที่จะเข้ามาปะปนในบริเวณโรงเรียน อันเป็นการสร้างความปลอดภัยในเบื้องต้นด้วย

๓. การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและแนวคิดด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนแนวทางการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้หรือการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง ซึ่งการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการสอนดังกล่าว ชุดเครื่องแบบนักเรียนโดยปกติอาจเป็นอุปสรรคที่ไม่สะดวกต่อการทำกิจกรรมนั้น ๆ ได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต่างเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของสถาบันการศึกษา การแต่งเครื่องแบบในมุมมองของผู้เรียน ต้องสะท้อนความหมายและการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมการเรียนรู้และการดำรงชีวิตด้วย ยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่า นักเรียนคงไม่ใส่ชุดพละในวันที่ไม่มีการเรียนพละ หรือใส่ชุดลูกเสือเนตรนารีในวันที่ไม่มีการเรียนการสอนลูกเสือเนตรนารี เป็นต้น อย่างไรก็ดี ประเด็นนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่ผู้บริหารสถาบันการศึกษาต้องพิจารณา เพื่อออกเป็นนโยบายและข้อตกลงร่วมกัน การเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงต่อเรื่องการแต่งกายพอจะจำแนกเป็น ๒ ประการได้ดังนี้

๓.๑ สภาพภูมิอากาศกับชุดเครื่องแบบเครื่องแต่งกาย ประเทศไทยอยู่ในเขตอากาศร้อน ดังนั้น การใส่เครื่องแบบโดยใช้เนื้อผ้าและรูปแบบของเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสม ย่อมสร้างให้เกิดความสงสัยและไม่ยอมรับต่อการปฏิบัติตาม (สวมใส่เครื่องแบบ) เนื่องจากความเป็นเหตุเป็นผลไม่ได้เชื่อมโยงกัน

๓.๒ กิจกรรมการเรียนรู้ ที่ต้องมีการจัดตารางการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งลักษณะของกิจกรรมในแต่ละวัน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้นอกพื้นที่ หรือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องมีลักษณะการทำกิจกรรมที่เรียกว่า “ลุย” และ “ละเอียด” ก็ควรวอยู่ในตารางการจัดการเรียนการสอนที่ตรงกันหลาย ๆ วิชา เพื่อง่ายต่อการจัดการเครื่องแต่งกายให้เหมาะสม ซึ่งประเด็นดังกล่าว เชื่อมโยงไปสู่การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ซึ่งผู้เขียนเคยได้เสนอไว้แล้วในบทความก่อน ๆ

จากประเด็นในข้อที่ ๓ ผู้บริหารการศึกษา ต้องเท่าทันต่อการปรับใช้ระเบียบหรือกฎเกณฑ์ ที่ไม่สู้เสี่ยงหรือขัดแย้งต่อกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและบริบทของสังคมรวมถึงสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างให้เกิดหลักการเหตุผลที่เชื่อมโยงกับการสวมใส่ชุดเครื่องแบบ ในขณะที่เดียวกันคุณครูและผู้ปกครองต้องสนับสนุนการเรียนรู้ให้ถูกทาง มิใช่ตั้งอยู่ในอคติว่า ทุกสิ่งทุกอย่างไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เพราะได้ทำตาม ๆ กันมา ทั้งนี้ทุกท่านก็ทราบว่สังคมมีลักษณะเป็นพลวัตร (เปลี่ยนแปลง) และก็มี การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจนจากข้อมูลข้างต้น ครูและผู้ปกครองต้องเปลี่ยนการทำทนายของเด็กให้กลายเป็นการถูกคิดและตั้งคำถาม เปลี่ยนการปะทะทางอารมณ์ให้เป็นโจทย์ของการเรียนรู้ พุดโดยง่ายคือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ ต้องอ่านเกมให้ออก และเท่าทันต่อสถานการณ์ (ทางการเมือง) ด้วย โดยการถือโอกาสของกระแสการปะทะทางความคิด เปลี่ยนให้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการใช้ชีวิต ผมเสนอว่า...

ให้สถาบันการศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและสังคม สิ่งแวดล้อม จาก การอนุญาตให้นักเรียนสามารถแต่งชุดไปรเวทไปเรียนตามความสมัครใจในระยะเวลา 1 เดือน โดยให้ การกระทำดังกล่าวกลายเป็นกิจกรรมของโรงเรียนแทน การแสดงออกที่โดนหลอกในวาทะและเวทีการเมือง ทั้งนี้ การแต่งชุดไปรเวทข้างต้นต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขหรือกติกาที่ว่า “การแต่งกายของนักเรียน ต้องให้ความเคารพต่อผู้อื่น สถาบันการศึกษา ผู้ อาวุโส และแสดงถึงมารยาทในการอยู่ร่วมกันอย่าง สุภาพ และในขณะที่นักเรียนมีการแต่งชุดไปรเวทตามช่วงเวลาที่กำหนด ให้โรงเรียนสร้างโจทย์การ เรียนรู้ โดยให้นักเรียนสังเกต และทำการเรียนรู้ พฤติกรรมทางสังคม รวมทั้งประเด็นต่าง ๆ ที่นักเรียน มองเห็น โดยมีครูช่วยกระตุ้นความคิด ตามเนื้อหา บทเรียน อาทิ

วิชาเศรษฐศาสตร์ จัดให้นักเรียนเปรียบเทียบต้นทุน ค่าใช้จ่าย การเสื่อมราคา การบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้แต่เพิ่มรายจ่าย ในการแต่งกายชุดไปรเวท โดยเปรียบเทียบกับนักเรียนอีกกลุ่มที่สมัครใจสวมใส่ชุดนักเรียนตามเดิม

วิชาภูมิศาสตร์ จัดให้นักเรียนเรียนรู้ เชื่อมโยงเครื่องแต่งกายกับการเรียนรู้ตามสภาพ ภูมิอากาศ และภูมิวัฒนธรรม

วิชาสังคมศึกษา จัดให้ผู้เรียนสังเกต พฤติกรรมระหว่างผู้เรียน และความรู้สึกนึกคิดของ ตนเองเกี่ยวกับความแตกต่างในการแต่งกายที่อาจ สะท้อนไปสู่ชนชั้นทางสังคม การปะทะสังสรรค์ของ กลุ่มเพื่อนที่มีความแตกต่างหรือเปลี่ยนไปหรือไม่ อย่างไร

วิชาศาสนา จัดให้ผู้เรียนพิจารณาคุณธรรม เกี่ยวกับในการมัยย์สิทธิ์ และการกตัญญูตเวทิตาต่อ ผู้มีพระคุณ รวมไปถึงคุณธรรมข้ออื่น ๆ ว่าการแสดง พฤติกรรมในการแต่งชุดไปรเวทกับการแต่งเครื่อง แบบไปโรงเรียนเรียน สามารถนำไปสู่การเรียนรู้และ เข้าใจคำสั่งสอนของศาสนา หรือคุณธรรมแต่ละข้อได้ อย่างไร ภาษา ว่าด้วย การสื่อความหมายจากอวัจน ภาษา สู่ความจรรโลงของสังคม

เมื่อถึงกำหนด ๑ เดือน นักเรียนต้องนำข้อมูล ในประเด็นต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมไว้จากสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นมาเปรียบเทียบ วิเคราะห์ เชื่อมโยงกับ ประเด็นการใส่เครื่องแบบนักเรียนและชุดไปรเวท มาโรงเรียน โดยมีครูอาจารย์เป็นผู้ช่วยชี้ชวนคิดถึง

ตรรกะและเหตุผลในมุมต่าง ๆ ตามรายวิชาที่รับ ผิดชอบ

“เด็กยุคนี้เขาต้องการการเรียนรู้เชิงประจักษ์ ด้วยตัวของเขาเองครับ”

หนึ่งเดือนแห่งการเรียนรู้ ฟันฟูจิตสำนึก แล้ว สิ่งนี้จะช่วยให้เขามองชีวิตจริงได้ดีขึ้นครับ เพราะคำว่า “เพื่อน” มีอิทธิพลต่อช่วงวัยของเขามาก การ เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวเขากับสิ่งรอบตัวจะ ช่วยสร้างคำตอบให้กับตัวของเขาว่าสิ่งใดควรสิ่งใด ไม่ควร คำสอนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูอาจารย์ ต้องสามารถพิสูจน์ได้เชิงประจักษ์ ผู้เขียนมองว่า โอกาสของการเรียนรู้ที่สามารถสร้างขึ้นได้แม้อยู่ใน ภาวะวิกฤต เพียงแค่ขอให้ใช้สมาธิ สติ และปัญญา รับรองว่าเห็นทางออกและวิธีการแก้ไขปัญหาได้ อย่างแน่นอนครับ สุดท้ายขอส่งกำลังใจให้ทุกคนใน สังคมไทย ที่ยังอยู่ในภาวะสับสนในหลาย ๆ ตรรกะ และการเปลี่ยนแปลง และขอให้อดทน เรียนรู้อย่าง เปิดกว้างให้มากโดยปราศจากอคติ เพื่อนำผลของ การเรียนรู้มาประยุกต์กับชีวิตของทุกคนครับ

นักเรียนนายร้อย

อ่านตรงนี้

พล.อ.มนู สายัณห์นิโครธ

ว่ากันด้วยการเจรจาต่อรอง มีข้อเขียนบางบทความเขียนเอาไว้ว่า ในสถานการณ์ปัจจุบันรวมต่อไปยังอนาคตอันยาวไกล คนที่จะอยู่รอดต้องเป็นคนรู้จักการต่อรอง คนที่ไม่รู้จักการต่อรอง ไม่รู้ทั้งวิธีการ และไม่มีนิสัยชอบที่จะต่อรอง จะอยู่ในสังคมด้วยความยากลำบาก จะตกอยู่ในความเสียเปรียบนานาประการ ตำราเหล่านี้ส่วนใหญ่มีผู้แปลมาจากภาษาจีน และผู้เชี่ยวชาญในการเจรจาต่อรองจากตำราและหนังสือส่วนใหญ่ ต่างยกนิ้วให้ชาวยิว

หนังสือหลายฉบับมีข้อความคล้ายกันตรงที่ระบุว่า คนยิวเป็นชนชาติที่นิยมลัทธิแห่งความจริงที่เป็นอยู่ พวกเขาจะมีความอดทน อดกลั้นสูง เพราะถูกชนชาติอื่นกดขี่ รังแก เหยียดหยาม เช่นหมา แต่พวกเขาอยู่รอดมาจนถึงทุกวันนี้ นับเวลาผ่านมาเป็นพันปี เพราะชาวยิวถือว่า จะอยู่รอดได้ต้องมี การต่อรองกับสังคม ผัวเมียจะทำอะไร จะซื้อสิ่งของใด จะปรึกษาหารือกัน เขาถือว่าการต่อรองอย่างหนึ่ง ทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตการดำรงตนบรูตรหลาน การซื้อ การขาย การทำงาน ล้วนต้องมีการเจรจากันเสมอ

ข้อคิดประการแรกที่เกี่ยวข้องกับการฝึกวิชาการต่อรอง คือ ฝึกตนเองให้สามารถอยู่ร่วมกับคนที่คิดไม่เหมือนกับตนได้อย่างสนิท (เรื่องนี้ผู้เขียนพยายาม

ฝึกตนเองอยู่บ่อยมาก แต่อยู่ไม่ได้กับคนที่ไม่เพียงแต่คิดต่าง เพราะพวกเขาพูดต่าง และทำต่างไปจากปกติมาก มันอยู่ด้วยกันไม่ไหว แต่ถ้าคิดต่างเท่านั้น การพูดจา การกระทำ โอนอ่อนผ่อนปรนกัน ก็พอจะไหว)

ข้อที่สองของนักเจรจาต่อรองจะต้องยึดถือความสัตย์สุจริต เช่นในการค้าขาย คนยิวไม่โกงใคร พวกเขาเน้นจุดนี้เป็นสำคัญ ในการโฆษณาก็ไม่เกินเลยความจริงจนถือได้ว่าเป็นการหลอกลวง

ข้อที่สามของนักเจรจาต่อรองคือ ต้องมีนิสัยอ่อนน้อม ถ่อมตน ทำตัวให้ต่ำกว่าผู้อื่น แต่สุดท้ายจะสูงและอยู่เหนือกว่า (สมัยที่ผู้เขียนเป็นนักเรียนนายร้อย อาจารย์ พ.อ.ทวิช เปลี่ยนวิทยา สอนอยู่เสมอว่า ก้มให้ต่ำเข้าไว้ บนพื้นดินจะมีเหรียญทองตกอยู่ หรือจะเป็นขี้หมากองหนึ่งก็ตาม จะหยิบเหรียญทองนั้น หรือจะดักขี้หมาออกไปทิ้ง ก็ต้องซ่อนลงไปข้างใต้ จะหยิบเหรียญทองปลายนิ้วมือก็ต้องเกี่ยวแคะให้ต่ำกว่าขอบเหรียญ ปลายเล็บอาจต้องครูดกับพื้น ส่วนการดักขี้หมาที่กองอยู่บนพื้นก็ต้องใช้วัสดุแคะลงไปใต้ขี้หมากองนั้น แล้วดักขี้ผู้เขียนจำคำสอนนี้ได้จนทุกวันนี้) แล้วด้วยการอ่อนน้อมถ่อมตนนี้ งานของคนยิวแทบทุกประเภท จะเริ่มจากงานเล็ก ๆ และเป็นไปตามตัวบทกฎหมาย

ค่อย ๆ ขยายกิจการขึ้นโดยต่อเนื่อง ต่างจากปัจจุบัน ผู้คนกู้เงินมาลงทุนทำกิจการตามความประสงค์ของตน บังเอิญสถานการณ์ไม่เกื้อกูลเกิดโรคระบาด ไวรัสโรครุนา โควิค-19 ธุรกิจไปต่อไม่ได้ ต้องเลิกจ้าง ปิดกิจการ แล้วเงินที่ไปกู้มาลงทุน คือ หนี้สินที่ไม่มีปัญญา หรือหนทางจะชดใช้ได้ เลยฆ่าตัวตาย หากจะฆ่าตัวตายให้ตายจากไปคนเดียว คนในครอบครัวก็จะเดือดร้อน ใครจะทำมาหาเลี้ยงพวกเขาแทนตัวเองที่ตายไป หนี้สินทายาทที่ยังอยู่ก็ต้องรับภาระตามกฎหมาย นี่แหละคำพระสอนไว้ มีกรรมเป็นก่าเนิด (การกระทำทั้งหลายคือตัวต้นเหตุ) มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ (การกระทำทั้งหมดส่งผลไม่เฉพาะแต่ตนเอง แต่มีผลไปถึง พ่อ - แม่ ลูก - เมีย อีกด้วย)

ในสมัยนี้ ผู้คนมีการศึกษามากขึ้น การเจรจาต่อรองมีการสอนในแทบทุกระดับของการศึกษาดำรงการเจรจาต่อรองก็มีมากมาย มีหลายแง่มุม หากศึกษาแล้วพอจะสรุปได้ว่า ตำราของคนชาติใด ก็มีแนวทางไปในลักษณะนิสัยของชนชาตินั้น ๆ เช่น แนวทางการเจรจาต่อรองของคนอเมริกัน ซึ่งชนชาตินี้คิดว่าพวกเขามีอำนาจเหนือกว่าชนชาติอื่น แนวทางในการเจรจาต่อรองของคนอเมริกัน (อ่านมาจากตำราหลายเล่ม) มักจะมีเงื่อนไขบังคับ บีบบังคับ คู่เจรจา และมักจะกำจัดปัจจัยเวลาในการเจรจากัน เช่น นัดเจรจากันในปัญหาเรื่องหนึ่ง กำหนดเวลา ๓ วัน เมื่อครบ ๓ วัน ยังไม่จบก็จะยุติการเจรจาไปเลย ส่วนชาติอื่นชอบการเจรจายืดเยื้อ มีวิธีการถ่วงเวลา ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งคู่เจรจ้อ่อนล้า ก็จะได้อายุติตามแนวทางที่พวกเขาต้องการ

ต่อไปนี้ ขอสรุปเทคนิค และวิธีการเจรจาต่อรอง ที่เคยจดบันทึกไว้ ให้นักเรียนได้อ่านแล้วจดจำเอาไปใช้งานในอนาคต

ประการแรก จงจำเอาไว้ หรือทำความเข้าใจให้ถูกต้องเสียก่อนว่า ผลลัพธ์ที่ต้องการจากการเจรจาต่อรอง คือ ได้ข้อยุติ ข้อตกลงอันเป็นคุณประโยชน์ต่อทั้งสองฝ่ายไม่ใช่การบีบบังคับให้อีกฝ่าย

หนึ่งจำใจยอมรับ ตกลงตามเงื่อนไขที่อีกฝ่ายต้องการอย่างที่คุณคนส่วนใหญ่คิดเช่นนี้ การเจรจาใด ๆ จะต้องไม่ทำให้อีกฝ่ายจนตรอกหมดทางสู้ ผลสุดท้ายฝ่ายนั้นจะสู้ตาย ปิดประตูไม่ยอมมาพูดจาด้วยอีก ในการสงครามในการปิดล้อมข้าศึก แม่ทัพที่มีความฉลาด รู้ดีว่าศึกครั้งนี้มิใช่เป็นการทำให้สงครามสิ้นสุดได้ การปิดล้อมข้าศึกครั้งนั้น อาจใช้อุบาย เปิดทางหนีได้ เพื่อผลทางจิตวิทยาในโอกาสหน้า คนหนีตายไปได้ ย่อมจะไปเล่าถึงความสามารถ ความเข้มแข็งของฝ่ายเรา เขาไม่รู้ว่าเราเปิดทางให้หนี เพื่อจะได้ไปบอกเล่าพวกเขาหมดกำลังใจที่จะต่อสู้ หรืออย่างน้อยก็จะเข้าทำการรบกับเราด้วยความเข็ดขยาด

เทคนิคแรกและสำคัญมากในการเตรียมตัวเพื่อการเจรจาต่อรอง คือการหาข่าวสาร รายละเอียดของอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ใช่การเดินทางเข้าสู่อการเจรจาด้วยการทำความเข้าใจของฝ่ายเราเท่านั้น ไม่ใช่การตั้งอกตั้งใจว่า หากผิดไปจากเงื่อนไขเหล่านี้ เราจะบายเบี่ยงไม่ตกลงโดยเด็ดขาด ฝ่ายที่คิดเช่นนี้แพ้ฝ่ายตั้งแต่แรกแล้ว

ที่สำคัญที่สุด ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เราจะต้องเป็นผู้ดำเนินการค้นหาเอง ไม่ใช่ไปหยิบข้อมูลต่าง ๆ ถึงแม้จะเป็นข้อมูลจากทางราชการก็ตาม ต้องหาข้อมูลเอง เพื่อให้มั่นใจได้ชัดเจน และที่ร้ายกาจที่สุดคือการใช้สายลับ และการติดสินบน มีคำกล่าวที่ว่า "ใช้เงินเคาะประตู ไม่มีประตูบานไหนไม่เปิดรับ" จึงนับว่าวิธีการนี้เป็นวิธีการหาข่าวที่ดีวิธีหนึ่ง และเชื่อได้ว่าปัจจุบันนี้ก็ยังคงมีผู้ใช้วิธีการนี้อยู่

เมื่อมีข่าวสารพอตามความต้องการแล้ว ก็ยังคงดำเนินการสืบเสาะค้นหาอยู่ตลอดเวลาเพราะวัน เวลา ที่ผ่านไป ย่อมจะมีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้ บางเรื่องคาดไม่ถึง บางเรื่องก็เป็นไปตามการคาดหมาย

เทคนิคต่อไปคือ การรู้จักการใช้เวลา เวลาใดควรเร่งรัด เวลาใดจำต้องใช้การถ่วงเวลาให้ การ

เจรจาได้เกิดการยึดเยื่อ ตลอดเวลาทั้งหมดจะต้อง
ควบคุมอารมณ์ให้สงบ เยือกเย็น อ่อนน้อม สุภาพ
เมื่อใดก็ตามเราถูกฝ่ายตรงข้ามยั่วแหย่จนควบคุม
อารมณ์ไม่ได้ ความพ่ายแพ้อย่างหมดรูปจะเกิดขึ้น
การเริ่มต้นใหม่อีกครั้งมันยากมาก การเจรจาต่อรอง
คือการวัดใจว่าใครจะทนได้นานกว่ากัน ใครรู้จักใช้
ท่าทีอบอุ่น ปรองดองมาเกลี้ยกล่อมอีกฝ่ายหนึ่งจน
ทำให้บางคนเริ่มเชื่อถือในคำพูดของเรา จนสังเกต
คณะผู้แทนฝ่ายตรงข้ามให้ได้ว่า ใครเริ่มมีท่าทีอ่อน
ลง เริ่มฟังเราแล้วบ้าง ข้อสรุปในการใช้เงื่อนไขเวลา
ตำราเขียนเอาไว้ว่า “การเจรจาต่อรอง ควรเลือก
จังหวะเวลาที่ฝ่ายตรงข้ามเริ่มสงบลง และเริ่ม
อ่อนเพลีย” จังหวะนี้ ฝ่ายเราจึงเริ่มเสนอข้อตกลง
ตามแนวทางและแผนงานของเรา และด้วยการ
เสนอเรื่องเล็ก ๆ ก่อน เรื่องใหญ่รอไว้ภายหลัง

อย่าลืมว่า เป้าหมายของการเจรจาต่อรอง
คือ ผลประโยชน์ที่จะได้รับและไม่ใช้การได้มาด้วย
วิธียื่นกระดาษตายตาเดียว ยึดมั่นในจุดยืนของตนเอง
อย่างถึงที่สุด หากทั้งสองฝ่ายไม่ยอมถอยแม้แต่ก้าว
เดียว ก็ไม่เล็งเห็นหนทางที่จะต่อรองอะไรกันได้
สุดท้ายการเจรจาครั้งนั้น ๆ ก็ต้องล้มเลิก แม้ฝ่ายเรา
จะมีข้อคิด ความเห็น ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องมากกว่า
แต่ก็ต้องไม่ยึดมั่นความเห็นดังกล่าวแข็งขันเกินไป
เพราะหลักการที่แท้ของข้อตกลง ก็คือ ผลประโยชน์
ที่จะเกิดแก่ทั้งสองฝ่ายเท่านั้น

บางทีการเจรจาต่อรอง เหมือนกับการทดสอบ
พลังของผู้คน เมื่อการเจรจาตั้งเครียดมาก ๆ วิธีการ
หยุดพักกินอาหาร ใช้ได้ผลดี ระหว่างหยุดพักก็จะ
คุยกันในเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับเรื่องที่มาเจรจา อิมหน้า
สำราญ อารมณ์ดีแล้วก็เข้าประชุมกันใหม่ จังหวะนี้
เทคนิคที่สำคัญที่ฝ่ายเจ้าภาพจะได้เปรียบคือ “เปลี่ยน
ห้อง เปลี่ยนสถานที่ประชุม” อ้างว่าไฟฟ้าเสียบ้าง
แอร์เสียบ้าง มันสุดวิสัยจริง ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อป้องกันการ
ดักฟัง การใช้เทคนิคทางการสื่อสารสมัยใหม่ ที่
สารพัดวิธีจะนำมาใช้

เมื่อการประชุมเจรจาต่อรองหมดเวลาวันนี้
พรุ่งนี้จะเริ่มใหม่ ก็จะแยกย้ายกันเข้าที่พัก เจ้าภาพ
ที่เจ้าเล่ห์จะจัดรายการพักผ่อนให้ผู้แทนอีกฝ่ายหนึ่ง
ได้มีความสุขอย่างสุดเหวี่ยง อาจจะพาไป อาบ อบ
นวด เข้าผับดื่มเบียร์ ฟังเพลง ไปช้อปปิ้ง ได้ส่วนลด
ราคามาก ๆ ให้บริการจนดีกตั้น เช้าวันรุ่งขึ้น ฝ่าย
นั้นสะสมสะสมมาเข้าประชุมต่อรอง ฝ่ายเรากลับใช้
ผู้แทนชุดใหม่มาประชุมแทน สดใส พิดกว่าเยอะ
อ้างว่าชุดเก่าต้องไปราชการด่วน หรือไม่กี่ใช้วิธีป่วย
เข้าโรงพยาบาล ไม่เชื่อละก็ เย็นนี้จะพาคณะท่าน
ไปเยี่ยมเขาที่โรงพยาบาล

อีกวิธีหนึ่งในการถ่วงเวลา กล่าวคือ เมื่ออีก
ฝ่ายหนึ่งได้เสนอเงื่อนไขใหม่ ให้ฝ่ายเราได้พิจารณา
การถ่วงเวลาอย่างง่าย ๆ ที่มักใช้กันบ่อย ๆ คือ เงื่อนไข
ที่ฝ่ายเราที่เข้าประชุมไม่ทราบเรื่องเลย หรือไม่ก็
ผู้บังคับบัญชา เจ้านายไม่ได้มอบหมายมาให้ทำ
ความตกลงในกรณีเหล่านี้ เข้าทำนองชอกกลับบ้าน
ไปปรึกษาเมียก่อน

เทคนิคต่อไปก็มีวิธีแปลก ๆ เช่น ฝ่ายเราขอ
ข้อมูลสำคัญให้อีกฝ่ายหนึ่งโดยถือเป็นการแสดง
ความจริงใจ มีมิตรภาพแท้จริง โดยเอาข้อมูลปึก
ใหญ่ ๆ ให้อีกฝ่ายหนึ่งไปอ่านชนให้เป็นร้อยแป่ม นี่
นับเป็นการถ่วงเวลาอีกแบบหนึ่ง เพื่อให้ฝ่ายเราได้
มีเวลาคิดมากขึ้น

ต่อไปก็ใช้วิธีการแกล้งโง่ แกล้งทำเป็นเข้าใจ
ที่ละนิด เทคนิคนี้ถือเป็นการยั่วให้ผู้แทนฝ่ายหนึ่งควบคุม
อารมณ์ไม่ได้ สังเกตได้จากการพูดเสียงดังมาก
ขึ้น มีการเน้นถ้อยคำมากขึ้น เราต้องโต้ตอบด้วยการ
สงบ สง่าผ่าเผย เค่งครัด น่าเกรงขาม วิธีนี้อีกฝ่าย
หนึ่งจะเงยบงลงอย่างรวดเร็ว ถ้าเป็นเช่นนั้น เราย่อม
ต้องรู้ว่า พวกเขาก็เป็นมวดยเหมือนกัน

มันเป็นความจริงที่มนุษย์ทุกคนจะมีความ
รู้สึก ชอบ ไม่ชอบ ผู้คนอื่น บางคนเห็นครั้งแรกแล้ว
เกลียดมาก แต่พอได้พูดจกกันสักพัก เริ่มเห็นว่า
หมอนี่น่ารักแฮะ หากใครคนหนึ่งเกิดถูกชะตาทับ

ใครอีกคนหนึ่ง เรื่องยาก ๆ กลับกลายเป็นง่าย ดังนั้น การสังเกตคณะฝ่ายตรงข้าม เราจะต้องกระทำเสมอ และรู้จักที่จะใช้ “คำถามขึ้นๆ” แจกจ่ายให้อีกฝ่ายหนึ่งที่ละคน เราจะเป็นความแตกต่างของทีมงานฝ่ายตรงข้ามได้อย่างรวดเร็ว และไม่ซ้า้นัก บุคคลเป้าหมายจะปรากฏให้เห็น

ในส่วนของการรายละเอียด เราต้อง

- เปิดโอกาสให้ฝ่ายตรงข้ามพูดถึงสิ่งที่เขาต้องการก่อน ส่วนฝ่ายเราต้องปิดบังสิ่งที่เราต้องการเอาไว้ก่อน

- ต้องอดกลั้น รอคอยให้ฝ่ายตรงข้ามถอยในประเด็นสำคัญ ส่วนฝ่ายเราถอยในประเด็นไม่สำคัญ

- เรื่องที่เราจะยินยอมให้ อย่าให้โดยรวดเร็ว การให้นั้นยิ่งช้าก็ยิ่งดี (แต่ต้องดูให้ดี หากช้ามากเกินไปพวกเขาโกรธ พาลไม่เอา ก็จะเกิดได้ เชื้อใหม่)

- ทุกเรื่องที่เราจะถอย เราต้องถอยอย่างมีข้อผูกพัน ถอยให้ได้ประโยชน์อยู่ด้วย

- ต้องกล้าปฏิเสธ คำว่าไม่ได้ครับ ต้องหนักแน่น และต้องทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้ว่ามันไม่ได้จริง ๆ จะหยิบยกประเด็นนี้อีกกี่ครั้ง มันก็ไม่ได้ (แต่นักเจรจาต่อรองที่แสบ ๆ เขาปฏิเสธในเรื่องที่เราเห็นว่ามันสำคัญนักปฏิเสธบ่อยมาก แต่สุดท้ายยอมตกลงดี ๆ เพื่อแลกกับอีกเงื่อนไขหนึ่งที่หยิบยื่นให้อีกฝ่ายอย่างนี้ก็มิได้ด้วย)

ภาษาที่ใช้และเข้าใจง่าย ๆ ก็คือ “เราต้องทันเกม”

- ต้องแบ่งมอบหน้าที่รับผิดชอบแก่คณะทำงานของเราให้ชัดเจน เรื่องใดที่ใครต้องรับผิดชอบ เรื่องใดที่ใครจะยุ่งไม่ได้ จะพูดเออ ออ อะไรด้วยไม่ได้ทั้งนั้น หรือกล่าวง่าย ๆ ว่า ในคณะผู้แทนของเรา จำเป็นต้องแยกแยะ รู้เรื่องแต่ละเรื่อง ตามภาระหน้าที่ เรื่องใดไม่ต้องให้รู้ ก็อย่าให้รับรู้เด็ดขาด

- การรับเงื่อนไข ข้อคิดความเห็นต่าง ๆ ต้องกระทำในที่ประชุม เคยมีการใช้โทรศัพท์เสนอเงื่อนไข ระหว่างการพักผ่อนเมื่อเลิกประชุมแล้ว

ทำให้ฝ่ายรับข้อเสนอดิ้นเต้น หลงทาง เกิดความสับสน และต้องดการให้ข่าวสารผลการเจรจาต่อรองเป็นรายวันแก่สื่อทุกชนิด จนกว่าจะแล้วเสร็จ (เคยเห็นมีโฆษกคณะเจรจาให้ข่าวสื่อออก TV ทุกวัน หลังจากนั้นไม่นานการเจรจาก็ล้มเหลว)

- หลายกรณีในการเจรจาต่อรองอาจมีการแก้ไขปัญหายุ่งยากโดยเชิญคนกลางมาช่วยการเจรจา คนกลางที่ดีสามารถค้นหาวิธีและข้อเสนอที่รักษาหน้าตาของทั้งสองฝ่ายได้ ทำให้คู่ต่อรองพึงพอใจได้ แต่บางที่คนกลาง ก็มีข้อเสียหลาย เพราะลำเอียงเข้ากับอีกฝ่ายหนึ่ง บางที่คนกลางถูกฝ่ายตรงข้ามหลอกใช้ ติดสินบน ซื่อตัว อาจเป็นคนที่ฝ่ายตรงข้ามจ้างมาจัดการกับฝ่ายเราโดยเฉพาะ เรื่องเหล่านี้มันละเอียด ซับซ้อน ต้องระมัดระวังมาก ๆ

ผู้เขียนเคยคิดว่า การเจรจาต่อรองคือการปฏิบัติกรรขณคดีหนึ่ง เพราะล้วนต้องมีการจัดทำลงคน กำหนดแผนการ การใช้ทรัพยากรทั้งปวง โดยเฉพาะข่าวสารในบ้านเมืองเราก็มีอยู่บ่อย ๆ พูดจาต่อรองกันก่อน จากนั้นก็ออกไปประท้วง มีการหยุดงาน ฯลฯ แล้วก็จัดผู้แทนมาขึ้นหนังสือต่อรองกันใหม่อีก แต่มันเป็นความจริงที่สัมผัสได้ การเจรจาต่อรองในเมืองไทย ล้วนมีอำนาจ มีการใช้พลังอำนาจใด ๆ กดดันอยู่เบื้องหลังเสมอ บางทีก็จบเร็ว บางทีก็ยืดเยื้อ กรณีหรือในสถานการณ์ตั้งต้นมีการพูดมาก แต่เคลื่อนไหวน้อย ต่อมากลับเป็นมีการเคลื่อนไหวยิ่งมากขึ้น ยิ่งพูดน้อยอาจเลยเถิดไปจนถึงพูดกันไม่รู้เรื่อง ต่างฝ่ายต่างยึดแต่ประโยชน์ที่ตนจะได้รับ ซึ่งข้อเสนอใด ๆ ที่จะตกลงกันได้นั้น ตำราระบุว่าจะต้องเกิดประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์อย่างหนึ่ง ในขณะที่อีกฝ่ายก็ได้ประโยชน์อีกอย่างหนึ่ง ลงตัวก็จบเรื่องได้

เรื่องที่ต้องศึกษาและต้องกระทำเสมอเมื่อการเจรจาได้ข้อยุติ หรือไม่ได้ข้อยุติคือ การเจรจาล้มเหลวก็ตาม การปิดฉากการเจรจาต่อรอง ควรแสดงมารยาทที่ดีต่อกันจบลงอย่างงดงามที่สุด ไม่

ว่าจะสำเร็จหรือล้มเหลว ข้อตกลงที่เกิดขึ้นจะต้องจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร ตำราเขียนสอนเอาไว้ อีกว่า การเขียนข้อตกลงนั้น ฝ่ายเราควรเป็นผู้เขียน ในกรณีที่ฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้เขียน ฝ่ายเราต้องอ่าน อย่างรอบคอบอย่าประมาทเดินเลื้อ การลงนามใน สัญญานั้นต้องรอให้ถึงวินาทีสุดท้ายจริง ๆ หากมีการเปลี่ยนใจในนาทีสุดท้ายก็อย่าลงนาม (ทั้งนี้อาจ เกิดจากการแสวงหาข่าวที่ยังคงกระทำอยู่ได้เกิด ข้อมูลสำคัญที่มีผลทำให้ฝ่ายเราจะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ) เมื่อลงนามไปแล้วเชื่อว่าข้อตกลงดังกล่าว สมบูรณ์ แต่ต่อมาภายหลังได้พบว่ามีความบาง อย่างเขียนผิดจากที่ตกลงกันไว้ ต้องมีความกล้าที่จะขอแก้ไขทันที อย่าปล่อยจนเกิดปัญหาขึ้น การ แก้ไขแก้ไขก่อนปัญหาเกิดอันเนื่องมาจากข้อความ ที่คลาดเคลื่อน เป็นเงื่อนไขต่อรองสำคัญที่จะต้องมีการแก้ไข

รายละเอียดเล็กน้อยส่งท้ายก่อนจบบทความ พอมืออยู่ข้าง เช่น

- หากมีปัญหาที่ตกลงกันไม่ได้ ควรข้าม ปัญหา นั้นไปก่อน เจรจาท่อไปในประเด็นอื่น

- อย่ายึดมั่นว่าข้อตกลงนั้นยุติธรรมหรือไม่ เพราะเมื่อฝ่ายตรงข้ามยอมตกลงและเซ็นสัญญา ก็ แสดงว่าพวกเขาได้สิ่งที่ต้องการแล้ว ไม่อย่างนั้นเขาคงไม่ยอมเซ็นสัญญา (อธิบายว่าความยุติธรรม ไม่ใช่ผลประโยชน์)

- ไม่ว่าฝ่ายใด เริ่มที่จะเอาใจฝ่ายตรงข้าม ฝ่ายนั้นตกอยู่ในภาวะเริ่มเสียเปรียบ

- ระหว่างการเจรจาต่อรอง อย่าแสดงกิริยา อากาการเหยียดหยาม ดูถูก อีกฝ่ายหนึ่ง

- การเจรจาต่อรอง ไม่ใช่ให้ได้ข้อตกลงที่จะ ใช้เพื่อทดลองดู เพื่อหยั่งเชิง

- ทีมเจรจาต่อรอง ต้องเก่งในการต่อรอง ไม่ใช่คนที่อึดอัด

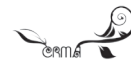
- นักต่อรองที่เก่ง พูดน้อย ฟังมาก นิ่ง ขรัมิ ยิ้มแย้ม

- อย่าพูดถึงความสูญเสีย ปัญหาของเรา ใน การต่อรอง จงเน้นถึงปัญหาที่อาจเกิดกับฝ่ายตรง ข้าม แล้วเราจะมีโอกาสดีกว่าในการต่อรอง

- ความสามารถพิเศษของนักเจรจาต่อรอง คือ รู้จักการ หลีกเลี่ยง เส้นตายหรือเงื่อนไขจำกัด เวลาของฝ่าย ตรงข้าม แต่ในโอกาสที่เราเป็นฝ่ายยื่น ข้อเสนอให้ฝ่ายตรงข้าม เราต้องกำหนดเส้นตาย ต้องจำกัดเวลาเทคนิคนี้ผู้เจรจาต่อรองต้องศึกษา เรียนรู้ วิธีการ หาประสบการณ์ด้วยตนเองมาก ๆ

- ท้ายที่สุด จะไปเจรจาต่อรองกับใคร ต้องรู้ ก่อนว่า ฝ่ายเขานั้นมีอำนาจตกลงใด เท่าใด กรณีนี้ ห้ามละเลยเป็นอันขาด

ผู้เขียนหวังว่านักเรียน และผู้อ่านทุกท่าน คงจะได้รับข้อคิด ความรู้ไปพอสมควร ซึ่งอาจเกิด ประโยชน์แก่ใครคนใดคนหนึ่งก็ได้ เมื่อถึงเวลาอัน จำเป็นของแต่ละท่าน

รถถังหลักไทป์-๙๙ (Type-99) น้ำหนัก ๕๔.๐ ตัน ปืนใหญ่
ชนิดลากล้อเรียง ๑๒๕ มิลลิเมตร เครื่องยนต์ ดีเซล
(V12) ขนาด ๑,๕๐๐ แรงม้า ความเร็ว ๖๐ กิโลเมตรต่อ
ชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๖๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ
๓ นาย ประจําการ ๘๕๐ คัน

เสนาศึกษา

พลเอก ทรงพล ไพนพวงศ์

รถถังหลัก (MBT) แห่งเอเชียแปซิฟิก ๒๐๒๑

รถถังยุคสงครามเย็นประจำการอย่างแพร่หลายมีส่วนร่วมปฏิบัติการทางทหารในเอเชีย สมรรถนะที่มีความขัดแย้งสูง ประกอบด้วยสหรัฐอเมริกาตระกูลเอ็ม-๔๗ (M-47) ผลิตรวม ๘,๗๕๖ คัน และเอ็ม-๔๘ (M-48) ผลิตรวม ๑๒,๐๐๐ คัน และอดีตสหภาพโซเวียตตระกูลที-๕๔ (T-54) ผลิตรวม ๘๖,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ คัน และที-๖๒ (T-62) ผลิตรวม ๒๒,๗๐๐ คัน ปัจจุบันสายการผลิตยุติแล้วเกิดปัญหาทางด้านการส่งกำลังบำรุง จึงได้พัฒนาและทำการผลิตรถถังหลัก (MBT) ขึ้นภายในประเทศ...บทความนี้ กล่าวถึงรถถังหลัก (MBT : Main Battle Tank) รุ่นใหม่ที่ผลิตขึ้นจากประเทศเอเชียแปซิฟิก เป็นรถถังยุคที่ดี

๑. กล่าวทั่วไป

ภูมิภาคเอเชียมีความขัดแย้งในหลายพื้นที่ นำมาสู่ปฏิบัติการทางทหารขนาดใหญ่หลายครั้ง และมีการสูญเสียดินแดน ความขัดแย้งนี้ยังคงมีอยู่ยากจะแก้ไขได้ในเวลาอันรวดเร็ว เป็นผลให้ประเทศคู่ขัดแย้งเพิ่มขีดความสามารถทางทหารด้วยงบประมาณจำนวนมาก กองทัพบกเป็นหน่วยดำเนินการกลยุทธ์เข้ายึดพื้นที่ได้รับการเพิ่มขีดความสามารถในทุกประเภทที่สำคัญ แต่ที่สำคัญยิ่งคือรถถังหลักมีการวิจัยพัฒนารถถังหลักขึ้นเองภายในประเทศ

ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากจึงจะสร้างรถถังหลักต้นแบบและทำการทดสอบขีดความสามารถนำเข้าประจำการในเวลาต่อมา

๒. รถถังหลัก (MBT: Main Battle Tank)

รถถังหลัก (MBT) เป็นอาวุธทันสมัยของกองทัพบกในการดำเนินการกลยุทธ์เข้าตีของทางบก ผลิตจากประเทศมีความก้าวหน้าทางด้านการป้องกันประเทศ ยุคสงครามเย็นมีอดีตสหภาพโซเวียตเป็น

รถถังหลักแบบไทป์-๑๐ (Type-10) ขณะทำการฝึกทางยุทธวิธี กองกำลังป้องกันตนเองทางบกญี่ปุ่น (JGSDF) ประจำการกองพลยานเกราะที่ ๗ แคมป์ฮิกากิชิ (Camp Higashi) เมืองชิโตเซ่ (Chitose) เกาะฮอกไกโด (กองพลยานเกราะที่ ๗ ประจำการด้วยรถถัง ๒๓๐ คัน)

รถถังหลักแบบเค-๒ (K-2 Black Panther) กองทัพบกเกาหลีใต้ น้ำหนัก ๕๕ ตัน ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๐ มิลลิเมตร (L55) พลประจำรถ ๓ นาย และประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มีความต้องการ ๓๒๐ คัน

ผู้นำกำหนดมาตรฐานของอาวุธเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกันของมิตรประเทศ ปืนใหญ่รถถังลำกล้องเรียบใช้กระสุนขนาด ๑๒๕ มิลลิเมตร (2A46) ประกอบด้วย รถถังที-๖๔ (T-64) ผลิตรวม ๑๓,๐๐๐ คัน, รถถังที-๗๒ (T-72) ผลิตรวมกว่า ๒๕,๐๐๐ คัน รถถังที-๘๐ (T-80) ผลิตรวม ๕,๔๐๔ คัน และรถถังที-๙๐ (T-90) ผลิตรวม ๓,๒๐๐ คัน สหรัฐอเมริกาผู้นำของฝ่ายตะวันตก ใช้ปืนใหญ่รถถังชนิดลำกล้องเรียบกระสุนขนาด ๑๒๐ มิลลิเมตร (Rheinmetall/L44) ประกอบด้วย รถถังเอ็ม-๑เอ๑ (M-1A1/M-1A2) ผลิตรวม ๑๐,๒๔๘ คัน รถถังเลียวปาร์ด-II (Leopard-II) ผลิตรวม ๓,๔๘๐ คัน รถถังไทป์-๙๐ (Type-90) ผลิตรวม ๓๔๑ คัน และรถถังเค-๑เอ๑ (K-1/K-1A1) ผลิตรวม ๑,๕๑๑ คัน เป็นมาตรฐานของปืนใหญ่รถถังหลักที่จะทำการพัฒนาในเวลาต่อมา

๓. รถถังหลัก (MBT) แห่งเอเชียแปซิฟิก

๓.๑ ไทป์-๙๙ (Type-99) สาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนพัฒนารถถังหลัก (MBT) แบบไทป์-๙๙ (Type-99) มีความทันสมัยตามมาตรฐานของรถถังหลัก (MBT) ชั้นนำของโลก ข้อมูลที่สำคัญคือ น้ำหนัก ๕๔.๐ ตัน ยาว ๗.๐ เมตร กว้าง ๓.๗ เมตร สูง ๒.๓๕ เมตร ปืนใหญ่ชนิด

ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๕ มิลลิเมตร (ZPT-98 อัตราการยิง ๘ นัดต่อนาที มีลูกกระสุน ๔๒ นัด) ปืนรองขนาด ๑๒.๗ มิลลิเมตร (Type-85) ปืนกลร่วมแกนขนาด ๗.๖๒ มิลลิเมตร (Type-59) เครื่องยนต์ ดีเซล (V12) ขนาด ๑,๕๐๐ แรงม้า ความเร็ว ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๖๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๓ นาย (ผู้บังคับรถ พลกระสุน และพลขับ) ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ผลิตขึ้น ๒ รุ่นคือคือไทป์-๙๙ (Type-99) ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และไทป์-๙๙เอ (Type-99A) ติดตั้งอุปกรณ์เพิ่มขีดความสามารถเพิ่มขึ้นเป็นผลให้มีน้ำหนักเพิ่มขึ้นอีก ๔ ตัน น้ำหนักใหม่เพิ่มขึ้นเป็นรวม ๕๘ ตัน นำเข้าประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ทำการผลิตรถถังหลัก (MBT) แบบไทป์-๙๙ (Type-99) รวมทั้งสิ้น ๘๕๐ คัน

รถถังหลัก (MBT) แบบไทป์-๙๙ (Type-99) นำเข้าประจำการที่ภาคทหารกรุงปักกิ่ง และภาคทหารเซินหยาง (Shenyang)

๓.๒ อาร์จัน เอ็มเค.II (Arjun Mk.II) อินเดีย

อินเดียพัฒนารถถังหลักรุ่นใหม่แบบอาร์จัน เอ็มเค.II ปรับปรุงมาจากรถถังหลักรุ่นเก่าอาร์จัน เอ็มเค.I (ประจำการ ๒๔๒ คัน) ให้มีขีดความสามารถเพิ่มมากขึ้น มีน้ำหนัก ๖๔.๐ ตัน ยาว ๑๐.๖๔ เมตร กว้าง ๓.๙๕ เมตร สูง ๒.๘ เมตร ปืน

รถถังหลักแบบอาร์จัน (Arjun Mk-II) ทำการฝึกในทะเลทราย (วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓) ปืนใหญ่รถถังชนิดมีเกลียว ขนาด ๑๒๐ มิลลิเมตร เครื่องยนต์ ดีเซล (MTU MB 838 Ka-501) ขนาด ๑,๔๐๐ แรงม้า ประสิทธิภาพ ๑๒๔ คัน

รถถังหลักแบบอาร์จัน เอ็มเค-II (Arjun Mk-II) กองทัพบกอินเดีย ผลิตโรงงานเอชวีเอฟ (บริษัท HVF : Heavy Vehicles Factory) อยู่ที่เมืองเซนใน รัฐทมิฬนาฑู

ปืนใหญ่รถถังชนิดมีเกลียวขนาด ๑๒๐ มิลลิเมตร (พัฒนาขึ้นเองภายในประเทศ อัตราการยิง ๖-๘ นัดต่อวินาที มีลูกกระสุน ๓๙ นัด) เครื่องยนต์ ดีเซล (MTU MB 838 Ka-501) ขนาด ๑,๔๐๐ แรงม้า ความจุเชื้อเพลิง ๑,๖๑๐ ลิตร ความเร็วบนถนน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๕๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๔ นาย รถถังต้นแบบทำการทดสอบขีดความสามารถที่ทะเลทรายราชาสถานปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ทดสอบนานประมาณหนึ่งปี ประสิทธิภาพ ๑๒๔ คัน (ราคาคันละ ๗.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) อินเดียต้องการเทคโนโลยีการพัฒนารถถังหลัก (MBT) ขึ้นภายในประเทศ ในทุกสาขา (ระบบอาวุธ ระบบเกราะรถถัง ระบบสื่อสาร และระบบเครื่องยนต์) รถถังประจำการหลักคือที-๙๐ (T-90M/S) ประสิทธิภาพ ๒,๐๗๘ คัน (ส่วนใหญ่ซื้อลิขสิทธิ์จากรัสเซีย มาผลิตขึ้นในประเทศ) อาร์จัน เอ็มเค-II เป็นรถถังในยุคที่สาม ทำการปรับปรุงให้เป็นรถถังในยุคที่สี่ รถถังหลักอาร์จัน เอ็มเค.I (Arjun Mk.I) ประสิทธิภาพทดแทนรถถังเก่ายุคสงครามเย็นแบบที-๕๔ (T-54) รถถังแบบอาร์จัน (Arjun) วิจัยพัฒนาและผลิตขึ้นเพื่อศึกษาเทคโนโลยีของรถถังยุคใหม่ (บริษัท HVF: Heavy Vehicles Factory ที่เมืองเซนใน รัฐทมิฬนาฑู) ผลิตขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ประสิทธิภาพหน่วยแรกที่กรมยานเกราะที่ ๔๓ และกรมยาน

เกราะที่ ๗๕ ประสิทธิภาพด้วยกองพลยานเกราะ ๓ กองพล (กองพลที่ ๑ กองพลที่ ๓๑ และกองพลที่ ๓๓) รถถังหลักอาร์จัน เอ็มเค.I (Arjun Mk.I) ประสิทธิภาพ ๒๔๒ คัน และนำตัวถังรถถังแบบอาร์จัน (Arjun) ติดตั้งปืนใหญ่แบบขนาด ๑๓๐ มิลลิเมตร (M-๔๖) เป็นปืนใหญ่ชนิดอัตโนมัติ สำหรับทำการยิงสนับสนุนกองพลทหารราบยานเกราะและกองพลยานเกราะ จำนวน ๔๐ คัน

๓.๓ อัล-คาลิด-II (Al-Khalid-II) ปากีสถาน

ปากีสถานปรับปรุงรถถังหลักให้มีขีดความสามารถเพื่อต่อต้านรถถังหลักของฝ่ายคู่ความจากรถถังหลักที่ประจำการอยู่แล้วแบบอัล-คาลิด (Al-Khalid) เป็นรุ่นใหม่ของอัล-คาลิด-II (Al-Khalid-II) ติดตั้งเครื่องยนต์มีกำลังเพิ่มมากขึ้นจากเดิมขนาด ๑,๒๐๐ แรงม้า เป็นขนาด ๑,๕๐๐ แรงม้า เพิ่มความคล่องแคล่วให้เพิ่มมากขึ้นในการดำเนิรกลยุทธ์ ปรับปรุงปืนใหญ่รถถังและระบบเกราะใหม่ สร้างรถถังต้นแบบรวม ๒ คัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อทำการทดสอบขีดความสามารถทางเทคนิคและทางยุทธวิธีในหลายพื้นที่ของประเทศเพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงเป็นไปตามคุณลักษณะ ข้อมูลสำคัญคือน้ำหนัก ๔๖.๐ ตัน ยาว ๑๐.๐๗ เมตร กว้าง ๓.๕ เมตร สูง ๒.๔ เมตร ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๕ มิลลิเมตร (ลูกกระสุน ๔๙ นัด) ปืนรองขนาด

รถถังหลักแบบอัล-คาลิด-II (Al-Khalid-II) น้ำหนัก ๔๖.๐ ตัน ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๕ มิลลิเมตร เครื่องยนต์ดีเซล ขนาด ๑,๕๐๐ แรงม้า ความเร็ว ๗๒ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ปฏิบัติการ ๕๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๓ นาย ประจำการกองทัพปากีสถาน

๑๒.๗ มิลลิเมตร (ลูกกระสุน ๕๐๐ นัด) ปืนกลร่วมแกนขนาด ๗.๖๒ มิลลิเมตร เครื่องยนต์ดีเซล ขนาด ๑,๕๐๐ แรงม้า ความเร็ว ๗๒ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ปฏิบัติการระยะ ๕๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๓ นาย กองทัพปากีสถานจัดหาชุดแรก ๑๗๖ คัน (มีความต้องการทั้งสิ้น ๓๐๐ คัน)

ปากีสถานประจำการด้วยรถถังหลักทันสมัยระดับโลกคือที-๘๐ยูดี (T-80UD) รวม ๓๒๐ คัน จัดหา จากประเทศยูเครนปี พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๕ เทียบได้กับรถถังหลักแบบเอ็ม-๑เอ๑ (M-1A1) กองทัพบกสหรัฐอเมริกา ขณะนั้นยังคงประจำการด้วยรถถังรุ่นเก่าประมาณ ๑,๙๐๐ คัน (Type-59 รวม ๑๒๐๐ คัน รถถัง Type-69 รวม ๔๐๐ คัน และ M-48A5 รวม ๓๐๐ คัน) ที่ได้ล้าสมัยและเทียบไม่ได้กับฝ่ายคุกคามคือ T-72) โครงการพัฒนารถถังหลักรุ่นใหม่มีความทันสมัยใกล้เคียงกับของฝ่ายคุกคาม โครงการเอ็มบีที-๒๐๐๐ (MBT-2000) ร่วมกับสาธารณรัฐประชาชนจีน พ.ศ. ๒๕๓๓ งบประมาณ ๒๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ไทยปี-๙๐ (Type-90-II) คุณลักษณะสำคัญคือน้ำหนัก ๔๖ ตัน ยาว ๑๐.๐๗ เมตร กว้าง ๓.๕ เมตร สูง ๒.๔ เมตร ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๕ มิลลิเมตร (ZPT-98

เทคโนโลยีจากรัสเซีย ลูกกระสุน ๓๙๙ นัด) ปืนรองขนาด ๑๒.๗ มิลลิเมตร (ลูกกระสุน ๕๐๐ นัด) ปืนกลร่วมแกน ๗.๖๒ มิลลิเมตร เครื่องยนต์ดีเซล (KMDB 6TD-2 จากประเทศยูเครน จำนวน ๓๑๕ เครื่อง ปี พ.ศ. ๒๕๔๕) ขนาด ๑,๒๐๐ แรงม้า ความเร็ว ๗๒ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๕๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๓ นาย รุ่นส่งออกขายให้มิตรประเทศเรียกว่าวีที-๑ (VT-1) เครื่องยนต์ขนาด ๑,๓๐๐ แรงม้า ประกอบด้วย มอริออคโค ๑๕๐ คัน บังคลาเทศ ๔๔ คัน และเมียนมา ๕๐ คัน และโครงการเอ็มบีที-๓๐๐๐ (MBT-3000/VT-4) เครื่องยนต์ดีเซล ขนาด ๑,๓๐๐ แรงม้า เริ่มต้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่งออกขายให้มิตรประเทศคือไทย และไนจีเรีย ๑๗ คัน (เป็นเงิน ๑๕๒ ล้านดอลลาร์สหรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒)

ปากีสถานประจำการรวม ๖๒๐ คัน (พ.ศ. ๒๕๖๐) ประจำการด้วยกองพลยานเกราะ ๒ กองพล (กองพลที่ ๑ และกองพลที่ ๖) และกองพลน้อยยานเกราะอิสระ ๒ กองพลน้อย (กองพลน้อยที่ ๒ และกองพลน้อยที่ ๓) เป็นรถถังในยุคที่สาม ทำการปรับปรุงให้เป็นรถถังในยุคที่ดี

๓.๔ เค-๒(K-2 Black Panther) เกาหลีใต้

เกาหลีใต้พัฒนารถถังหลักรุ่นใหม่แบบ เค-๒ (K-2) ปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๕๑ ข้อมูลที่สำคัญคือน้ำหนัก ๕๕ ตัน ยาว ๗.๕ เมตร กว้าง ๓.๖ เมตร สูง ๒.๔ เมตร ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๐ มิลลิเมตร (L55) ลูกกระสุน ๔๐ นัด ปืนรองขนาด ๑๒.๗ มิลลิเมตร (ลูกกระสุน ๓,๒๐๐ นัด) ปืนกลร่วมแกนขนาด ๗.๖๒ มิลลิเมตร (ลูกกระสุน ๑๒,๐๐๐ นัด) เครื่องยนต์ดีเซลขนาด ๑,๕๐๐ แรงม้า ความเร็วในภูมิประเทศ ๕๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๔๕๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๓ นาย ประจำการปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ชุดแรก ๑๐๐ คัน (เครื่องยนต์ MTU MT-883 พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๕๘) ชุดที่สอง ๑๐๖ คัน (เครื่องยนต์ Doosan

DV27K พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๓ และชุดที่สาม ๕๔ คัน (เครื่องยนต์ Doosan DV27K พ.ศ. ๒๕๖๓) มีความต้องการตามรวม ๒๖๐ คัน (ราคาคันละ ๘.๕ ล้านบาท) เครื่องยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๒) รถถังหลักแบบ เค-๒ (K-2) เป็นรถถังในยุคที่สี่

เกาหลีใต้ประจำการด้วยรถถังแบบเค-๑ (K-1) พลประจำรถ ๔ นาย ประกอบด้วย เค-๑ (K-1/E1) จำนวน ๑,๐๒๗ คัน และเค-๑เอ๑ (K-1A1/A2) จำนวน ๔๘๔ คัน ประจำการหน่วยกองพลน้อย ยานเกราะ ๖ กองพลน้อย

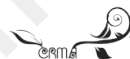
๓.๕ ไทยป์-๑๐(Type-10) ญี่ปุ่น

กองกำลังป้องกันตนเองทางบกญี่ปุ่น (JGSDF) พัฒนารถถังหลักรุ่นใหม่เรียกว่าแบบทีเค-เอ็กซ์ (TK-X/MBT-X) ทดแทนรถถังหลักรุ่นเก่าแบบ ไทยป์-๗๔ (Type-74) รวม ๒๘๐ คันและไทยป์-๙๐ (Type-90) รวม ๓๔๐ คัน ข้อมูลที่สำคัญคือ น้ำหนัก ๔๘ ตัน ยาว ๙.๔๘ เมตร กว้าง ๓.๒๔ เมตร สูง ๒.๓ เมตร ปืนใหญ่ลำกล้องเรียบขนาด ๑๒๐ มิลลิเมตร (L/55 น้ำหนัก ๑,๑๙๐ กิโลกรัม ยาว ๖.๖ เมตร) เครื่องยนต์ ดีเซล (V8) ขนาด ๑,๒๐๐ แรงม้า ความเร็ว ๗๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง ระยะปฏิบัติการ ๕๐๐ กิโลเมตร และพลประจำรถ ๓ นาย (ผู้บังคับรถ พลกระสุน และพลขับ) มีชื่อเรียกว่าไทยป์-๑๐

(Type-10) ประจำการกองพลยานเกราะที่ ๗ แคมป์ ฮิกาชิ (Camp Higashi) เมืองชิโตเซ่ (Chitose) เกาะ ฮอกไกโด ตอนเหนือของประเทศ (ภัยคุกคามจากรถถังหลักของกองทัพบกรัสเซีย) รถถังหลักไทยป์-๑๐ (Type-10) มีความทันสมัยชั้นนำของโลก ประจำการ ๑๐๖ คัน (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๖๓ ราคาคันละ ๘.๕ ล้านบาท) เครื่องยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพราะผลิตจำนวนน้อย) เป็นรถถังในยุคที่สี่

๔. บทสรุป

ประเทศชั้นนำของทวีปเอเชียที่มีความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรมหนัก ได้วิจัยพัฒนาและทำการผลิตรถถังหลักที่ทันสมัยก้าวหน้าระดับโลก นำเข้าประจำการในกองทัพและได้ส่งออกไปให้กับมิตรประเทศที่สนใจ ประกอบกับมีความขัดแย้งที่สำคัญในหลายพื้นที่ของทวีปเอเชีย เป็นผลให้หลายประเทศได้ให้ความสำคัญทางด้านความมั่นคงเพิ่มมากขึ้น จึงได้เพิ่มงบประมาณทางด้านความมั่นคงเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติในอนาคต

บรรณานุกรม

1. The World Defense Almanac 2015.
2. [http://en.wikipedia.org/wiki/Arjun_\(tank\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Arjun_(tank))
3. http://www-technology.com/Type_10
4. http://en.wikipedia.org/wiki/K2_Black_Panther
5. http://en.wikipedia.org/wiki/Type_99_tank
6. http://en.wikipedia.org/wiki/M1_Abrams
7. http://en.wikipedia.org/wiki/K1_88-Tank
8. http://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Chawinda
9. http://en.wikipedia.org/wiki/2A46_125_mm_gun

เสนาศึกษา

อาจารย์ไก่

My Octopus Teacher

ผู้เขียนเพิ่งกลับมาจากทะเลจังหวัดสตูล
ท่องเที่ยวกับเพื่อน ๆ วัยเกษียณ โดยการแวะตาม
เกาะต่าง ๆ ที่เรียกภาษาอังกฤษว่า **island hopping**
และได้ดำน้ำดูความงามของใต้ท้องทะเลแบบ
snorkeling ในช่วงระหว่างพักผ่อนก็ได้มีโอกาส
อ่านสารคดีและดู **video clips** เกี่ยวกับการถ่ายทำ
สารคดีใต้ท้องทะเลในน่านน้ำประเทศแอฟริกาใต้
เรื่อง **My Octopus Teacher** พูดถึง **Craig Foster**
ผู้ที่ชอบดำน้ำเป็นงานอดิเรก วันหนึ่งเขารู้สึกหมดไฟ
จากการทำงาน **job burn-out / career burn-out (n)**

burn out (v): if you burn yourself out, you make yourself exhausted or ill by working too hard

Burnout / burn-out (n): if someone suffers burn-out, they

exhaust themselves at an early stage in their life or career because they have achieved too much too quickly

job burnout: a special type of work-related stress / a state of physical or emotional exhaustion that also involves a sense of reduced accomplishment and loss of personal identity

อ่านสารคดีพร้อมดู **video clips** เรื่อง **My**

Octopus Teacher แล้วก็น่าสนใจในหลาย ๆ เรื่อง
แม้ว่าวัตถุประสงค์ในการมาท่องเที่ยวดำน้ำของ
ผู้เขียนไม่ได้เกิดจาก **career burnout** แต่ก็ที่น่าสนใจ
ว่า **Craig Foster** ได้เรียนรู้อะไร เกิดผลกระทบ
impacts อะไรกับชีวิตเขาและคนอื่น ๆ ที่เข้าไปข้อง
เกี่ยวในการทำสารคดีจนได้รับรางวัลมากมาย
Foster ดำน้ำโดยไม่ใช้ **wet suit** หรือ **scuba diving**
gears ใด ๆ ในป่าสาหร่าย **Kelp Forest** ในน่านน้ำ
ที่หนาวเย็น **freezing cold** นอกฝั่งเมือง **Cape Town**
ของประเทศ **South Africa** จากการฟังสัมภาษณ์
ผู้ร่วมงานหลาย ๆ คน ไม่ว่าจะ เป็น นักวิทยาศาสตร์
และนักอนุรักษ์ธรรมชาติใต้ท้องทะเล **scientist**
and marine natural conservationist หรือนักถ่าย
ทำภาพยนตร์ **cinematographer** ก็พูดเป็นเสียง
เดียวกันว่าเป็นการปรับตัวกับสภาพแวดล้อม ทำตัว
ให้เป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติ “**You’re a part of**
this place not a visitor.” Foster ได้เรียนรู้ว่า
ปลาหมึกยักษ์ **octopus (singular) / octopuses**
(plural) ไม่ใช่ **octopi** เพราะ **octopus** ไม่ใช่ภาษา
Latin เหมือนคำเช่น **cactus / cacti** เป็นสัตว์ที่ฉลาด
มาก ๆ **highly intelligent** เขาได้ทำตัวเป็นมิตรกับ
ปลาหมึกยักษ์ตัวเมียตัวหนึ่งโดยการไปดำน้ำทุกวัน
จนปลาหมึกยักษ์ไว้เนื้อเชื่อใจเขา **She got a trust**
in him and he is not her threat. วันแรกที่เขาพบ

เธอ เธอใช้หนวดดูดเอาเปลือกหอยมาพลงตัวเป็นก้อนกลม ๆ อยู่ที่พื้นทะเลเพื่อหลบหลีกสายตาของ **pyjama shark** หรือ **Striped catshark** ที่มีอยู่มากมายในน่านน้ำของประเทศ **South Africa** ซึ่งเป็นนักล่า **predator** ของปลาหมึกยักษ์ **Foster** ได้เรียนรู้วงจรชีวิต **life cycle** ของปลาหมึกยักษ์ตั้งแต่ฟักออกจากไข่จนโตเต็มวัยจนถึงวันที่ต้องลาจาก เพราะเป็นเหยื่อของฉลาม ทั้งสองจะว่ายน้ำไปด้วยกัน เล่นกัน สัมผัสตัวกัน เขาสังเกตพฤติกรรมของเธอตลอดเวลาและได้บันทึกไว้เป็นสารคดี **document (v) her behavior** ความสัมพันธ์ของทั้งสองอยู่บนพื้นฐานของความเคารพและปิติ **respect and joy**

“The bond that links your true family is not one of blood, but of respect and joy in each other’s life.” – Richard Bach

Foster เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ จากเจ้าปลาหมึกยักษ์ตัวนี้ทุกวัน มันขี้เล่น ใช้หนวดมันแกว่งไปมา **flailing** เพื่อเล่นกับปลามากกว่าจะล่า เขาว่ายน้ำไปพร้อมเธอ ดูเธอล่าปลาและปูตัวเล็ก ๆ ในสารคดีแสดงให้เห็นว่าเจ้าปลาหมึกฉลาดขนาดไหน เธอจะเอาตัวเธอพันกับสาหร่ายเพื่อหลอกล่าเหยื่อหรือใช้เปลือกหอยพลงตัวหนีปลาฉลามนักล่า จากการผจญภัยได้น้ำหลาย ๆ ครั้งของเขาทำให้เขาเรียนรู้ว่าชีวิตเปราะบางขนาดไหน **how fragile life can be** เขาเริ่มนึกถึงสิ่งสำคัญในชีวิตของเขาซึ่งก็คือลูกชายของเขานั่นเอง เขากลับมาค้นพบความรัก ความชื่นชมในสิ่งแวดล้อมของท้องทะเล **a renewed appreciation for the ocean environment** และที่สำคัญคือสัมพันธ์ภาพของเขากับลูกชาย เป็นเพราะเพื่อนปลาหมึกยักษ์ของเขา **octopus pal** เขาจึงได้กลับมาพบทิศทางและเป้าหมายในงานของเขาอีกครั้งหนึ่ง **found renewed direction and purpose in his work**

สำหรับท่านที่ยังอยู่ในวัยทำงานและประสบกับภาวะหมดไฟ ท่านคงไม่ต้องไปดำน้ำกับปลาหมึก

ยักษ์เพื่อค้นหาเป้าหมายในชีวิตอีกครั้งหนึ่ง มีคำแนะนำดี ๆ จากครูและผู้มีประสบการณ์เช่น

➤ ออกไปข้างนอกเพื่อให้ฟื้นคืนจิตวิญญาณและมุมมอง **get outdoors to restore your spirit and perspective** ไม่ว่าจะไปตั้งแคมป์ ตกปลา เดินป่า เทียวทะเล การได้ออกเดินทางจะทำให้มีพลังกำลังอีกครั้ง ได้คิดและสะท้อนจุดที่เรายืนอยู่ และจุดที่เราจะมุ่งหน้าไป **Getting outside and away gives you time to think and reflect on where you are and where you’re headed.**

➤ รู้จักปฏิเสธ **say no** เรียนรู้ที่จะปฏิเสธอย่างสุภาพ ไม่ผูกมัดตนเองจนทำให้ต้องห่างไกลครอบครัว สิ่งที่ชอบ การงานที่ดี และสมดุลแห่งชีวิต **Learn to politely say no to discretionary commitments that keep you away from family, passions, and healthy work / life balance.**

➤ ดูแลตนเอง **self-care** ทานอาหารที่ดี ออกกำลังกาย นอนหลับให้เพียงพอ **a good diet, enough exercise, sufficient sleep** และหลีกเลี่ยงการพึ่งพาแอลกอฮอล์ **avoid relying on alcohol**

➤ ให้ความสำคัญกับสิ่งที่ตนชอบ **prioritize passions** สิ่งที่เราชอบจะช่วยชุบจิตใจวิญญาณ **feed your soul** ของเราได้อย่างดี

พึ่งพาความรัก **lean on love** คนที่ท่านรักจะช่วยท่านผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ ช่วยวางแผน สร้างความเปลี่ยนแปลงและหลีกเลี่ยงจากการหมดไฟ แต่ท่านต้องพูดคุยกับพวกเขา

หวังว่าผู้อ่านทุกท่านคงค้นหา **My octopus teacher** ของท่านพบเพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและหลีกเลี่ยงจากการหมดไฟไปได้ในที่สุด

References: My Octopus Teacher by Craig Foster An Artful Life: Inspirational Stories and Essays for the Artist in Everyone by John P. Weiss

“จริงหรือที่โรงเรียนบ้านนอก ต้องไม่มีคุณภาพ”

นางปราณีต จินบุญมี

ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบึงไม้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

“คำว่าคุณภาพของโรงเรียนมิได้หมายความว่าถึงเพียงความสามารถทางด้านวิชาการเท่านั้น” แต่หมายรวมถึงการที่โรงเรียนสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความถนัดได้อย่างเต็มศักยภาพ มีความสุขที่ได้เรียนรู้ มีความสุขที่ได้มาโรงเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้แล้ว มีความรู้ความสามารถ มีทักษะชีวิต คิดแก้ปัญหา ช่วยเหลือตนเองได้ และยังสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

โรงเรียนวัดบึงไม้เป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ตั้งอยู่บนที่ราบเชิงเขาอรอยตะเข้ระหว่างจังหวัดสระบุรีกับจังหวัดนครนายก ติดเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ในจังหวัดสระบุรี เดิมเป็นโรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร การคมนาคมไม่สะดวก ชุมชนประกอบอาชีพ ทำนาทำไร่และทำสวนผลไม้เลี้ยงชีพ ไม่เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอก ณ ปัจจุบันชุมชนได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวมีผู้คนมากมายเข้ามาเที่ยวในชุมชน เมื่อชุมชนพัฒนาก้าวไกล ในส่วนของโรงเรียนก็มีได้

หยุดนิ่ง มีการพัฒนาจากรุ่นสู่รุ่นอย่างต่อเนื่อง ทั้งคณะกรรมการสถานศึกษา คณะครูและผู้บริหารสถานศึกษาได้ร่วมด้วยช่วยกันสร้างสรรค์เพื่อให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ อุทิศกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังสติปัญญาด้วยความสมัครสมานสามัคคี จนทำให้โรงเรียนแห่งนี้เป็นโรงเรียนที่น่าดู น่าอยู่และน่าเรียน ทั้งนี้ได้ดำเนินการตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดอย่างเคร่งครัด

เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาดำเนินการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องได้มาตรฐานและมีคุณภาพโรงเรียนใช้วงจรคุณภาพ P-D-C-A ของ Edward, W. Deming มาบริหารจัดการศึกษา โดยมีการวางแผน กำกับติดตามการปฏิบัติงาน ตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงานและนำข้อมูลที่ได้จากการกำกับติดตามการดำเนินงานไปปรับปรุงต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการพัฒนาคงอยู่ โรงเรียนจำเป็นต้องรักษามาตรฐานการปฏิบัตินั้นไว้ จึงประยุกต์ใช้หลัก P-D-C-A + (S)

S: Standard การดำรงรักษาสิ่งที่พัฒนาแล้ว
ประสบความสำเร็จไว้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน

- ทุกคนปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน
กำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างต่อเนื่อง

- ทุกคนถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อผู้เรียน
โรงเรียน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนของผู้เรียนดำเนินการจัดกิจกรรมการ

เรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุงพ.ศ.๒๕๖๐) ใน
เรื่องของการฝึกวินัย โรงเรียนดำเนินการสร้าง
ลักษณะนิสัยของผู้เรียนโดยการปฏิบัติกิจกรรม
ประจำวัน และกิจกรรมค่ายลูกบึงไม้ ในวันเปิด
เตรียมการของทุกภาคเรียนเพื่อทบทวนการใช้ชีวิต
ในโรงเรียน ดังปรากฏในภาพ

การปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน

เวลา	กิจกรรม
๗.๐๐ - ๗.๓๐ น.	ครูเวรรับนักเรียนและพร้อมดำเนินการตามมาตรการป้องกันโรคโควิด ๑๙ และเปิดอาคาร
๗.๓๐ น.	สัณฐานเพลง "จิตอาสา" ปฏิบัติกิจกรรม ๕ ส
๘.๐๐ น.	สัณฐานเพลง "คำนิยม ๑๒ ประการ" เก็บอุปกรณ์การปฏิบัติกิจกรรม ๕ ส
๘.๐๗ น.	สัณฐานเพลง "ระซังแห่งห่าง" เข้าแถวปฏิบัติกิจกรรมหน้าเสาธง - ร้องเพลงชาติ - ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี - รายงานกิจกรรม ๕ ส
เวลา	กิจกรรม
๘.๑๕ น.	สัณฐานเพลง "สดุดีจอมราชา" นักเรียนเดินแถวเข้าห้องประชุม
๘.๓๐ - ๑๑.๓๐ น.	เรียนรู้ในชั้นเรียน
๑๐.๓๐-๑๒.๒๐ น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน (เหลือเวลา) - ๑๐.๓๐ - ๑๑.๑๕ น. นักเรียนปฐมวัย (ป.๒ - ป.๓) - ๑๑.๑๕ - ๑๑.๓๕ น. นักเรียน ป. ๑-๓ - ๑๑.๓๕ - ๑๒.๒๐ น. นักเรียน ป. ๔-๖
๑๒.๒๐ น.	สัณฐานเพลง "โรงเรียนสุจริต และเพลงแปร่งฟัน" นักเรียนรวมกันที่ห้องประชุม
๑๒.๓๐ - ๑๔.๓๐ น.	เรียนรู้ในชั้นเรียน
๑๔.๓๐ - ๑๕.๓๐ น.	กิจกรรมสอนซ่อมเสริม
๑๔.๓๐ - ๑๕.๓๐ น.	ส่งนักเรียนกลับบ้าน (ครูที่ว่างชั่วโมงสุดท้ายประชาสัมพันธ์เรียกนักเรียนกลับบ้านทีละคน) - ๑๕.๐๐ น. ส่งนักเรียนปฐมวัย (ป.๒ - ป.๓) - ๑๕.๑๕ น. ส่งนักเรียน ป.๑-๓ - ๑๕.๓๐ น. ส่งนักเรียน ป.๔-๖

กิจกรรมค่ายลูกบึงไม้

ฐานที่ ๑ ระเบียบแถว

ฐานที่ ๒ มารยาท

ฐานที่ ๓ การใช้โรงอาหาร

ฐานที่ ๔ การใช้อ่างน้ำดื่ม

ฐานที่ ๕ การคัดแยกขยะ

ฐานที่ ๖ การใช้ห้องน้ำห้องส้วม

ฐานที่ ๗ กิจกรรม 5 ส

หลังจากการดำเนินกิจกรรมแล้วปรากฏว่าโรงเรียนสะอาด
ปลอดภัย น่าอยู่ น่าดู น่าเรียน ดึงภาพหน้าต่อไป

บริบทของโรงเรียน

ประตูโรงเรียน

อาคารเรียน ๑

อาคารเรียน ๒

สนามฟุตบอล

สนามฟุตบอล

สนามเด็กเล่น

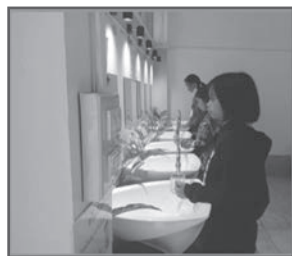
เครื่องกรองน้ำ

อ่างล้างจาน

โรงอาหาร

อ่างน้ำดื่ม

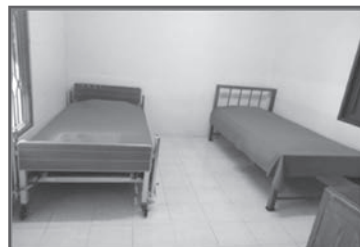
อ่างล้างมือและแปรงฟัน

ห้องน้ำห้องส้วม

ห้องสมุด

ห้องพยาบาล

นอกจากโรงเรียนจะสะอาด น่าดู น่าอยู่ น่าเรียนแล้ว ยังมีผลการดำเนินงานด้านวิชาการเชิงประจักษ์ของครูและผู้เรียน ดังนี้

ผลงานที่เกิดกับสถานศึกษา

ผลงานที่เกิดกับครู

ผลงานที่เกิดกับผู้เรียน

คุณภาพของโรงเรียนจะเกิดขึ้นมิได้ถ้าองค์กรขาดบุคลากรที่มีความรับผิดชอบ รู้หน้าที่ มีวินัย ขยัน อดทน มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนเอาใจใส่ในรายละเอียดของการดำเนินงานทุกขั้นตอน ยอมรับความสามารถซึ่งกันและกัน ร่วมด้วยช่วยกันทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง ทั้งนี้บุคลากรของโรงเรียนวัดบึงไม้ทุกคนมีคุณลักษณะดังที่กล่าวมาแล้วทั้งสิ้น ทุกคนในองค์กรมีความสำคัญถ้าขาดใครคนใดคนหนึ่งการดำเนินการต่าง ๆ จะขาดความสมบูรณ์ลงทันที ด้วยสภาพความเป็นจริงคนแต่ละคนมีความสามารถแตกต่างกัน เมื่อนำความสามารถของแต่ละคนมาผนวกเข้าด้วยกันงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการจะเสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยทีมงานที่เข้มแข็ง

เสนาบดีเกษ

เมื่อบ้านเมืองวิกฤต ผู้นำไทยต้องคิดใหม่-ทำใหม่ เหตุไฉน ? รัฐมนตรี จึงปลุกผี...สะพานเศรษฐกิจ!!! สกัดการเกิดโครงการ “คลองกระ”

ในภาวะการเกิดวิกฤตต่าง ๆ ของประเทศ ไม่ว่าจะชาติใด ๆ ประชาชนชาตินั้น ๆ จะเชื่อมั่นต่อผู้นำในการแก้ปัญหาเบื้องต้นไว้ก่อน แต่หากสถานการณ์เลวร้ายลงไปเรื่อย ๆ โดยผู้นำประเทศไม่สามารถแก้ปัญหาวิกฤตได้ เป็นเหตุให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อผู้นำ กระทั่งเกิดเป็น “ภาวะวิกฤตผู้นำ” และเป็นชนวนก่อให้เกิดวิกฤตต่าง ๆ ตามมา ส่งผลกระทบต่อผู้นำในการบริหารบ้านเมือง เป็นไปด้วยความยากลำบาก ดังที่กำลังเกิดขึ้น กับผู้นำประเทศไทยขณะนี้ เช่น เกิดการประท้วงขับไล่จากประชาชนหลายกลุ่ม และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่าน ให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ผู้เขียนได้ศึกษา และค้นคว้าภาวะความเป็นผู้นำจากข้อคิด ข้อเขียน นักวิชาการต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม กับสถานการณ์ การเกิดวิกฤตของประเทศไทยขณะนี้

เพื่อสะท้อนให้ผู้นำรัฐบาลหรือองค์กรต่าง ๆ นำไปปรับใช้ให้เกิดประสิทธิภาพในการแก้วิกฤตต่าง ๆ อาทิ เช่น (ขอภัยไม่ได้เอ่ยนาม นักวิชาการท่านเหล่านั้น เนื่องจากมีพื้นที่การเสนอบทความนี้จำกัด)

ผู้นำ ต้องมีวิสัยทัศน์ แม้อยู่ในภาวะวิกฤต ก็ต้องทำงานในอนาคต เพราะภาระหน้าที่ต่าง ๆ จะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดเวลา

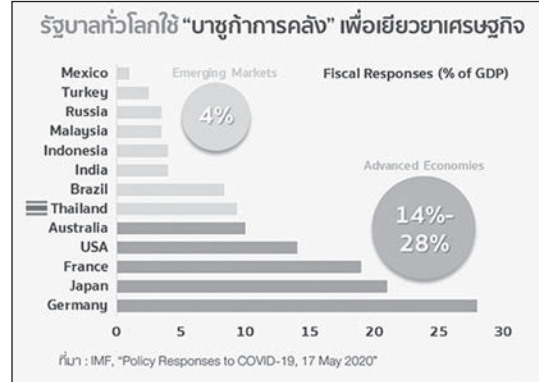
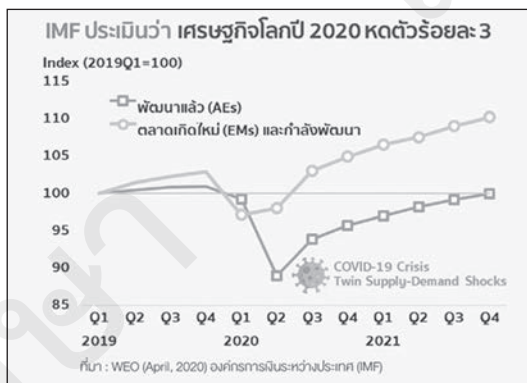
ผู้นำ ต้องมองภาพใหญ่ของประเทศ หรือองค์กรให้ได้อย่างชัดเจน และต้องเป็นผู้ที่สามารถคิดสร้างสรรค์แนวทาง และวิสัยทัศน์ใหม่ ๆ ชวนนำพองค์กรให้ก้าวผ่านพ้นช่วงวิกฤตไปได้

ผู้นำ ที่ดี ในยุควิกฤต จะต้องสามารถปรับตัว และเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว โดยผู้นำต้องไม่ยึดติดกับแนวทางกลยุทธ์แบบใดแบบหนึ่ง หรือแบบเดิม ๆ แต่เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไปผู้นำต้องเปลี่ยนและปรับการตัดสินใจได้ตลอดเวลา

เกือบครบ ๑ ปี ที่โรคโควิด-19 ระบาดทั่วโลก

รัฐบาลไทยและคนไทย คงจดจำกันได้ว่า การระบาดทั่วโลกของไวรัสโคโรนาหรือ โควิด-19 (covid-19) เริ่มต้นและพบครั้งแรกใน นครอู่ฮั่น ประเทศจีน เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๖๒ ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้สถานการณ์ครั้งนี้เป็น “ภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข”

ทั้งนี้ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF (International Monetary Fund) ได้แจ้งเตือนว่าเศรษฐกิจโลกในปี ๒๐๒๐ หดตัวลง ๓%

เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจครั้งเลวร้ายที่สุดในรอบเกือบ ๑๐๐ ปี นับตั้งแต่ยุคเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ที่เรียกว่า Great Depression ช่วงศตวรรษที่ ๑๙๓๐ โดยได้จุดโลกเข้าสู่ “วิกฤตการณ์ที่ไม่เหมือนวิกฤตครั้งใด ๆ” อีกทั้ง การระบอบที่ยืดเยื้อจะเป็นบททดสอบความสามารถในการควบคุมสถานการณ์วิกฤตของรัฐบาลและธนาคารประเทศต่าง ๆ

ประการสำคัญใน IMF คาดการณ์เศรษฐกิจไทยว่ามีความเลวร้ายหนักสุด นับตั้งแต่วิกฤตต้มยำกุ้งปี ๒๕๔๐ อีกทั้งธนาคารโลกก็คาดการณ์พิษ โควิด-19 ว่าอาจทำเศรษฐกิจไทยให้ตกต่ำมากเป็นอันดับ ๒ ในเอเชียแปซิฟิก

นอกจากนั้น IMF ส่งสัญญาณเตือนภัยทั่วโลกอีกว่า “มีความเสี่ยงสูงที่ผลลัพธ์จริงจะแยกว่าที่ประเมินไว้กล่าวคือ หากการระบาดของโรค โควิด-19 ใช้เวลาควบคุมนานกว่าที่คาด และระบาดระลอก ๒ ในปี ๒๐๒๑ ก็จะทำให้สร้างความเสียหายต่อตัวเลข GDP เพิ่มขึ้นอีก ๘%

โควิด-19 ระบาดระลอกใหม่ ขวางเศรษฐกิจโลกฟื้น

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ หรือ IMF (International Monetary Fund) ออกโรงเตือนสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 ได้กลับมาทวีความรุนแรงอีกครั้ง ในห้วงเดือนพฤศจิกายน

๒๕๖๓ ที่ผ่านมา จะเป็นส่วนทำให้การฟื้นตัวเศรษฐกิจโลกชะลอตัว พร้อมกันนี้ ผู้อำนวยการ IMF (คริสตาลินา จอร์เจียวา) กล่าวว่า เศรษฐกิจทั่วโลก ยังจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและแรงกระตุ้นจากภาครัฐอีกมาก ขอให้นานาชาติระมัดระวัง การที่จะยุติแผนกระตุ้นเศรษฐกิจก่อนเวลาอันควร ขณะเดียวกัน แม้มีข่าวดีเรื่องสามารถผลิตวัคซีนต่อต้านโควิด-19 ในเร็ว ๆ นี้ แต่หนทางที่เศรษฐกิจทั่วโลกจะฟื้นตัว จนกลับคืนสู่ภาวะเศรษฐกิจยังคงไปได้อย่างยากลำบาก จนถึงขณะนี้นานาชาติประเทศทั่วโลก ได้ใช้เงินงบประมาณเพื่อตอบสนองต่อวิกฤตการระบาดของโควิด-19 ประมาณ ๑๒ ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

ขณะกำลังเขียนต้นฉบับบทความนี้ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ ยอดติดเชื้อโควิด-19 สะสมทั่วโลก อยู่ที่ ๗๘,๓๖๐,๗๖๘ คน เสียชีวิตสะสมทั่วโลก ๑,๗๒๓,๗๗๑ คน ขณะที่ ยอดสะสมผู้ติดเชื้อในไทย อยู่ที่ ๕,๗๑๖ คน และเสียชีวิตสะสม ๖๐ ราย

มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อบรรเทาผลกระทบจากโควิด-19

การระบาดของโควิด-19 ที่เกิดขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจโลก ในปี ๒๐๒๐ มีแนวโน้มเข้าสู่ภาวะถดถอย (recession) ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศทั่วโลกต้องเร่งอัดมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เพื่อบรรเทาผลกระทบต่าง ๆ ทั้งนี้ รายงาน World Economic Forum ชี้ว่า เม็ดเงินที่รัฐบาลแต่ละประเทศใช้ในครั้งนี้มีขนาดใหญ่กว่าในอดีตเป็นประวัติการณ์ โดยกลุ่มเศรษฐกิจหลัก (advanced economics) มีการอัดฉีดเงินร้อยละ ๑๔-๒๔ ของ GDP ขณะที่กลุ่มตลาดเกิดใหม่ (emerging economics) อัดฉีดเงินประมาณร้อยละ ๔ ของ GDP ส่วนประเทศไทย อัดฉีดเงินร้อยละ ๙-๑๐ ของ GDP (ประมาณ ๑.๙ ล้านล้านบาท)

หลังวิกฤตโควิด-19 เศรษฐกิจไทยจะฟื้นตัวแบบไหน? แม้คำตอบจะยังมีความไม่แน่นอนสูง แต่เราอาจประเมินได้ว่า การฟื้นตัวจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการปรับตัวของประชาชน ธุรกิจ และภาครัฐ ให้เข้ากับฐานวิถีชีวิตใหม่ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจโลก ที่กล่าวไปแล้ว โดยปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อ การฟื้นตัวคือ การควบคุมการแพร่ระบาดฯ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ การปรับตัวของธุรกิจและแรงงาน และมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจบางชุด การคลังของภาครัฐ

ธนาคารแห่งประเทศไทย ประเมินว่า เศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๖๓ จะหดตัว ร้อยละ ๕.๓ โดยยังมีความเสี่ยงจะหดตัวมากกว่านี้ เนื่องจาก ๑) ไทยถือว่าเป็นประเทศที่มีระดับการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศสูง มูลค่าความเสียหายจึงสูงทั้งนี้ข้อมูลล่าสุด ณ เมษายน ๒๕๖๓ พบว่า ภาคส่งออกซึ่งมีขนาดใหญ่คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของ GDP หดตัวสูงร้อยละ ๑๖ ขณะที่ภาคการท่องเที่ยวซึ่งมีขนาดร้อยละ ๑๗ ของ GDP หดตัวร้อยละ ๑๐๐ และ ๒) ปัจจัยพื้นฐานทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจไทย ก่อนเกิดวิกฤตโควิด ก็มีความ

เบาบางอยู่แล้ว ทั้งจากการลงทุนในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำยาวนาน รวมถึงธุรกิจ SME และแรงงานส่วนใหญ่ ไม่สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งมีปัญหาหนี้ครัวเรือนสูง

วิกฤตครั้งนี้ ให้นักเรียนสำคัญกับเราว่า ปัญหาเรื่องสุขภาพ สังคม และเศรษฐกิจ ไม่ใช่เรื่องแยกส่วนกัน รวมทั้งเราได้เห็นทรัพยากรสำคัญของชาติคือ พลังความร่วมมือความเข้มแข็ง ของทุกภาคส่วน ดังนั้น ในระยะข้างหน้า เราควรใช้พลังนี้ต่อยอด เพื่อพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส ในการยกเครื่องเศรษฐกิจขนาดใหญ่ (Great Reset) โดยผสมผสานกับแนวคิดข้อเสนอของ Klaus Schwab ผู้ก่อตั้ง World Economic Forum สรุปใจความสำคัญ ดังนี้ ๑) การช่วยเหลือลดผลกระทบในระยะสั้น ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจระยะยาว ภาครัฐควรใช้งบประมาณขนาดใหญ่เยียวยาผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนกระจายไปให้ตรงกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งนำเงินทุ่มลงทุนเพื่อให้เกิดคลื่นการลงทุนระลอกใหม่ของประเทศ และ ๒) การปฏิรูประบบสถาบันเศรษฐกิจ ให้เอื้อต่อการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยการสร้างระบบตลาดแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ เกิดการแข่งขันเสรี และ

สร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการ ลงทุนและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้แข่งได้ในตลาดโลก (สรุปย่อจาก บทความความธนาคารแห่งประเทศไทย (๒๕๖๓) เรื่อง เศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจไทย หลังโควิด-19 www.bot.or.th)

โครงการ “คลองกระ” พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสขับเคลื่อนเศรษฐกิจชาติหลังโควิด-19

ขณะเกิดวิกฤตต่าง ๆ จะทำให้เรามีความรู้สึกสับสน และยังไม่เห็นทางออกจากวิกฤตนั้น ขณะเดียวกันวิกฤตจะบีบบังคับให้เราคิด ในสิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่เคยคิดมาก่อน หรือ ไม่เคยทำมาก่อน เพื่อหาหนทางนำมาแก้ปัญหา จึงทำให้เราเห็นโอกาสในวิกฤตนี้ อีกทั้ง ทำให้เราค้นพบคำตอบสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาให้ได้ หรือ เอาตัวรอดให้ได้ ดังนั้น ในวิกฤตจึงต้องการความกล้าหาญเป็นอย่างมาก เพื่อการตัดสินใจ ให้สามารถค้นพบโอกาสอันดี เจกเซน การเกิดวิกฤตโควิด-19 ได้สร้างผลกระทบ นำมาสู่วิกฤตเศรษฐกิจ และสังคมกระจายทั่วโลก ดังที่ทราบมาแล้ว ดังนั้น ผู้นำ และประชาชนแต่ละชาติ ต่างก็แสวงหาโอกาส และเครื่องมือ แก้ปัญหาวิกฤตเหล่านี้ เพื่อให้รอดพ้น จากวิกฤตดังกล่าว สำหรับประเทศไทย โครงการ “คลองกระ” เปิดทะเล ๒ ผังในพื้นที่ภาคใต้ สร้างเส้นทางใหม่ในการเดินเรือ และเชื่อมคมนาคมของโลก ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิก กับ มหาสมุทรอินเดีย จะสามารถพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส ขับเคลื่อนเศรษฐกิจชาติหลังโควิด-19 ซึ่งเป็นการตอบโจทย์ แนวคิดข้อเสนอของ Klaus Schwab ผู้ก่อตั้ง World Economic Forum ตามที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะ การช่วยเหลือลดผลกระทบในระยะสั้น เกิดการจ้างงานสร้างรายได้ และ สร้างอาชีพ ควบคู่ไปกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจระยะยาว เกิดแรงกระตุ้นให้นำ

เงินทุ่มลงทุน เพื่อให้เกิดคลื่นการลงทุนระลอกใหม่ จำนวนมหาศาลของประเทศ

โครงการ “คลองกระ” จะเกิดการลงทุนด้วยเม็ดเงินจำนวนมากกว่า ๒.๐ ล้านล้านบาท เพื่อพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน ๓ มิติ เชื่อมโยง เอื้อประโยชน์ ซึ่งกันและกัน ทั้งทางบก ทางทะเล และทางอากาศ ในพื้นที่ ๒๓ จังหวัดภาคใต้ จึงเกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ เริ่มตั้งแต่ผู้นำประเทศมีนโยบายที่ชัดเจน จะพัฒนาโครงการนี้

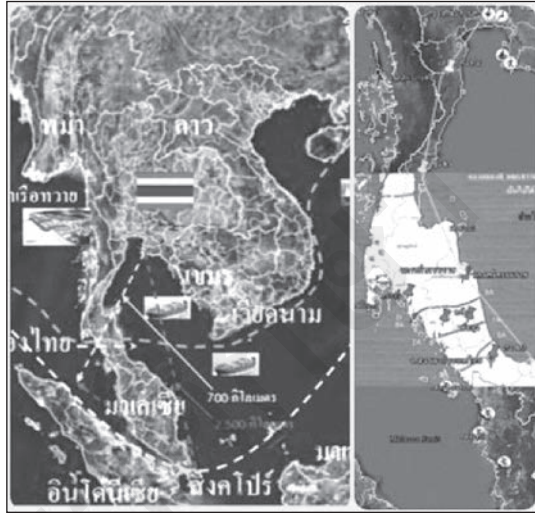
“คลองกระ” สร้างพลังสมุททานุภาพ แสวงหาผลประโยชน์ทางทะเล นำเข้าสู่แผ่นดิน

สมุททานุภาพ หรือ Sea Power คือ อำนาจ หรือ พลังอำนาจของชาติเหนือท้องทะเล รวมหมายถึง กำลังทางเรือ ของประเทศที่ใช้ในการรักษาความมั่นคง แสวงหา และรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล (คำจำกัดความโดย นาวาเอก Alfred Thayer Mahan อาจารย์สอนวิชาประวัติศาสตร์การรบทางเรือ วิทยาลัยการทัพเรือสหรัฐฯ ได้กล่าวไว้เมื่อ ค.ศ. ๑๘๙๕) โดยในอดีตประเทศมหาอำนาจทางทะเล จะใช้กองกำลังทางเรือปกป้องประเทศตนเอง และการค้ากับรัฐ

ชายฝั่งประเทศต่าง ๆ เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ทางทะเล หากรัฐใดมีทรัพยากรมาก และมีกำลังที่อ่อนแอ ก็จะถูกมหาอำนาจทางทะเลเข้ายึดครองหรือเรียกค่าอาณานิคม แล้วนำเอาทรัพยากรของรัฐเหล่านั้น กลับมาใช้ประโยชน์ในประเทศตนเอง

เนื่องจากพื้นที่ของโลก ประมาณ ๗๐% เป็นทะเล และส่วนใหญ่เป็นทะเลหลวง โดยประเทศต่าง ๆ สามารถใช้เป็นเส้นทางการเดินเรือ และคมนาคมขนส่งสินค้า ปัจจุบันนี้ การขนส่งสินค้าทั่วโลก ประมาณ ๙๕% เป็นการขนส่งทางทะเล เพราะสามารถขนส่งสินค้าได้คราวละมากๆ และมีค่าใช้จ่ายราคาถูกกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับกรขนส่งสินค้าประเภทอื่น ๆ อีกทั้งทรัพยากรต่าง ๆ ในทะเลก็มีจำนวนมาก ประเทศต่าง ๆ จึงมุ่งแสวงหาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล เพื่อสร้างเศรษฐกิจประเทศให้มั่นคง เช่น กิจกรรมกองเรือพาณิชย์ กิจกรรมท่าเรือ ตู้เรือ และ ตู้ข้อมเรือ การประมง การขุดเจาะน้ำมัน และการท่องเที่ยว

ภูมิศาสตร์ประเทศไทย มีชายฝั่งติดทะเลสองด้าน มีอาณาเขตทางทะเลประมาณ ๓๒๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร มีชายฝั่งด้านตะวันตกติดทะเลอันดามัน ความยาวประมาณ ๑,๐๓๗.๕ ก.ม. และ ชายฝั่งด้านอ่าวไทย มีความยาวประมาณ ๑,๙๗๒.๕ ก.ม. รวมมีความยาวชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๓,๐๑๐ ก.ม. โดยประเทศไทยตั้งอยู่บนเส้นทางคมนาคมที่สำคัญของโลกเป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิก ทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากการค้าระหว่างประเทศเป็นหลัก ทั้งนี้ จากการประเมินยุทธศาสตร์ชาติ ระยะยาวข้างหน้าของกองทัพเรือ พบว่า ผลประโยชน์ทางทะเลของประเทศไทย มีไม่ต่ำกว่า ๑๗.๙ ล้านล้านบาทต่อปี ทั้งนี้ ในปัจจุบันประมาณ ๙๐% ของปริมาณการค้าทั้งหมดเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ทางทะเล รวมมูลค่ามากกว่า ๑๐ ล้าน

ล้านบาท (ข้อมูล ณ ปี ๒๕๕๘) แบ่งออกเป็น รายได้จากการประมง มูลค่าประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท รายได้จากการขุดเจาะน้ำมัน/แก๊สธรรมชาติ มูลค่าประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท รายได้จากการท่องเที่ยว มูลค่าประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้น ยังมีช่องว่างของผลประโยชน์ทางทะเลที่ขาดหายไปประมาณ ๗.๐-๘.๐ ล้านล้านบาท และหากประเทศไทยมี “คลองกระ” พร้อมเขตเศรษฐกิจพิเศษจะเกิดโอกาส ให้สามารถแสวงหาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลได้ในส่วนนี้ เอื้อประโยชน์ให้เศรษฐกิจประเทศไทยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ในแต่ละปีอีกจำนวนมาก

โดยสภาพทางภูมิศาสตร์ และกฎหมายระหว่างประเทศ ตามอนุสัญญาสหประชาชาติ (มาตราที่ ๓๑๐) ว่าด้วยกฎหมายทางทะเล ค.ศ. ๑๙๘๒ ประเทศไทยมีสถานะเป็นทั้งรัฐช่องแคบรัฐชายฝั่ง และ ชาติทางทะเล แต่ในขณะที่เดียวกัน คนส่วนใหญ่ของประเทศ และรัฐบาลไทย ยังมิได้ตระหนักถึง ความเป็นชาติทางทะเลของตัวเอง อันมีผลทำให้โครงสร้างการบริหารประเทศ นโยบาย แผน ยุทธศาสตร์ รวมถึงกฎหมายภายในต่าง ๆ ได้ถูกออกแบบโดยไม่สอดคล้องกับสถานะภาพที่แท้จริง ในการเป็นชาติทางทะเลของประเทศไทย ทำให้ประเทศเสียโอกาสในการใช้

ศักยภาพที่มีอยู่ในการพัฒนาประเทศ ทั้ง อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ดังนั้น โครงการ “คลองกระ” จึงเป็นฟันเฟืองขับเคลื่อนเศรษฐกิจ โดยบูรณาการกิจการโลจิสติกส์ พาณิชยนาวี การทำเรือ อู่ต่อเรือ และซ่อมเรือ การประมง การพลังงาน และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน สามารถแสวงหาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลปรับเปลี่ยนเป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล ไม่ต่ำกว่าปีละ ๕.๐ ล้านล้านบาท ขึ้นสู่ฝั่ง

การขนส่งสินค้าทางทะเล และระบบโลจิสติกส์ เป็นปัจจัยสำคัญ ของระบบการค้า และการแข่งขันระดับโลก

จากอดีตสู่ปัจจุบัน และ อนาคต พิสูจน์ได้ว่า การขนส่งทางทะเล สามารถขนส่งสินค้า ได้คราวละมาก ๆ และมีค่าระวางการขนส่งราคาถูกกว่า การขนส่งในรูปแบบอื่น ๆ สำหรับประเทศไทย การขนส่งสินค้าทั้งขาเข้า และขาออก เป็นการขนส่งทางทะเล โดยส่วนใหญ่ จึงเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อความสามารถในการแข่งขันของตลาดการค้าโลก

อย่างไรก็ตาม แม้ประเทศไทย จะมีทางออกสู่ทะเล ทั้ง ๒ ด้าน ก็ตาม เรายังมีจุดอ่อน ด้านการขนส่งทางทะเล เนื่องจาก ลักษณะที่ตั้งของประเทศไทย มีความเสียเปรียบทางภูมิศาสตร์ กล่าวคือ ตั้งขวาง หรือ คร่อมอยู่ ระหว่างมหาสมุทรอินเดีย และแปซิฟิก ทำให้ห่างไกลจากเส้นทางเดินเรือของโลก เสมือนมีที่ตั้งอยู่ท้ายซอย จึงไม่ถือว่าเป็นศูนย์กลางการเดินเรือในภูมิภาค เรือสินค้าระหว่างประเทศขนาดใหญ่ จะเทียบท่า ณ ท่าเรือสิงคโปร์ ฮองกง เซี่ยงไฮ้ และมาเลเซีย เป็นหลัก เรือสินค้าที่เข้ามาใช้ท่าเรือในประเทศไทย ส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก ซึ่งจะขนถ่ายลำสินค้าขึ้นเรือแม่ ณ ท่าเรือหลักดังกล่าว กรณีดังกล่าว เป็นสาเหตุทำให้ค่าใช้จ่ายขนส่งสินค้าทางทะเลของไทย ยังอยู่ในระดับสูง มีผลต่อความสามารถแข่งขัน ด้านโลจิสติกส์และด้านต้นทุนของ

สินค้า ดังนั้น การเกิดขึ้นของ “คลองกระ” จะสร้างภูมิรัฐศาสตร์ของไทย เปิดเส้นทางเดินเรือเชื่อมระหว่าง ๒ มหาสมุทร (มหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิก) ให้เป็นเส้นทางใหม่ในการเดินเรือของโลก หรือ สร้างให้ประเทศไทย เป็นเมืองท่า มีที่ตั้งอยู่บนเส้นทางเดินเรือของโลก และสามารถแสวงหาผลประโยชน์ จากเศรษฐกิจทางทะเล ได้อย่างเต็มที่

สำหรับระบบโลจิสติกส์ ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และการค้าของประเทศ โดยที่ประเทศไทย ได้พึ่งพารายได้หลัก จากกิจกรรมการส่งออก และนำเข้าสินค้าระหว่างประเทศ จึงต้องอาศัยระบบโลจิสติกส์ ที่มีราคาต้นทุนต่ำ จึงจะสามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ทั้งนี้ นับตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นมา ต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๑๓.๖ ต่อ GDP (มูลค่ารวม ๒,๑๐๖.๕ พันล้านบาท) แต่ก็ยังถือว่าต้นทุนสูง เนื่องจากผู้ประกอบการ ใช้การขนส่งทางถนนเป็นหลัก ซึ่งมีต้นทุนค่าขนส่งต่อหน่วยสูง จากผลการสำรวจของบริษัท Armstrong & Associate ที่ปรึกษาด้านการบริการทางโลจิสติกส์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด พบว่า ในปี ๒๕๖๐ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อ GDP ของทุกประเทศทั่วโลก อยู่ที่ร้อยละ ๑๑.๐ โดยประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ และยุโรป มีสัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์

ต่อ GDP ต่ำสุดที่ร้อยละ ๘.๖ และ ๙.๕ ตามลำดับ ขณะที่ประเทศสิงคโปร์ มีต้นทุนโลจิสติกส์อยู่ที่ร้อยละ ๘-๙% ของ GDP เนื่องจากสิงคโปร์มีท่าเรือที่ตั้ง เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของทะเล และมีการขนส่งทางน้ำมากที่สุดในโลก ดังนั้น หากประเทศไทยมี “คลองกระ” ซึ่งเป็นท่าเรือที่ตั้งอยู่กึ่งกลางทางน้ำระหว่าง ๒ มหาสมุทร (แปซิฟิก-อินเดีย) และทางบก ของภูมิภาคเอเชีย จะเพิ่มศักยภาพระบบโลจิสติกส์ ให้เกิดความประหยัด และรวดเร็ว ตลอดจนปลอดภัย ในการขนส่ง ซึ่งจะสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์ ได้ถึงร้อยละ ๙-๑๐ ของ GDP

มหากาพย์การสร้างสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) สกัดกั้นการเกิด “คลองกระ”

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อ ๔ มีนาคม ๒๕๓๒ ให้จัดทำโครงการสะพานเศรษฐกิจ อันเป็นส่วนหนึ่งของ การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งภาคใต้ โดยให้สร้างถนนสายกระบี่ - ชนอม หรือถนนสาย ๔๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ขนส่งสินค้าและสร้างโอกาสด้านการแข่งขันให้กับภาคใต้ พร้อมกับให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมัน และปิโตรเคมี เป็นแกนนำ นับเป็นจุดเริ่มต้น ของสะพานเศรษฐกิจในภาคใต้ ต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๘ รับทราบตามที่กระทรวงคมนาคม และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจฯ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมการจัดทำโครงการท่าเรือน้ำลึกปากบารา จังหวัดสตูล และท่าเรือน้ำลึกสงขลา จังหวัดสงขลา โดยให้ทำการเชื่อมโยงระบบคมนาคม ทางรถยนต์และทางรถไฟระหว่างท่าเรือน้ำลึกดังกล่าว หลังจากนั้นเป็นต้นมา ทุกรัฐบาลได้สานต่อโครงการดังกล่าว รวมทั้งรัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มีมติเมื่อ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ เห็นชอบให้กระทรวงคมนาคม ศึกษาความเป็นไปได้ ของโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เชื่อมโยงการ

ขนส่งสินค้าระหว่างอ่าวไทย กับอันดามัน (Landbridge) เส้นทางระหว่างชุมพร-ระนอง

สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจฯ

ชูสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) ร่วมหัวจมท้าย กระทรวงคมนาคม สกัดกันการเกิด “คลองกระ”

พ.ศ. ๒๕๓๖ รัฐบาล นายชวน หลีกภัย เห็นชอบดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) และโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) ตามที่ สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ วิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นไปได้ระหว่างโครงการชุด “คลองกระ” และโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) ผลการวิเคราะห์ เห็นว่าโครงการ “คลองกระ” มีความเสี่ยงต่อการลงทุน เนื่องจากต้องใช้เงินลงทุนสูง

พ.ศ. ๒๕๔๑ กระทรวงคมนาคม ได้จัดทำรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ในการชุดคลองกระ พิจารณาเห็นว่าโครงการชุด “คลองกระ” มีความเป็นไปได้ ทั้งทางเศรษฐกิจ และการค้ำน้อยมาก

พ.ศ. ๒๕๔๑ ประเทศไทยอยู่ระหว่างประสบภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ “ต้มยำกุ้ง” คณะรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ได้พิจารณาทบทวนโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Seaboard) ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๓๖ พร้อมกับตัดสินใจเห็นชอบโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) เส้นทางกระบี่-ขนอม เพื่อเป็นโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ

สะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) เส้นทางกระบี่-ขนอม เส้นทางแรกของไทย เป็นได้เพียงเส้นทางแห่งการท่องเที่ยวนิยม ถนนทั่วไป

ตำนานการสร้างสะพานเศรษฐกิจ (Land-bridge) เชื่อม ๒ ฝั่งทะเลไทย เป็นทางเลือกแทนการสร้างคลองกระ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ตอนบน เป็นฐานเศรษฐกิจแห่งใหม่ของประเทศ ได้แก่ จังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต และ กระบี่ โดยเปิดประตูการค้าชาย กับประเทศฝั่งทะเลอันดามัน และอ่าวไทย มีการขนส่งร่วมแบบผสมผสานด้วยทางด่วน และท่อน้ำมัน มีการสร้างท่าเรือน้ำลึก พร้อมทั้ง ทำเทียบเรือน้ำมันทั้ง ๒ ฝั่งทะเล และการพัฒนานิคมอุตสาหกรรม ตลอดจน การพัฒนาเมือง และการค้าขายในธุรกิจต่าง ๆ (คัดย่อจาก ข่าว

เศรษฐกิจ ryt9.com ๑๕ ตุลาคม ๒๐๐๐)

สะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) สายแรก เส้นทาง แนวกระป๋อง-ขนอม เริ่มก่อสร้างเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ก่อสร้างเสร็จเมื่อปี ๒๕๔๖ ใช้งบประมาณ ๓,๕๐๐ ล้านบาท ปัจจุบันยังไม่มี การสร้างท่าเรือน้ำลึก และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามแผนงาน เพราะ ขาดแรงจูงใจในการลงทุน จากภาคเอกชน จึงไม่เกิดความคุ้มค่าทาง เศรษฐกิจ ใช้ประโยชน์ได้เพียงการคมนาคม เหมือนเส้นทางปกติเท่านั้น

สะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) แม้ล้มเหลวซ้ำซาก แต่...นักการเมือง และผู้มีอำนาจ ยังเพื่อฝัน “อยากทำ” ทุกยุคสมัย

การพัฒนาประเทศไทย ตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ ถึงปัจจุบัน รวม ๑๒ ฉบับ นับเป็นเวลาเกือบ ๕๙ ปี กล่าวได้ว่า เศรษฐกิจโดยรวมของไทย ยังมี อาการณ์น่าเป็นห่วง อัตราการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจ ต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ประชาชนยัง อยู่ในสภาพยากจน มีความเหลื่อมล้ำในสังคมสูง และ ขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยอยู่ใน ระดับต่ำ ทั้งนี้ เพราะ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของประเทศไทย มักเกิดจากความต้องการ ของนักการเมือง และผู้มีอำนาจ ในการแสวงหา ผลประโยชน์จาก โครงการเหล่านั้น โดยเฉพาะ

อย่างยิ่ง มักจะใช้ กลไกของภาครัฐการ เช่น สภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ รวมทั้ง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนงานโครงการฯ ตามสั่งการผู้มีอำนาจ (Commander concept) โดยขาดการศึกษาข้อเท็จจริง ด้านความคุ้มค่า เชิงเศรษฐกิจ และสังคม ขณะ เดียวกันก็ถือโอกาสรีบเร่งบรรจุแผนงาน โครงการดังกล่าวไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ซึ่งถือว่าเป็นสูตรสำเร็จของ ผู้มีอำนาจในรัฐบาลเกือบทุกยุคสมัย

แม้ภาพแห่งความล้มเหลว ของโครงการ สะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) เส้นแรกของไทย (กระป๋อง-ขนอม) ที่ไม่สามารถสนองต่อการค้า การค้า การลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไม่เกิดกระบวนการ ขนส่งสินค้าระหว่างท่าเรือ ๒ ฝั่งทะเล ในภาคใต้ แต่ บรรดานักการเมือง และผู้มีอำนาจ ทุกยุคสมัย ยัง เพื่อฝัน “อยากทำ” อย่างต่อเนื่องทุกยุคสมัย ทั้งที่ ความเป็นจริงแล้ว การขนส่งสินค้าทางทะเลด้วย ปริมาณ และน้ำหนักมากนั้น จะต้องใช้เรือ บรรทุก ตู้สินค้า หรือ ตู้สินค้า (Container) จากต้นทางถึง ปลายทาง ดังนั้น การใช้รถยนต์ หรือ รถไฟ บรรทุก ตู้สินค้า (Container) แทนเรือเดินสมุทร จึงไม่สม เหตุสมผล ในกระบวนการขนส่ง และ ค่าขายทาง ทะเล ระหว่างประเทศ อีกทั้งเกิดความไม่คุ้มค่า และ เกิดความล่าช้า กระนั้นก็ตาม ประวัติศาสตร์ก็ยัง เกิดขึ้นซ้ำรอย และซ้ำซาก โดยยังมีการเสนอ สร้างสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) ของนักการเมือง และผู้มีอำนาจ เรื่อยมา ทุกยุคสมัย ดังนี้

- ▶ ปี ๒๕๔๗ รัฐบาล นายทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี มีมติอนุมัติแผนยุทธศาสตร์ โลจิสติกส์ของประเทศไทย โดยการสร้างสะพาน เศรษฐกิจ เส้นทาง ท่าเรือปากบารา (สตูล) – ท่าเรือ สงขลา และ เส้นทาง ระนอง-ชุมพร
- ▶ ปี ๒๕๕๒ รัฐบาล นาย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็น นายกรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบ สร้าง

สะพานเศรษฐกิจ เส้นทาง ปากบารา (สตูล) – เขาพระ (สงขลา) มูลค่าการก่อสร้างโครงการ ประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๕๕ รัฐบาล นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีมติเห็นชอบ การสร้างสะพานเศรษฐกิจ เส้นทาง ท่าเรือปากบารา (สตูล) – ท่าเรือ สงขลา

ปี ๒๕๕๗ รัฐบาลคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี มีนโยบายเห็นชอบ การสร้างสะพานเศรษฐกิจ ท่าเรือปากบารา (สตูล) – ท่าเรือ สงขลา

ปี ๒๕๖๓ รัฐบาล พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี มีมติอนุมัติโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) เส้นทาง ระนอง ชุมพร มูลค่าโครงการประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท

โครงการสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) เหนี่ยวรั้งขีดความสามารถการแข่งขัน ประเทศ

สืบเนื่องจาก ปริมาณการค้าชายระหว่าง ประเทศของไทย เชื่อมโยงกับการค้าขายทางทะเล ของโลก โดยมีการขนส่งทางเรือ และการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์ เป็นกลไกสำคัญ ในการ

สร้างขีดความสามารถ การแข่งขันประเทศ ดั้งนั้น การจะใช้ระบบขนส่งทางบก โดยโครงการ สะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) หรือ ทางอื่น ๆ ซึ่ง มีค่าระวางการขนส่งสูง อีกทั้งยังขนส่งได้ปริมาณ น้อย ย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนด้านโลจิสติกส์ ให้มีราคาสูง ซึ่งปัจจุบัน สภาผู้ส่งออกสินค้าทาง เรือ แห่งประเทศไทย แจ้งว่า ต้นทุนระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย อยู่ที่ ๑๓.๖% ของGDP ส่วน ต้นทุนค่าเฉลี่ยโลกอยู่ที่ ๑๐.๙-๑๑.๐ % เหตุ เพราะ ประเทศไทยใช้ระบบการขนส่งทางบก เป็นหลัก ขาดการพัฒนา การขนส่งทางน้ำ และ โครงสร้างพื้นฐานทางน้ำ นอกจากนั้น โครงการ สะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) เพื่อขนส่งสินค้า ทางเรือ ระหว่าง ๒ ฝั่งทะเล ยิ่งเพิ่มค่าใช้จ่าย สูงขึ้น อีกหลายเท่าตัว ได้แก่ ค่าขนถ่ายตู้สินค้า ขึ้น-ลงเรือ ทั้ง ๒ ฝั่งทะเล ค่าใช้จ่ายที่ท่าเรือ ค่า ยกตู้ขึ้น-ลง ยานพาหนะทางบก และค่าบรรทุก ตู้สินค้าเดินทางระหว่างท่าเรือ ๒ ฝั่งทะเล ขณะ เดียวกัน กระบวนการขนส่งตู้สินค้า ดังกล่าว จะเสีย เวลามากกว่าเรือบรรทุกตู้สินค้า ไปผ่านช่องแคบ มะละกา ยิ่งปัจจุบัน เรือเดินสมุทรสามารถ บรรทุกตู้สินค้าได้สูงสุดถึง ๒๐,๐๐๐-๒๕,๐๐๐ ตู้ เมื่อเทียบท่าแล้ว จะบริหารจัดการขนส่งตู้

สินค้า อย่างไรก็ตาม ความเป็นไปไม่ได้ที่จะนำเอาระบบการขนส่งสินค้าด้วยระบบสะพานเศรษฐกิจ Landbridge มาใช้ทดแทนการขนส่งทางเรือ

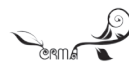
สะพานเศรษฐกิจ Landbridge ไม่คุ้มค่าในการลงทุน และขาดแรงจูงใจในการลงทุน

ผู้เขียนขอสรุปสาระสำคัญ รายงานผลการศึกษา Thai Landbridge Project ซึ่งได้มีการลงนามบันทึกความเข้าใจระหว่าง กระทรวงคมนาคม กับ บริษัท Dubai World เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เพื่อร่วมกันสำรวจความเป็นไปได้ของระบบสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) มีข้อสังเกตว่า โครงการดังกล่าวมีมูลค่าการลงทุนประมาณ ๑๐.๖ พันล้านดอลลาร์ฯ ประกอบด้วย ท่อน้ำมัน พร้อมโครงสร้างพื้นฐาน (ถนน และ รถไฟ) และโรงกลั่นน้ำมัน ไม่มีความคุ้มค่าในการลงทุน หรือ ต้องใช้เวลาในการคืนทุนยาวนานมาก หรือเมื่อคุ้มทุนก็ไม่มีกำไร กล่าวคือประเทศไทยมีปริมาณจำนวนสินค้าและวัตถุดิบไม่เพียงพอที่จะให้เรือบรรทุกมารับสินค้า ณ ท่าเรือทั้ง ๒ ฝั่งทะเล แล้วทำการขนส่งไปกลับ ขณะเดียวกัน ประเทศไทยไม่ใช่เป็นประเทศผู้ผลิตน้ำมันดิบเอง จึงต้องนำเข้าน้ำมันดิบ ทำให้เกิดความเสี่ยงสูงในการลงทุน ประการสำคัญ

ที่สุดก็คือ ที่ตั้งท่าเรือของไทย อยู่ห่างไกลจากเส้นทางเดินเรือของโลก จึงไม่มีแรงจูงใจให้เรือสินค้ามาใช้บริการ กล่าวโดยสรุป กระบวนการสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) ไม่ว่าเป็นการขนส่งทางเรือ หรือขนส่งทางรถ หรือทางรถไฟ จะเกิดค่าใช้จ่ายสูง และซ้ำซ้อน ในการขนส่งสินค้า (Double Handling)

การที่รัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา กำลังเผชิญกับวิกฤตซ้อนวิกฤต ทั้งจากภัยโควิด-19 และภัยเศรษฐกิจ ตามที่ทราบสถานการณ์นั้น หากยังคิดที่จะนำโครงการสะพานเศรษฐกิจ (Landbridge) ซึ่งเป็นโครงการระดับท้องถิ่น มากระตุ้นเศรษฐกิจ และแก้ปัญหาคความยากจน ถือได้ว่าเป็นความคิดแบบเดิม ๆ หรือลอกการบ้านเขามา แบบไร้วิสัยทัศน์ตลอดจนไร้อนาคต ในทางกลับกัน หากรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นำโครงการ “คลองกระ” อันเป็นโครงการเปลี่ยนประเทศไทย และเปลี่ยนโลก สู่มความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางสังคม ย่อมจะนำซึ่งความสำเร็จในการแก้วิกฤตซ้อนวิกฤตของประเทศไทย ได้สำเร็จ

“อาหารต้านมะเร็ง”

พ.อ.นพ.ยรรยงค์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์ สำนักงานสนับสนุนหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา (นทพ.)
กองบัญชาการกองทัพไทย

เนื่องด้วยผมได้รับข้อมูลดี ๆ จากสถาบันมะเร็งแห่งชาติ เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารที่ช่วยลดอัตราการเป็นมะเร็งเห็นว่ามีประโยชน์อย่างมากจึงขออนุญาตนำมาเผยแพร่ให้ท่านผู้อ่านทุกท่านได้ทราบดังนี้ครับ

๙ เคล็ดลับ อาหารต้านมะเร็ง

ปัจจัยที่สำคัญก่อเกิดมะเร็ง พบว่า มีสาเหตุแบ่งได้เป็น ๔ กลุ่ม ได้แก่

๑. เกิดจากพฤติกรรมกรรมการบริโภค ร้อยละ ๓๐
๒. เกิดจากบุหรี่ สุรา เบียร์ ร้อยละ ๓๐
๓. เกิดจากการติดเชื้อ ร้อยละ ๒๐
๔. เกิดจากสาเหตุอื่น ๆ ร้อยละ ๒๐

พฤติกรรมกรรมการบริโภคที่ดีสามารถลดความเสี่ยงของการเกิดมะเร็งได้ถึงร้อยละ ๓๐

มีคำแนะนำ ๙ ประการ ดังนี้

๑. ทานผักหลากสีทุกวัน สารที่ก่อมะเร็งจะทำให้เกิดสารอนุมูลอิสระ (Free radicals) ซึ่งสารนี้จะทำปฏิกิริยากับโมเลกุลสำคัญในร่างกาย เช่น โปรตีน ไขมัน และสารพันธุกรรมในเซลล์

เนื้อเยื่อของร่างกายเรา ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเซลล์ซึ่งสารอนุมูลอิสระเหล่านี้จะถูกกำจัดได้โดยสารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant) ที่มีในผักและผลไม้ ผักแต่ละสีแต่ละชนิดมีประโยชน์และให้คุณค่าที่แตกต่างกันควรรับประทานผักให้หลากหลายหรือให้ครบ ๕ สี จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งต่อสุขภาพ ตัวอย่างของผักและสารสีต่าง ๆ ได้แก่ **สารสีแดง** ในมะเขือเทศมีสารต้านอนุมูลอิสระที่เรียกว่า ไลโคปีน (Lycopene) ช่วยลดความเสี่ยงการเกิดมะเร็งต่อมลูกหมาก มะเร็งกระเพาะอาหาร และมะเร็งปอด **สารสีเหลืองส้ม** ในฟักทอง แครอท มีสารต้านอนุมูลอิสระ เบต้าแคโรทีน (Beta-carotene) และอุดมไปด้วยวิตามินที่สามารถต้านการเกิดสารอนุมูลอิสระในร่างกาย การบริโภคควรทำให้สุกก่อน **สารสีเขียว** ในคะน้า บร็อคโคลี่ ผักบุ้ง กวางตุ้ง ตำลึง มีวิตามินซี และวิตามินเอ ช่วยกำจัดสารอนุมูลอิสระ **สารสีม่วง** ในกะหล่ำสีม่วง ชมพู่มะเหมียว มะเขือม่วง ดอกอัญชัญ มีสารแอนโทไซยานิน (Anthocyanin) ช่วยยับยั้งสารก่อมะเร็ง **สารสีขาว** ในมะเขือขาวเปราะ ผักกาดขาว ดอกแค มีเบตาแคโรทีนสูง ช่วยกำจัดสารอนุมูลอิสระ

๒. ขยับหาผลไม้ทานเป็นประจำ ให้ประโยชน์ เช่นเดียวกับผักที่มีสารต้านอนุมูลอิสระ

๓. ทานอาหารธัญพืชและเส้นใย ธัญพืชเต็มเมล็ด คือ ธัญพืชที่ไม่ผ่านการขัดสีหรือขัดสีน้อยที่สุดทำให้มีคุณค่าทางโภชนาการสูง เช่น โยอาหาร วิตามิน แร่ธาตุ ไฟโตนิวเทรียนท์ และสารต้านอนุมูลอิสระต่าง ๆ ตัวอย่างได้แก่ ข้าวกล้อง ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวโอ๊ต ข้าวบาร์เลย์ ลูกเดือย นอกจากนี้ โยอาหารในธัญพืชยังทำหน้าที่สำคัญในการพาสารต่าง ๆ ที่เป็นโทษต่อร่างกายซึ่งติดบริเวณลำไส้ให้ขับถ่ายออกไป จึงช่วยลดความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งทางเดินอาหารและลำไส้ใหญ่

๔. ใส่เครื่องเทศเสริมรสชาติอาหาร เครื่องเทศ หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ของพืชที่นำมาใช้เป็นเครื่องปรุงอาหารหรือเพื่อให้อาหารมีกลิ่นหอม สารประกอบอินทรีย์ที่เป็นกลิ่นหอมของเครื่องเทศนั้นมาจากส่วนที่เป็นน้ำมัน (Fixed oil) และ น้ำมันหอมระเหย (volatile oil) ส่วนรสชาติที่เผ็ดร้อนนั้นมาจากส่วนที่เป็นยาง (Resins) นอกจากนี้ยังมีสารหลายชนิดซึ่งมีสรรพคุณลดความเสี่ยงในการเกิดโรคมะเร็ง และกระตุ้นระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายเราได้

๕. เพิ่มสารต้านอนุมูลอิสระ ชาเขียวได้มาจากการนำยอดใบชาสดมาผ่านกระบวนการอบ เพื่อ

ลดความชื้นโดยไม่ผ่านการหมัก ในชาเขียว มีสาร Polyphenol และ Flavonoids หรือ ที่เรียกว่า Catechins ซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญสามารถยับยั้งเซลล์มะเร็งได้ การดื่มชาเขียวควรดื่มทันทีหลังจากชงเสร็จ เนื่องจากถ้าทิ้งไว้ ชาเขียวจะทำปฏิกิริยากับออกซิเจน ทำให้ชาเขียวสูญเสียคุณค่าไป

๖. ปรุงอาหารถูกวิธี หลีกเลี่ยงอาหารที่ปิ้งย่างจนไหม้เกรียม เพราะ ส่วนของอาหารที่ปิ้งหรือย่างจนไหม้เกรียมสีดำ ๆ นั้น จะมีสารก่อมะเร็งอยู่ ซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพของสารอาหารที่โดนความร้อนสูง และไม่รับประทานอาหารแบบดิบ ๆ สุก ๆ อีกด้วย เพราะ ในอาหารกึ่งดิบกึ่งสุก มักจะมีเชื้อโรคหรือสารก่อมะเร็งแฝงอยู่ในอาหารนั้น

๗. หลีกเลี่ยงอาหารไขมัน ไขมันมีสองประเภท ประเภทที่ไม่ดี ได้แก่ ไขมันอิ่มตัว ในนมเนย ไขมันสัตว์ มะพร้าว น้ำมันปาล์ม และน้ำมันทอดซ้ำ ประเภทที่ดี ได้แก่ ไขมันไม่อิ่มตัว พบในน้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันข้าวโพด น้ำมันดอกคำฝอย น้ำมันเมล็ดฝ้าย น้ำมันดอกทานตะวัน และปลาที่มีมันมาก เช่น ปลาซาดีน ปลาแซลมอน ปลาทูน่า ปลาจระเม็ด ปลาช่อน ปลาลำดี เป็นต้น

๘. ลดบริโภคเนื้อแดง ควรจำกัดการรับประทานเนื้อแดงให้เหลือเพียงสัปดาห์ละ ๕๐๐ กรัม เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดมะเร็งลำไส้ โดยเฉพาะ ชูดอาหารฟาสต์ฟู้ดที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็งลำไส้ได้แก่ สเต็กคู่กับมันฝรั่ง เบคอนกับไข่ และเนื้อย่างโดยไม่มีผัก ตัวอย่างตัวเลขน้ำหนักคร่าว ๆ เพื่อเตือนความจำ เช่น สเต็ก ๑ ชิ้น เท่ากับ ๑๔๐ กรัม เบอร์เกอร์ ๑ ชิ้นเท่ากับ ๑๐๐ กรัม ได้กรอกชิ้นบาง ๆ ๑ ชิ้นเท่ากับ ๒๐ กรัม เป็นต้น

๙. ลดบริโภคเกลือแกงและอาหารหมักดอง ในวันหนึ่ง ๆ ควรบริโภคเกลือไม่เกินวันละ ๖ กรัม หรือประมาณ ๑ ช้อนชา การบริโภคอาหารที่มีปริมาณเกลือสูงเพิ่มความเสี่ยงในการเกิดโรคมะเร็งกระเพาะอาหาร ควรเลี่ยงอาหารหมักดองหรือปรุง

9 อาหารต้านมะเร็ง

อาหารมีส่วนสัมพันธ์กับการเกิดโรคมะเร็งประมาณ 30-50% โดยเฉพาะอาหารที่มีไขมันสูง มีเกลือสูง อาหารที่มีไขมันสูง ไขมันอิ่มตัว เบียร์ รมควัน และอาหารที่เติมด้วยเกลือหรือดินประสิว จะมีความเกี่ยวข้องกับเกิด "มะเร็ง"

๑๐ อันดับ อาหารต้านมะเร็ง

๑. ผัก - ผักมีกากใยปริมาณมาก ซึ่งผักที่อุดมไปด้วยสารต้านอนุมูลอิสระและสารต้านมะเร็ง ได้แก่

กลุ่มผักมีสี เช่น บีทรูท ผักโขม แครอท มะเขือเทศ ยิ่งมีสีเข้มมากเท่าไร หมายถึงว่ามีสารที่มีประโยชน์ (phytochemical) มากขึ้นเท่านั้น สัปดาห์ละครั้ง เหล่านี้ ได้แก่ ไบโอฟลาเวโนอยด์ ๒๐,๐๐๐ ชนิด และแคโรทีนอยด์ ๔๐๐ ชนิด ซึ่งเป็นสารต้านอนุมูลอิสระที่ช่วยปกป้องร่างกายและยังช่วยกระตุ้นภูมิคุ้มกันในการทำลายเซลล์มะเร็ง

กลุ่มกะหล่ำ เช่น กะหล่ำปลี บรอกโคลี กะหล่ำดอก ในผักชนิดนี้จะมีสารต้านมะเร็ง สารที่ช่วยขจัดสารพิษ

หัวหอม & กระเทียม ประกอบด้วยไบโอฟลาเวโนอยด์หลายชนิดด้วยกัน หนึ่งในนั้นได้แก่ เคอร์ซีทีน ซึ่งสามารถเปลี่ยนเซลล์มะเร็งให้เป็นเซลล์ปกติได้ นอกจากนี้ยังมีสารต้านมะเร็งอื่น ๆ ได้แก่ อัลลิซิน, เอส-อัลลิล ซิสทีอีน, ซีลีเนียม และสารที่เรายังไม่รู้จักอีกมากมาย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องดีที่เราจะรับประทานกระเทียมและหัวหอมเป็นประจำ

๒. **ปลาน้ำเย็น** เช่น แซลมอน คอด แมคเคอเรล ชาร์ดีน ทูน่าและปลาจากทะเลน้ำลึก ในปลาเหล่านี้จะอุดมไปด้วยไขมันที่มีฤทธิ์ต้านมะเร็ง ได้แก่ EPA (eicosapentaenoic acid) และ DHA (docosahexaenoic acid) ซึ่งชะลอการแพร่ของมะเร็ง กระตุ้นระบบภูมิคุ้มกัน และยังประกอบด้วยแร่ธาตุต่าง ๆ ที่พบในน้ำทะเล แต่ไม่พบในดิน

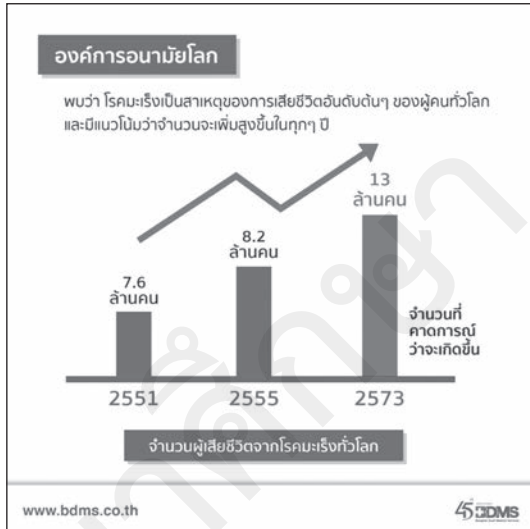
๓. **ถั่ว** เช่น ถั่วเขียว ถั่วเหลือง ถั่วดำ ถั่วแดง ถั่วลิสง ในถั่วเหล่านี้พบว่ามีสารต้านโปรตีนเอสในปริมาณสูง (มีฤทธิ์ต้านมะเร็ง) นอกจากนี้ยังพบว่ามีอินโนซิทอล เฮกซาฟอสเฟต (กรดไฟตริก ซึ่งในท้องตลาด จะขายในรูปของ IP-6) และจีเนสเตอีน (ทำให้เส้นเลือดที่ไปเลี้ยงเซลล์มะเร็งตีบลง) นอกจากนี้ในถัวยังอุดมไปด้วยกากใยที่สามารถละลายน้ำได้ ซึ่ง

แต่งสีด้วยดินประสิวเช่น ปลาจ๋า ปลาส้ม แหนม กุนเชียง เนื้อเค็ม ปลาเค็ม เพราะมีสารก่อมะเร็งที่เรียกว่า สารไนโตรซามีน

สรุป ๙ เคล็ดลับอาหารต้านมะเร็ง ได้แก่ ทานผักหลากสีทุกวัน - รับประทานผลไม้เป็นประจำ - ทานอาหารธัญพืชและเส้นใย - ใส่เครื่องเทศเสริมรสชาติอาหาร - เพิ่มสารต้านอนุมูลอิสระ - ปรุงอาหารถูกวิธี - หลีกเลี่ยงอาหารไขมัน - ลดบริโภคเนื้อแดง - ลดบริโภคเกลือแกงและอาหารหมักดอง

อันดับต่อไป หมอได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในหัวข้อ อาหารต้านมะเร็งที่มีการกล่าวถึงบ่อยจากมากไปน้อยมาเรียงลำดับ ดังนี้

จะช่วยในขบวนการทำความเข้าใจของร่างกายตามธรรมชาติ

๔. **เมล็ดธัญพืช** เช่น ข้าว ไร้ต บาร์เลย์ ข้าวโพด ข้าวสาลี เนื่องจากเมื่อกากใยของพืชเหล่านี้แตกตัวที่ลำไส้จะเปลี่ยนเป็นกรดบิวไทรคที่มีฤทธิ์ต้านมะเร็ง

๕. **สาหร่ายทะเล** ประกอบด้วย สารบางชนิดที่ป้องกันการติดเชื้อในทางเดินอาหาร และยังประกอบด้วยกากใยชนิดพิเศษที่สามารถละลายน้ำได้ซึ่งจะเป็นตัวกลางในการนำไขมันอันตราย สารอนุมูลอิสระ สารพิษต่าง ๆ ออกจากลำไส้ นอกจากนี้สาหร่ายทะเลยังเป็นแหล่งของแร่ธาตุอย่างดีจากน้ำทะเล

๖. **พืชตระกูลเบอร์รี่** เช่น ราสเบอร์รี่ สตรอเบอร์รี่ บลูเบอร์รี่ เชอร์รี่ แบลคเบอร์รี่ เพราะใน เบอร์รี่จะมีสารต้านมะเร็งในปริมาณสูง และยังมีกรดอัลลาลิจิกที่จะทำลายเซลล์มะเร็งให้ตาย

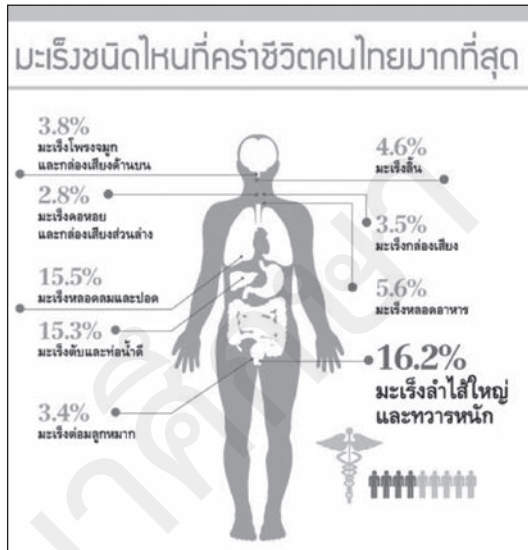
๗. **โยเกิร์ต** เนื่องจากในโยเกิร์ตจะมีแบคทีเรียชนิดแลคโตบาซิลัส ที่สามารถหมักนมให้เป็นสารที่มีประโยชน์ต่อทางเดินอาหารและระบบภูมิคุ้มกัน และเนื่องจากกว่า ๘๐% ของระบบภูมิคุ้มกันจะอยู่ที่ทางเดินอาหาร ดังนั้นโยเกิร์ตจึงเป็นอาหารที่จัดว่าเป็นยาอายุวัฒนะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับร่างกาย

ในการป้องกันการติดเชื้อและยังช่วยต้านมะเร็งอีกด้วย

๘. **ชาเขียว** ประกอบด้วย สารคาเทชินและสารเคมีในพืชอีกหลายชนิดด้วยกัน จากงานวิจัยของสถาบันมะเร็งแห่งชาติประเทศญี่ปุ่นและจีนพบว่า ชาเขียวสามารถป้องกันการเกิดมะเร็งและยังสามารถเปลี่ยนเซลล์มะเร็งให้เป็นเซลล์ปกติได้ หมายเหตุ การดื่มชาเขียวให้ได้รับประโยชน์เต็มที่นั้น ต้องดื่มทันทีหลังจากชงเสร็จ เนื่องจากถ้าทิ้งไว้ชาเขียวจะทำปฏิกิริยากับออกซิเจนในอากาศ ทำให้สูญเสียคุณค่าไป

๙. **เครื่องเทศ** - มาสตาร์ด พริก พริกไทย กระเทียม หัวหอม ขิง อบเชย และเครื่องเทศอื่น ๆ ที่ใช้ปรุงแต่งรส สามารถต้านมะเร็งและกระตุ้นระบบภูมิคุ้มกัน

๑๐. **น้ำสะอาด** - เป็นเรื่องจริงที่กว่า ๒ ใน ๓ ของพื้นที่บนโลกและของร่างกายนั้นประกอบด้วยน้ำ เนื่องจาก "น้ำ" เป็นสารตัวกลางสำคัญของร่างกายที่ใช้ในขบวนการต่าง ๆ ของเซลล์ อาทิ เช่น ควบคุมสมดุลกรด-ด่าง การทำความเข้าใจ การขจัดสิ่งสกปรก และยังสามารถนำพาสารอาหารที่มีประโยชน์เข้าสู่เซลล์ ตลอดจนนำของเสีย หรือสารพิษออกจากเซลล์อีกด้วย

ปัจจุบัน มีผู้ป่วยมะเร็งเพิ่มมากขึ้นทุกวันทั่วโลก ซึ่งมะเร็งส่วนใหญ่สามารถป้องกันได้ด้วยอาหารที่เหมาะสมและการออกกำลังกาย รักษาน้ำหนักตัวให้พอดีไม่มากเกินไปหรือน้อยเกินไป การปฏิบัติดังกล่าวจะป้องกันมะเร็งได้ร้อยละ ๓๐-๔๐ สำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งอยู่แล้ว ความต้องการอาหารจะแตกต่างจากคนปกติ เพราะผู้ป่วยมะเร็งต้องได้รับการรักษาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การผ่าตัด การฉายรังสี การรับยาเคมีบำบัด ซึ่งต้องการสารอาหารเพิ่มมากขึ้นกว่าปกติ เพื่อซ่อมแซมเซลล์ให้ปกติ และ ช่วยให้ร่างกายสามารถรับการรักษาคงได้ตามแผนการรักษาที่แพทย์ได้วางไว้ นอกจากนี้ โรคมะเร็งและวิธีการรักษาอาจมีผลทำให้เกิดผลข้างเคียง เช่น อารมณ์คลื่นไส้ อาเจียน ท้องเสีย เบื่ออาหาร แผลอักเสบเยื่อช่องปากหรือหลอดอาหาร ทำให้ผู้ป่วยมะเร็งมีแนวโน้มที่จะขาดสารอาหาร และมีน้ำหนักตัวลดลง ดังนั้น ควรพยายามรักษาน้ำหนักตัวให้คงที่ในระหว่างการรักษา ด้วยการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และมีสารอาหารครบถ้วนตามความต้องการของร่างกาย นอกจากนี้ สิ่งที่สำคัญมาก คือ ผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งมักมีภาวะเลือดขาดหรือมีภูมิคุ้มกันต่ำ จึงต้องรับประทานอาหารที่สุกและสะอาด หลีกเลี่ยง

อาหารไม่สุก เช่น หอยนางรมสด กุ้งเต้น ปลาดิบ นอกจากนี้ ผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งมักมีอาการเบื่ออาหาร ควรรับประทานอาหารที่ละเอียด แต่บ่อยขึ้นในบางกรณี ผู้ป่วยที่ไม่สามารถรับประทานอาหารเองทางปากได้เพียงพอ อาจจำเป็นต้องรับประทานอาหารทางสายยางทางจมูกหรือหน้าท้องเข้ากระเพาะอาหาร หรือทางเส้นเลือดดำ

ปัจจุบัน มักมีผู้ป่วยโรคมะเร็งได้รับการบอกแล้วว่า ควรเลือกรับประทานอาหารหลากหลายที่มีคุณค่าทางโภชนาการเพียงพอ โดยมีอาหารจากพืชเป็นหลัก คือ อาหารพวกผักและผลไม้ให้มากและหลากหลาย ถั่วเมล็ดแห้ง และ อาหารพวกแป้งเป็นอาหารหลักโดยพยายามให้ผ่านกระบวนการแปรรูปน้อยที่สุด (อาหารที่ผ่านการแปรรูป เช่น ก๋วยเตี๋ยว วุ้นเส้น ไส้กรอก) สำหรับเนื้อสัตว์ควรรับประทานให้น้อย โดยเน้น เนื้อปลา เพราะมะเร็งชอบอาหารโปรตีนจากเนื้อสัตว์อื่นที่ไม่ใช่ปลา ทำให้ผู้ป่วยโรคมะเร็งหลายรายต้องประสบกับภาวะขาดสารอาหารจากการปฏิบัติ ตัวอย่างเคร่งครัดตามความเชื่อดังกล่าว ผลลัพธ์คือน้ำหนักตัวลดลง ทนการรักษาได้น้อยลง ทำให้รับการรักษาไม่ได้ตามแผน ซึ่งมีผลให้ผลการรักษาไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังเกิดความวิตกกังวลมากจนเกินพอดีกับการที่จะรับประทาน

อาหารนอกกฎที่ตั้งไว้ ความจริงแล้ว เซลล์มะเร็งเป็นเซลล์ในร่างกายของผู้ป่วย แต่มีความสามารถบางอย่างสูงกว่าเซลล์ปกติ แม้ว่าผู้ป่วยจะอดอาหารโดยไม่รับประทานอะไรเลย เซลล์มะเร็งก็ยังสามารถในการเจริญเติบโตได้ ที่สำคัญ ยังไม่เคยมีหลักฐานทางการแพทย์ ว่าการเลือกรับประทานอาหารจะทำให้มะเร็งโตช้าลงหรือฝ่อลงแต่อย่างใด เนื้อสัตว์หนึ่งคำที่รับประทานเข้าไป ย่อมกระจายไปสู่เซลล์ต่าง ๆ ทั่วร่างกาย ไม่ได้เลือกที่จะวิ่งไปสู่ก้อนเซลล์มะเร็งเพียงที่เดียว ถ้าร่างกายไม่แข็งแรง ก็อาจเกิดภาวะแทรกซ้อนอื่นของโรคมะเร็งตามมาอีกด้วย ดังนั้น ขออย่าว่าอาหารต้านมะเร็งควรรับประทาน คือ อาหารที่มีคุณค่าทางอาหารครบ

ถ้วนและ สมดุล มีความสุขสะอาด ไม่ใช่เลือกรับประทานอาหารเพียงชนิดใดชนิดหนึ่ง และไม่ต้องรับประทานผลิตภัณฑ์เสริมอาหารอื่น ๆ อีก เพราะไม่จำเป็น และเป็นไปได้ที่อาจไม่เกิดประโยชน์ ไม่มีผลต่อการลดความเสี่ยงจากการเกิดมะเร็งอีกด้วย สิ่งสำคัญในภาพรวม คือ การรักษาน้ำหนักมวลรวมของร่างกายให้คงที่ ในวัยผู้ใหญ่อยู่ในเกณฑ์ช่วง ๒๑ - ๒๓ หรือกล่าวได้ว่าน้ำหนักมวลรวมของร่างกายวัยผู้ใหญ่แต่ละคนจะอยู่ระหว่าง ๑๘.๕-๒๕ พยายามไม่ให้น้ำหนักตัวมากเกินไปหรือน้อยเกินไป และระวังไม่ให้น้ำหนักเพิ่มในวัยผู้ใหญ่เกินกว่า ๕ กิโลกรัม

$$\text{วิธีคือน้ำหนักมวลรวมของร่างกาย (ดัชนีมวลกาย BMI)} = \frac{\text{น้ำหนักตัวเป็นกิโลกรัม}}{\text{(ส่วนสูงเป็นเมตร}^2\text{)}}$$

และที่ท่านผู้อ่านทุกท่านไม่ควรลืมก็คือ ต้องแบ่งเวลาในแต่ละวันมาเพื่อออกกำลังกายสม่ำเสมอตลอดชีวิต ควรปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตใหม่ให้มีการเคลื่อนไหว มีการออกกำลังกาย และควรหาโอกาสได้ใช้การออกกำลังกายที่ออกแรงมากกว่าปกติเป็นระยะ ๆ ด้วย โดยเฉพาะท่านที่มีอาชีพการงานเป็นประเภทที่มีการออกแรงน้อย หรือปานกลางให้เดินประมาณ ๑ ชั่วโมง หรือออกกำลังกายแบบอื่น ๆ ทุกวันไม่ให้เบื่อ ชวนเพื่อน ๆ มาร่วมกันออกกำลังกาย และควรออกกำลังกายมาก ๆ อย่างน้อย ๑ ชั่วโมงต่อสัปดาห์

มะเร็งส่วนใหญ่สามารถป้องกันได้ หากมีการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมในเรื่องอาหาร การควบคุม น้ำหนักตัว การออกกำลังกายสม่ำเสมอ จำกัดการอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ปนเปื้อนสารก่อมะเร็ง ปัจจัย

ที่สำคัญอีกอย่างในการป้องกันมะเร็งคือ การงดดื่มแอลกอฮอล์ และงดสูบบุหรี่ หากท่านผู้อ่านทุกท่านสามารถปฏิบัติตัวได้ดังกล่าวคุณภาพชีวิตย่อมดีขึ้นและป้องกันได้อีกหลาย ๆ โรคไม่จำเพาะโรคมะเร็งเท่านั้น ซึ่งในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้การไม่เจ็บไม่ป่วยถือว่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐสุด ดังคำพระพุทธานุญาตที่กล่าวว่า “**อโรคยา ประมา ลาภา**” แปลว่า ความไม่มีโรค เป็นลาภอันประเสริฐ

เอกสาร และ ภาพอ้างอิงบทความนี้

http://www.nci.go.th/th/cancer_record/cancer_rec1.html

<https://www.dms.go.th/>

<https://bdms.co.th/>

ศูนย์สร้างสุขทุกวัย มีอะไรน่าสนใจบ้าง

พลตรีหญิงธิดารัตน์ วิริยะวัฒน์

หลายท่านคงไม่คุ้นกับศูนย์ฯ นี้ เพราะไม่เคยใช้บริการ สำหรับผู้เขียนเป็นผู้สูงวัยที่ใช้บริการจากศูนย์สร้างสุขทุกวัยกรุงเทพมหานคร สาขาเกียกกายเป็นประจำ เนื่องจากปลดเกษียณมานานหลายปีจึงมีเวลามากพอที่จะทำอะไรต่อมิอะไรในยามว่างได้อย่างเต็มที่หลังจากท่องเที่ยวมาหลายปี ถึงเวลาที่จะให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่ต่อสุขภาพ เพราะสุขภาพอยู่เหนือสิ่งอื่นใด ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงวัยที่ต้องอยู่อย่างสันโดษใช้ชีวิตอย่างพอเพียง และรู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จึงเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมต่าง ๆ ของศูนย์สร้างสุขทุกวัย ซึ่งเป็นหนทางเลือกที่ดีสำหรับวัยเกษียณ จากการที่ได้สัมผัสด้วยตนเองศูนย์นี้มีการให้บริการที่ดีมีประสิทธิภาพ

ศูนย์สร้างสุขทุกวัยสาขาเกียกกาย ถนนทหาร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นอาคารสถานที่ ที่ทันสมัยใหญ่โตโอ่อ่า อาณาบริเวณนั้นกว้างใหญ่อยู่กลางใจเมือง ท่ามกลางบรรยากาศที่เขียวสงบร่มรื่นสดชื่นเพราะไม่ห่างไกลจากแม่น้ำเจ้าพระยา และยังใกล้วัดวาอารามที่ สามารถจะไปถือศีลปฏิบัติธรรมนำสุขมาให้ได้ในบางโอกาส

ณ สถานที่แห่งนี้มีทั้งศูนย์อนามัยที่ให้คำปรึกษาหารือในเรื่องความเจ็บไข้ได้ป่วยอย่างทันทั่วทั้ง มีห้องสมุดที่ทันสมัยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ มี

สระว่ายน้ำที่ได้มาตรฐาน มีสถานออกกำลังกายทั้งในห้องปรับอากาศและกลางแจ้ง ที่สะอาดสะดวกสบาย มีการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การเรียนร้องเพลง ดนตรีไทยสากล นาฏศิลป์ สีลาคมยจีน ตลอดจนโยคะ และยังมีกิจกรรมเสริมทักษะอื่น ๆ อีกมากมายหลากหลายล้วนดึงดูดความสนใจเป็นอย่างยิ่ง สิ่งสำคัญที่ประทับใจสมาชิกส่วนใหญ่คือ **คุณเจี๊ยะ** หัวหน้าศูนย์ คุณแม่ปัทม์ คุณอุ้ม น้องเก๋ น้องไบเตย และบุคลากรทุกคนให้การต้อนรับเป็นอย่างดีมีความเป็นกันเอง ด้วยไมตรีจิตมิตรภาพและใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นเสน่ห์ดึงดูดความสนใจให้อยากใช้บริการ ณ ศูนย์แห่งนี้

หากแต่ด้วยรุ่น วัยทำงานไม่มีเวลาพอเพราะต่างมีภาระในการศึกษาเล่าเรียน ในการทำงานแข่งกับเวลา สำหรับผู้สูงวัยทั้งหลายพันวัยทำงาน จึงมีเวลาว่างที่จะมาใช้บริการได้อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อเป็นการพักผ่อนและดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ ให้ห่างไกลจากโรคภัยไข้เจ็บ ทุกครั้งที่ผู้เขียนต้องนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์นาน ๆ จะมีอาการปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ปวดหลัง ปวดคอป่าไหล่ ปวดบั้นเอว แต่ได้ใช้วิชาโยคะที่ได้เรียนจากศูนย์แห่งนี้มาบำบัดอาการปวดหลังจนหายขาด ทำให้สบายเนื้อสบายตัว ไม่ต้องไปฝังเข็ม ไม่ต้องนวดหรือกินยาจากหมอหลวง เพราะยาถ้ากินนาน ๆ จะ

มีผลข้างเคียงกระเพาะทะลุ ตับวาย ไตพัง ผิวน้ำ เป็นปื้น ผื่นคัน ที่สำคัญไม่หายขาดมีแต่ทรงกับทรุด แต่การทำโยคะอย่างเดียวโรคทั้งปวงหายเป็นปกติ ทั้ง อาการนอนไม่หลับจนบ้านหมุ่ก็หายไปด้วย อายุมากแล้วได้ทำอะไรเพลิน ๆ เช่น ร่ายรำ เริงระบำ ร้องเพลงเย็บปักถักร้อย ประดิษฐ์ประดิษฐ์งานฝีมือ และศิลปะสารพัดที่ทางศูนย์จัดครูมาสอนทำให้รู้สึกสนุกและมีความสุขมาก ไม่มีเวลาไปหมกมุ่นวุ่นวาย กับปัญหาลูกหลานให้ต้องเครียด เพราะคนยุคใหม่ สมัยใหม่ คิดอะไร ๆ ไม่เหมือนเรา เขาต้องการความเป็นอิสระและมีโลกส่วนตัวสูง ต้องทำงานแข่งกับเวลา ยุคสมัยเปลี่ยนไปทุกอย่างย่อมเปลี่ยนแปลง คุณปู่ย่าคุณตาคุณยายต้องทำให้ปล່อยวาง บางครั้ง การอยู่แต่เหย้าเฝ้าแต่บ้านก็จะพาลเหงา ไม่มีคนเอาใจ ไม่มีใครมาพินอบพิเทาเหมือนเมื่อครั้งยังมีอำนาจวาสนา อาการของโรคซึมเศร้าอาจเข้ามา เยี่ยมเยือน ทุกเช้าเมื่อทุกคนออกจากบ้านง่วนอยู่กับงาน ผู้สูงวัยเหมือนถูกทิ้งให้อยู่เดียวดาย ความเปล่าเปลี่ยวทำให้อยากออกเที่ยว เพราะอยู่แต่บ้าน ไม่มีอะไรทำจับใจจำใจ ไม่มีเพื่อนคู่คิดไม่มีมิตร พุดคุยจึงแต่งตัวฉลุฉุยฉายออกจากบ้านเพื่อหาความสุขใส่ตัว จะอยู่แต่ในครัวทุกวี่วันมันน่าเบื่อ เมื่อได้ออกมาที่ศูนย์สร้างสุขหาอะไรสนุก ๆ ทำกับ คนวัยเดียวกัน ที่ชอบทำอะไรเหมือน ๆ กัน ในบรรยากาศดี ๆ มีห้องปรับอากาศที่เย็นฉ่ำ มีกิจกรรม หลากหลายให้เลือกมากมายตามอัธยาศัย ล้วนแล้วแต่น่าสนใจทั้งสิ้น ฉะนั้นการมาที่นี่จึงทำให้มีชีวิตชีวา สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้กลายเป็นผู้สูงวัยที่มีความสุข รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

“สูงวัยใช้วัยสูง ใช้สูงแค่แก่พรรษา แต่ แก่ตามกาลเวลา และว่างเปล่าประโยชน์ทั้งปวง ล่วงวันวันล่วง เหมือนข้าวงอกแล้วออกรวง ความรู้ คือ ผลพวง ไม่ล่วงลับไปกับกาล”

ศูนย์สร้างสุขทุกวัยกรุงเทพมหานคร เป็นต้นแบบงานบริการที่สมบูรณ์แบบและทันสมัย มีทั้ง ศูนย์ให้บริการสาธารณสุข ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์

สวนสาธารณะ สนามกีฬาทั้งกลางแจ้งและในร่มที่มีเครื่องปรับอากาศเย็นฉ่ำชื่นใจ

ศูนย์สร้างสุขทุกวัยมีอยู่มากมายหลายเขต อาทิ เขตทวีวัฒนา ทำพระ บางกะปิ บางนา บางเขน บางแค บางขุนเทียน บางกอกใหญ่ เกียกกาย และอีกมากมายหลายศูนย์ ทำให้ผู้สูงวัยที่อาศัยอยู่ใกล้บริเวณใดก็สามารถใช้บริการจากศูนย์ที่อยู่ใกล้บ้านของตนได้อย่างสะดวกสบายและเลือกเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข สำหรับผู้เขียนเลือกใช้บริการที่ศูนย์เกียกกายเพราะใกล้บ้าน

กิจกรรมที่ทางศูนย์จัดไว้ อาทิ งานศิลปะ ประติมากรรม เย็บปักถักร้อย กิจกรรมร้องรำทำเพลง ลีลาศ วายน้ำ โยคะ ตลอดจนดนตรีไทยและสากล ใครสนใจในกิจกรรมใด ก็สามารถเลือกเข้ากลุ่มได้ตามอัธยาศัย หลายคนสามารถเข้าร่วมได้หลายกิจกรรม เพราะเวลาในการเรียนการสอนไม่ตรงกัน สำหรับ ผู้เขียนเป็นคนมีดนตรีในหัวใจ จึงเลือกที่จะร้องรำทำเพลงและเรียนดนตรี ที่สำคัญ เสียงเพลงที่กล่อมใจได้สร้างสารแห่งความสุข ดีกว่านั่งเฝ้าจออยู่บ้านไปวัน ๆ ทำแต่งงานบ้านที่จำใจและจำใจอย่างไม่รู้จักรักขบสั่น ไม่เกิดประโยชน์ต่อจิตใจเหมือนได้ไปพบปะผู้คนวัยเดียวกัน ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์ชีวิตที่ไม่เหมือนใคร และไม่มีใครเหมือน เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานการใช้ชีวิตที่ต่างกันเมื่อมีปัญหาเล่าสู่ฟัง ทำให้มีที่ปรึกษามีคนฟังและยังได้ระบายคลายเครียดช่วยให้จิตใจปลอดโปร่งและเป็นสุข เหมือนมีเพื่อนคู่คิดมิตรใหม่ ที่รู้ใจวัยเดียวกัน ย่อมเข้าใจกัน ชอบอะไรที่เหมือน ๆ กัน การได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนมากมายหลากหลายอาชีพ ทำให้มีโอกาสนัดแนะกันไปเที่ยวเตร่สรวลเสเฮฮา เข้าวัดเข้าวาในเวลาว่างงานบุญหรือในเทศกาลที่มีงานรื่นเริงก็ชวนกันไปเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ อย่างสนุกสนานเป็นการเปิดหูเปิดตา เปิดสมอง และได้ลิ้มลองของอร่อย ๆ ถูกปากถูกใจ เพราะใกล้ฝั่งยังพอมีเวลาหาความสุขใส่ตัว ต้องหาไปกำไรชีวิต ถึงมีลูกเต็มบ้านหลานเต็มเมืองพวกเขาก็มีเรื่อง

งานที่ต้องหมกมุ่นครุ่นคิด ไม่มีเวลาพาไปเที่ยวไหน ได้บ่อยนัก

กิจกรรมทั้งหลายที่ทางศูนย์จัดให้สำหรับผู้สูงวัยมีมากมายล้วนดีมีประโยชน์ทั้งสิ้น ในช่วงวิกฤติโควิดซึ่งต้องกักตนเองอยู่แต่ในบ้าน ก็ยังได้นำความรู้ที่ได้เรียนจากศูนย์สร้างสุขทุกวัยมาบริหารเวลาให้เกิดผลงานที่มีคุณค่า ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ หลายคนซุ่มฝึกซ้อมร้องเพลง จากการที่ร้องไม่เป็น ร้องไม่ได้ กลายเป็นร้องดีร้องได้เพราะจับใจ สามารถเปล่งเสียงได้ก้องกังวานหวานซึ้ง ซึ่งครูผู้สอนร้องเพลงจากศูนย์สร้างสุขได้บอกเคล็ดลับทั้งสิ้นทั้งปวงอย่างไม่หวงวิชา สำหรับบางคนที่ชอบรำไทยก็จะมี คุณแม่ปัทมศรีครูผู้ใจดีและมีความชำนาญชำนาญในการสอน สอนให้จนสามารถออกงานการแสดงตามเทศกาลต่าง ๆ ของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ทุกคนมีความสุข สนุกกับการใช้ชีวิตสูงวัย ที่เน้นการออกกำลังกาย ช่วยให้มีสุขภาพกายสบายใจและห่างไกลจากโรคภัยไข้เจ็บ

งานศิลปะประดิษฐ์ งานเย็บปักถักร้อย งานผ้า งานถักไหมพรมอีกทั้งงานประดิษฐ์ประดอยร้อยสร้อย ร้อยมาลัย ได้สร้างความเพลิดเพลินเจริญใจให้แก่ผู้สูงวัยเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งกว่านั้นยังเป็นการฝึกสมาธิฝึกสมองเพราะจิตใจต้องจดจ่ออยู่กับงานที่ทำการฝึกความจำ ป้องกันโรคความจำเสื่อม การออกกำลังกายทำให้ได้หลังสารแห่งความสุขช่วยชะลอวัย เช่น การเดินแอโรบิกทั้งบนบกและในน้ำ การเรียนเต๋าเต๋อ มวยจีน ไทเก๊ก การฝึกเดินเพื่อการทรงตัวไม่หกล้มง่าย อีกทั้งการเรียนโยคะ ล้วนแล้วแต่ทำให้ได้ยืดเส้นยืดสายสบายตัว ได้ยืดเหยียดกล้ามเนื้อ เพื่อลดอาการปวดเมื่อย การยกยขา ทำมุมเก้าสิบองศาจนถึงร้อยแปดสิบองศา รักษาโรคเข่าเสื่อมเข่าอักเสบและยังช่วยขับลมที่เกิดจากอาหารไม่ย่อย สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่กล่าวมานั้นล้วนมีคุณอนันต์ การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอช่วยให้สุขภาพดีมีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรงสามารถต่อ

ต้านโรคภัยไข้เจ็บและสามารถดูแลตนเองได้ในวัยชรา ไม่ต้องเป็นภาระใคร เพราะเมื่อร่างกายย่างเข้าสู่ความเป็นผู้สูงวัย ชีวิตเหมือนอยู่ในระหว่างอันตราย ต้องเสี่ยงกับโรคภัยไข้เจ็บมากมาย ทั้งเบาหวาน ความดัน เส้นเลือดในสมองตีบ แดกดัน ไขมันในเส้นเลือดสูง สมองผ่อ หัวใจเต้นผิดจังหวะ อารมณ์แปรปรวน ทุกอย่างล้วนแต่เป็นเรื่องที่น่ากลัว และที่โหดร้ายที่สุด คือ อาจต้องนั่งรถเข็นหรือกลายเป็นคนนอนติดเตียงเมื่อไรไม่มีใครรู้ได้ หากไม่ดูแลสุขภาพให้ดีอันตรายอาจมาถึงโดยไม่รู้ตัว ฉะนั้นในบั้นปลายชีวิตจึงไม่ควรประมาทและควรเลือกปฏิบัติในสิ่งที่มีคุณต่อร่างกายเช่น การควบคุมอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ไม่ตามใจปากตามใจท้อง ต้องรู้จักรักษาสุขภาพและมีการพักผ่อนอย่างเพียงพอ ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

เวลาของชีวิตเริ่มเหลือน้อยเต็มที่ ควรตัดทอนความสุขไว้ให้เต็มที่ อยากทำอะไรทำ อยากกินอะไรกิน อยากไปเที่ยวที่ไหนเที่ยว เพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน ไม่ได้เบียดเบียนใคร และยังช่วยให้มีความสุขกายสบายใจในบั้นปลายชีวิต ควรคิดที่จะทำสิ่งดี ๆ มีประโยชน์ต่อร่างกายและจิตใจ ทำดีที่สุดนี้ขอเชิญชวนผู้สูงวัย ใครก็ตามที่เกษียณอายุแล้วและว่างงานอยู่ มุ่งสู่ศูนย์สร้างสุขทุกวัย ที่มีศักยภาพในการให้บริการเป็นอย่างดี สร้างความเพลิดเพลินเจริญใจไม่ทำให้รู้สึกที่ต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเดียวดาย หลายโอกาสที่ทางศูนย์จัดงานรื่นเริงบันเทิงใจสร้างความสนุกสนานก่อให้เกิดความรักสมัครสมานสามัคคีในหมู่คณะ ผู้สูงวัยแต่ละคนได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตน นับว่าเป็นความสุขและสนุกสนาน

ศูนย์สร้างสุขทุกวัยขับเคลื่อนและดำเนินงานโดย สำนักร่วมธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ภายใต้นโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้สมาชิกทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี **มีความมั่นคงปลอดภัยในบั้นปลายชีวิต**

สวัสดิ์ดีค่ะ

ตำนาน...

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

(ภาค ๑)

โดย พรกมล สุพรรณันท์

ตอนที่ ๑๓

“คืนแห่งคำสาบาน”

สิน นอนตาปรือ มองพระอาจารย์ทองดี อย่างไม่มีเรี่ยวแรง พระอาจารย์ทองดี จึงสั่งให้บรรดาเด็กวัด ช่วยกันพยุง **สิน** กลับวัด

ขต นิ่งยong ๆ ข้าง**สิน** บรรดาเพื่อน ๆ ช่วยกันพยุง**สิน**ลุกขึ้น แล้วให้ขี่หลัง **ขต** **เมฆ** เอามือทั้งสองข้างของ**สิน** ไปกอดคอขตไว้ **ขต** ค่อย ๆ ลุกขึ้นขึ้น และพา**สิน**เดินไปช้า ๆ ตามหลังพระอาจารย์ทองดีไป โดยมีเพื่อน ๆ คอยประคอง และ ระวังไม่ให้**สิน**หล่นลงจากหลังขต จนถึงพระอุโบสถ

ขต แบก **สิน** เดินตามหลังพระอาจารย์ทองดีเข้าไปในพระอุโบสถ และมาหยุดอยู่ตรงหน้าพระพุทธรูป (พระประธาน) พระอาจารย์ทองดี สั่งให้ขต ค่อย ๆ วาง**สิน** ลงตรงหน้าพระประธาน แล้วหันไปสั่งพระลูกวัดที่ติดตามมา ให้ไปเชิญพระสงฆ์ทุกรูปในวัดมาประชุมด่วน ในขณะที่รอพระสงฆ์มาครบทุกรูป **สิน** ก็ค่อย ๆ พ้นขึ้นมา จนสามารถนั่งได้ ยังความดีใจแก่เพื่อน ๆ และพระอาจารย์ทองดียิ่งนัก เมื่อพระสงฆ์มาครบทุกรูป **สิน** จึงนั่งลงท่ามกลางคณะสงฆ์ จากนั้นคณะสงฆ์ร่วมกันสวดพระพุทธรมนต์ ชยันโตเป็นการรับขวัญ**สิน** ที่รอดตายราวปาฏิหาริย์

สิน พ้นขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ทันทิที่ที่พื้น ได้ขอร้องไม่ให้พระอาจารย์ทองดี และเพื่อน ๆ นำเรื่อง

นี้ไปบอกเล่าแก่ เจ้าพระยาจักรี ผู้เป็นบิดาบุญธรรม และมารดา พร้อมตากกับยาย เพราะไม่อยากให้ท่านเสียใจและเป็นห่วง พระอาจารย์ทองดีและเพื่อน ๆ รับปาก

ฟ้าแลบแปดสีบ ๆ !! ตามด้วยเสียงร้องเปรี๊ยะ ๆ !! ดังมาจากท้องฟ้า แสงสีทองสาดแว็บ ๆ เข้ามาในพระอุโบสถ เป็นสัญญาณให้ทุกคนรู้ว่าฝนกำลังจะตกหนัก พระอาจารย์ทองดี ให้พระลูกวัดไปหยิบข้าว

ปลาอาหาร มาให้เด็กวัดทั้ง ๖ คน เพื่อนำขึ้นไปกินที่
กุฏิ และเร่งให้ลูกศิษย์ทั้ง ๕ คน พาสินเดินกลับ

พระอาจารย์ทองดี และ พระอาจารย์เทียน
เดินไปส่งลูกศิษย์ และยืนมองจนทั้ง ๖ คน เข้าไปใน
กุฏิเรียบร้อย พระอาจารย์ทั้งสองต่างถอนหายใจด้วยความ
โล่งอก **“เกือบไปแล้วนะ... อาตมาพลาด
หนัก จริง ๆ”** พระอาจารย์ทองดี หันไปพูดกับพระ
อาจารย์เทียน

เหตุการณ์ครั้งนี้...ได้ทำให้ความรักความ
ผูกพันที่เคยมีต่อกันมากกว่า ๓ ปี ของเด็กชาย
ทั้ง ๖ คน ทวีมากยิ่งขึ้น ขึ้น มันมากกว่าคำว่าเพื่อน
คำว่าพี่ คำว่าน้อง บรรยากาศในกุฏิของคำคืนนี้เต็ม
ล้นไปด้วยมิตรภาพอันอบอุ่นของลูกผู้ชายวัยห้าว
สายฟ้าแลบแปดสิบ ๆ !! แสงสีทองสาดแว็บ...! เข้ามา
ในกุฏิให้เห็นอีกครา...เสียงฟ้าร้องดังขึ้นอีก ๒ - ๓
เปรี้ยง สายฝนแห่งฤดูกาลใกล้เทศกาลเข้าพรรษา
เริ่มโปรยปรายและได้เทกระหน่ำลงมาอย่างแรง จน
กลบเสียงที่กำลังคุยกัน

ด้วยบรรยากาศเป็นใจ และ ความรู้สึกพาไป
ทำให้เด็กชายทั้ง ๖ คน ตกลงจะสบานเป็นเพื่อนกัน
ตลอดชีวิต จึงได้ชวนกันออกไปยืนหน้ากุฏิ สายตาทั้ง
หกคู่มองไปบนท้องฟ้าด้วยความจริงจัง และ ตะโกน
เสียงดังลั่นพร้อมกัน แข่งกับเสียงฟ้าร้องและสายฝน
ที่กำลังเทกระหน่ำ

**“พวกข้าขอสาบานว่า จักเป็นเพื่อนรักกัน
ตลอดไป และจักร่วมเป็นร่วมตายกันทุกเมื่อ”**

ตั้งสววรรค์รับรู้คำสาบาน สายฟ้าได้ฟาดเปรี้ยง
ลงมาอีกครั้ง แสงสว่างวาบ ๆ บนท้องฟ้า ฝนที่กำลัง
เทลงมานั้น ค่อย ๆ ชาลงเด็กชายทั้ง ๖ คน ได้ก้าว
ออกไปด้านนอก ต่างยื่นมือทั้งสองข้างออกไปรองรับ
น้ำฝนที่กำลังโปรยปรายลงมาท่ามกลางความมืด แล้ว
นำมาล้างหน้า และ ลูบหัว กันอย่างชื่นฉ่ำใจ ประหนึ่ง
ว่าให้สายฝนเป็นพยาน ก่อนจะเดินเข้าไปในกุฏิ

คืนนี้ทั้ง ๖ คน กินข้าวด้วยกันอย่างมีความสุข
ตกตึกต่างล้มตัวลงนอน และหลับไปด้วยความเหนื่อย

ล้า คงมีแต่ ชด เท่านั้น ที่ยังนอนลืมตาโผลงอยู่ใน
ความมืด เขาจ้องมองสินที่นอนหลับสนิทอยู่ข้าง ๆ
ด้วยความสงสาร ชด เสียใจ ที่ปล่อยให้เหตุการณ์นี้
เกิดขึ้น สิน เป็นคนพุดง่ายและเชื่อฟังผู้ใหญ่ หากวัน
นั้นเขาห้ามสิน เรื่องราวอย่างนี้จะไม่เกิดขึ้นแน่ แต่เขา
ก็คิดไม่ถึงว่าเหตุการณ์มันจะบานปลายถึงเพียงนี้

เวลาผ่านไปร่วมชั่วโมง ชด ก็ยังไม่หลับ
สายตา ของชด ยังมองที่สิน แต่สมองของชดนั้น นึก
ถึงครอบครัวของสินทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ที่ไว้วางใจและมอบหมายให้
เขาติดตามดูแลสิน คิดไปเขาอดใจหายไม่ได้ว่า หาก
เมื่อวัน สิน ไม่รอดตายอย่างปาฏิหาริย์ อะไรจะเกิด
ขึ้น ในขณะที่ชด กำลังคิดวนไปวนมา ก็เห็น สิน สะดุ้ง
ตื่น ลืมตาขึ้นมา ชด รีบหันไปตามสินว่า...

“คุณหนูเป็นอันใด คุณหนูเป็นอันใดครับ”

สิน เอามือขี้ตา แล้วหันไปมองเพื่อนรักทั้ง ๔
คน ที่ยังนอนหลับอยู่ สิน จึงพูดกับชด เบา ๆ ด้วยกลัว
ว่าเพื่อนจะตื่น **“ผม... ผัน ครับ พี่ชด”**

“ผันรี...ผันว่าเยี่ยงไรกัน คุณหนู”

ชด พุดเบา ๆ ด้วยเกรงว่า ๔ คน นั้น จะตื่น
มาเช่นกัน

**“เออ...มันกลาง ๆ จำไม่ได้ ขอผมคิดทบทวน
ก่อน พี่ชด นอนไปเถิด วันพรุ่ง ผมจักเล่าให้ฟัง ”**

ได้คุยกับสิน ในคืนคืนนี้ ชด รู้สึกสบายใจขึ้น จึง
หลับไปด้วย ความเพลีย...

สิน นอนลืมตาโผลง ทบทวนความฝันที่ผ่าน
มาเมื่อสักครู่ มันผุดขึ้นมาเรื่อย ๆ จนสินเริ่มลำดับ
เหตุการณ์ได้ว่า...

สิน ได้เข้าไปสู่การสู้รบกับเหล่าศัตรู ที่มีอยู่
มากมาย สิน พยายามป้องกันตัวอย่างสุดความสามารถ
แต่ฝ่ายศัตรูที่รุมล้อมเข้ามาทุกทิศทาง ทำให้
เขาพลาด สิน สะดุดศพของศัตรูผู้หนึ่ง ที่ล้มลงนอน
หงายไปกับพื้น ศัตรูผู้เหี้ยมหาญอีกคนหนึ่งโดดเข้ามา
ยื่นคร่อม เจือดาบขึ้นสุดหล้า หมายถึงฟันลงบนมา
ร่างสิน ฉับพลันทันที่นั้น มีดาบอีกเล่มหนึ่ง สอดเข้า

มารองรับไว้ แล้วตัวกลับ ทำให้ศัตรูเสียหลักผงะไป ลิน ลูกพรตขึ้นตั้งหลักได้ เขาเห็นเต็มสองตาว่า เจ้าของดาบที่ช่วยชีวิตเขาไว้ เป็น...หญิงสาวสวยมาก ๆ ดวงตาคมโต กล้ามมมอย ปักปิ่น...นางผู้นั้น หันมาสบสายตาเขาเพียงแวบเดียว เมื่อแน่ใจว่าเขาปลอดภัย เธอก็ควงดาบรุกไล่เข้าไปในวงล้อมศัตรู อย่างไม่เกรงเกรงอันตราย จนเธอล้มหายไปจาก สายตา...ลิน นอนคิดคำนึงถึงเค้าหน้าของหญิงสาว ผู้ช่วยชีวิตเขาไว้ในความฝัน เขามั่นใจว่า...ถ้าเห็นอีกครั้งเขาจำได้แน่ ตื่นเช้า ลินได้เล่าความฝัน ให้ชุด กับเพื่อน ๆ ฟัง...

แม้เมื่อวาน ลิน และ เพื่อน ๆ จะเหน็ดเหนื่อย และนอนดึกตื่น แต่ทุกคนก็รับผิตชอบ ตื่นตั้งแต่ตี ๕ ทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อนทั้ง ๑๔ คน ตลอดทั้งวัน จนถึงเวลาเข้านอน และในทุก ๆ วัน ก็ จะปฏิบัติ เช่นนี้ตลอดไป

กระทั่งครบกำหนด ๓ เดือน เด็กวัดเนอร์ทั้ง ๑๔ คนก็ได้สอบผ่านการเตรียมความพร้อม และได้ บวชเป็นนาค ๑ วัน ๑ คืน หลังจากนั้นก็ได้รับการ บรรพชา เป็นสามเณร ครองผ้าจีวร โดยมีพระอาจารย์ ทองดีเป็นพระอุปชฌาย์ แล้วรับไตรสรณะคมน์ จาก นั้น ศิษย์วัดทุกคนก็รับสิกขาบท ที่อรับศีล ๑๐ ข้อ อัน เป็นข้อปฏิบัติของสามเณร ดังนี้...

- ๑) เว้นจากการฆ่าสัตว์
- ๒) เว้นจากการลักทรัพย์
- ๓) เว้นจากการประพฤติล่วงพรหมจรรย์
- ๔) เว้นจากการพูดเท็จ
- ๕) เว้นจากการดื่มสุรา ของมึนเมา
- ๖) เว้นจากการบริโภคอาหารยามวิกาล... คือ ตั้งแต่เที่ยงขึ้นไป จนถึงขึ้นเช้าวันใหม่
- ๗) เว้นจากการดู การรื่นเริง
- ๘) เว้นจากการตกแต่งร่างกาย ด้วยเครื่องประดับ และ น้ำหอม
- ๙) เว้นจากการนั่งนอนบนที่สูง
- ๑๐) เว้นจากการรับเงินรับทอง

สามเณรสิน และสามเณรเพื่อนรัก ปฏิบัติตาม ศีลที่รับมาอย่างเคร่งครัด ทุกเช้าออกบิณฑบาตโปรด สัตว์ เมื่อฉันอาหารที่ญาติโยมใส่บาตรมาแล้วต้อง ยะถา สัพพี เพื่อส่งกุศลผลบุญกลับไปสู่ญาติโยม ทำวัตรเช้า และ เย็นเป็นประจำทุกวัน สามก๊ก นิยาย จีน ที่ ลิน ชอบอ่าน เป็นอันต้องงัด และ หันมาอ่าน ตำราเล่มใหม่ คือ...พระไตรปิฎก...ที่มีเนื้อหาสาระ ข้อมูลทั้งหมดถึง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ โดยแบ่ง เป็นหมวดหมู่ คือ

พระวินัยปิฎก ๒๑,๐๐๐ พระธรรมขันธ์

พระสุตตันตปิฎก ๒๑,๐๐๐ พระธรรมขันธ์

พระอภิธรรมปิฎก ๔๒,๐๐๐ พระธรรมขันธ์

พระไตรปิฎก ถือได้ว่าเป็น...เอกสารทาง ประวัติศาสตร์ที่ดีที่สุดในโลก เป็นต้นตำรับของ ทุกสาขาวิชาผู้จัดบันทึกพระไตรปิฎก ล้วนเป็นพระ อรหันต์เจ้า หรือพระอริยะเจ้า (ผู้รู้แจ้งเห็นจริง) ทุก พระองค์

สามเณรสิน ต้องยอมรับ ว่า...อ่านพระไตรปิฎก แต่ละครั้ง ความรู้สึกนึกคิดของตัวเองจะเปลี่ยนแปลง ไป พระอาจารย์ ทองดี ให้คำอธิบายเป็นข้อคิดว่า...

“อายุขัย บวกกับประสบการณ์ที่ผ่านมา ของผู้อ่าน ย่อมจักทำให้ความคิดแตกต่างกันออกไป อายุยังน้อยอาจจกมองอย่างหนึ่ง เมื่อสูงวัยขึ้น ชีวิตได้ผ่านประสบการณ์มามากขึ้น อาจจกมองไป อีกอย่างหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่เนื้อหาสาระ และคำสอน ของพระพุทธรองค์ยังคงเดิมมิเปลี่ยนแปลง”

นอกจาก พระไตรปิฎก แล้ว หนังสือที่ สามเณร ลิน ฝึกอ่าน ฝึกเขียน อยู่เป็นประจำ คือ...อรรถคำถา ของปรมาจารย์ต่าง ๆ ที่เขียนไว้เป็นภาษาบาลีหรือ ขอม

สามเณรสิน บวชเณร มาได้ระยะหนึ่งพระ อาจารย์ทองดี เห็นว่าสินแตกฉานทั้งการอ่านและการ เขียนหนังสือไทยมาก่อนแล้ว จึงให้ช่วยแบ่งเบาภาระ โดยการช่วยสอน การเขียน การอ่านหนังสือไทยให้แก่ เพื่อน ๆ และ ให้กับศิษย์รุ่นน้อง ที่นับวันจะเพิ่มมาก

ขึ้น อีกทั้งช่วยดูแลการฝึกวิชาเพลงอาวุธให้กับผู้ที่เริ่มเรียนรู้ใหม่ โดยแยกออกมาเป็นกลุ่มย่อย ฝึกการตั้งท่าให้มือและเท้า ก้าวย่างไปทุกทิศทางอย่างสัมพันธ์กัน ทำให้ พระอาจารย์ ทองดี มีเวลาไปฝึกเข้มลูกศิษย์ที่ใกล้จะจบหลักสูตร เพื่อหาจุด บกพร่องของแต่ละคนเปรียบเสมือนการสอบไล่ที่ไม่มีการเรียนซ้ำชั้น ใครไม่ผ่านตรงจุดไหน ท่าไหน จะถูกติวเข้มตรงจุดนั้น เท่านั้น ให้กลมกลืนกับท่าก่อนหน้าและทำต่อไป จึงจะถือว่า...สอบผ่าน...

มีสิ่งหนึ่งที่ สามเณรสิน เห็นตั้งแต่เข้ามาอยู่วัด คือหลังจากการสวดมนต์เป็นประจำทุกคืนแล้ว พระอาจารย์ทองดีจะนั่งขัดสมาธิหลับตานิ่งอยู่หน้าโต๊ะหมู่บูชาอีกนาน บางคืนเขาหลับไปก่อนที่พระอาจารย์ จะลุกไปจำวัดเสียอีก สามเณรสิน มาอ่านพบในพระอภิธรรมว่า นั่นเป็นการนั่งสมาธิเพื่อสำรวจจิตมิให้ฟุ้งซ่าน ด้วยเหตุนี้ สามเณรสินจึงเริ่มฝึกการนั่งสมาธิ โดยมี พระอาจารย์ทองดี เป็นผู้สอนให้ สามเณรสิน ขอบการฝึกสมาธิมาก

ตลอดเวลาที่สามเณรสิน และ สหายรักทั้ง ๕ บวชอยู่ที่นี้ ทั้ง ๖ รูป ไม่ขาดตกบกพร่องใด ๆ ในศีล และการปฏิบัติกิจต่าง ๆ ของสงฆ์ ได้ครบถ้วนถูกต้อง รวมทั้งการปรนนิบัติรับใช้พระผู้ใหญ่ สามเณรสิน เป็นคนขยัน สามเณร ทั้ง ๕ ก็ขยัน อดทน ด้วยเหมือนกัน แต่มีสิ่งหนึ่ง ที่สามเณร ทั้ง ๕ ไม่ขยัน อดทน เหมือนสามเณรสิน คือ การนั่งสมาธิ

สามเณรสิน เรียนรู้การฝึกสมาธิจากพระอาจารย์ทองดี และได้นำมาปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยมักจะหาโอกาสหลบไปนั่งสมาธิเสมอ แต่ครั้งก็จะนั่งนาน สามเณรทั้ง ๕ รูป ก็จะนั่งตาม แต่ส่วนมากจะนั่งได้ประเดี๋ยว แล้วก็เปลี่ยนเป็นนั่งเฝ้าสามเณรสินแทน หรือ บางครั้งก็ไปทำกิจอย่างอื่นที่ตัวเองสนใจ หรือ ตามที่พระอาจารย์ทองดีเรียกใช้

ส่วน **สามเณรชด** นั้น ตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ที่ทำน้ำ เขาไม่เคยลืม ไม่จำเป็นสามเณรชด จะไม่ห่างสามเณรสิน และ ทุกครั้งที่สามเณรสิน หลับตานั่งสมาธิ สามเณรชด จะไม่ทำอะไรแต่จะนั่งเฝ้าตลอด ส่วนสามเณรทั้ง ๔ นั้น บางรูปก็หาตำรับตำรามานั่งอ่านเฝ้า บางรูปก็วนเวียนไปมาทำโน่นทำนี่ ในบริเวณที่สามเณรสินนั่ง ชีวิตในการบวชเป็นสามเณรของสามเณรสิน ยึดมั่นในศีลและสมาธิ อย่างมั่นคงไม่เคยห่าง

- โปรดติดตามตอนต่อไป -

“ตอนที่ ๑๔: พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ มีบัญชาให้ สามเณรสิน ลาสิกขา เพื่อเข้าถวายงานใกล้ชิดพระองค์”

ไฟรักไฟสงคราม

บัญชา ชวาลศิลป์

สงครามครั้งที่ ๒ : การให้อภัย

บทที่ ๘ มิติแห่งสงคราม

- (ต่อจากเล่มที่แล้ว) -

ติดกับหมู่บ้านแห่งนี้เป็นที่ตั้งของอาคารไม้ชั้นเดียวอีกกลุ่มหนึ่งมีรั้วสังกะสีสูงท่วมหัวรายล้อมมิดชิดปิดบังสายตาจากภายนอกอย่างเบ็ดเสร็จและยังรายล้อมด้วยแนวรั้วลวดหนามที่สร้างขึ้นอย่างหนาแน่น ทั้งหมดจัดสร้างโดยกองทัพภาคที่ ๔ หลังจากเกิดการต่อสู้กับคอมมิวนิสต์ จุดประสงค์คือใช้เป็นที่คุมขังผู้ก่อการร้ายที่จับกุมได้

ที่คุมขังนี้เรียกกันติดปากและเป็นที่ยุ้จักกันดีทั้งทหารและครอบครัวตลอดจนบุคคลทั่วไปและบรรดาผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ว่า “ที่คุมขังบ้านชะเอียน” บางคนเรียกด้วยภาษาพูดอย่างตรงความหมายว่า “คุกบ้านชะเอียน”

ไม่มีใครในค่ายแม้แต่ตัวทหารเองอยากเฉียดเข้าไปใกล้ที่คุมขังแห่งนี้ เรื่องราวที่เล่ากันปากต่อปากถึงกรรมวิธีในการสอบสวนและเสียงร้องโหยหวนที่แว่วออกมาบางครั้งในยามค่ำคืนคือเหตุผลสำคัญ

อาทิตยาและสหยาที่ถูกจับกุมกำลังถูกส่งตัวมาคุมขัง ณ ที่นี้

ผ่านภพรีบดำเนินการวิธีทางเอกสารและรายงานด่วนทางโทรศัพท์ให้หัวหน้ากองยุทธการได้รับทราบเรื่องสำคัญนี้ จากนั้นก็ยกหูโทรศัพท์หมุนไปยังนายทหารผู้ควบคุมที่คุมขังบ้านชะเอียนให้แจ้งเขาทันทีเมื่อผู้ถูกจับกุมทั้งสองเดินทางมาถึง

เสร็จสิ้นขั้นตอนการปฏิบัติงานตามระเบียบปฏิบัติของราชการ เขาก็รีบแจ้งข่าวนี้ให้นับดาวทราบเพื่อแจ้งต่อไปยังลลิตาทันที ชาวสำคัญที่เขาเองก็ยังไม่รู้ว่าจะจะเป็นชาวดีหรือชาวร้าย แต่อย่างน้อยก็ได้พบตัวอาทิตยาแล้ว...ในสภาพที่ปลอดภัยไม่ได้รับบาดเจ็บหรืออะไรที่ร้ายแรงไปกว่านั้น

ตลอดบ่าย ผ่านภพแทบไม่มีสมาธิสำหรับงานที่เข้ามา ในใจรู้สึกตื่นเต้นกับการจะได้พบหญิงสาวผู้เป็นปริศนาในหัวใจของเขา ผลอดตัวเมื่อใดก็หวนรำลึกถึงเรื่องราววิบากกรรมของศศิประภาหญิงสาวจากอดีตกับใบหน้าที่ราวกับเป็นคนคนเดียวกับหญิงสาวผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่กำลังจะเดินทางมาถึง

ผ่านภพตั้งใจว่า ทันทีที่อาทิตยาและสหยา

ถูกนำตัวมาที่บ้านชะเอียนเขาจะไปพบทันที...

เจ้าหน้าที่ยามติดอาวุธพร้อมยกมือทำความเคารพผ่านภพซึ่งยังคงอยู่ในเครื่องแบบสนามชุดปฏิบัติงานแล้วให้สัญญาณเพื่อยกไม้กั้นถนนให้สูงขึ้นให้รถของฝ่ายเสนาธิการหนุ่มผ่านเข้าไปในที่คุมซึ่งบ้านชะเอียน ประตูรั้วสูงทวมศัวรรษเปิดออกอีกชั้นหนึ่ง เผยให้เห็นอาคารชั้นเดียวขนาดเล็กใต้ถุนโปร่งที่รายเรียงเป็นหลัง ๆ อย่างเป็นระเบียบในนั้น แต่หลังจากถูกแยกจากกันอย่างเด็ดขาดด้วยลวดหนามหีบเพลงหนาที่บ ผ่านภพหยุดรถตรงหน้าอาคารกองบังคับการที่แยกอยู่บริเวณด้านหน้าของกลุ่มอาคารที่แยกคุมซึ่งผู้ต้องหามีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ นายทหารรุ่นน้องซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบเดินตรงเข้ามาต้อนรับพร้อมวันทยหัตถ์เข้มแข็ง

“รออยู่ในห้องรับแขกทั้งสองคนครับพี่...”
รายงานรวบรัด

“ขอบคุณมาก... ทำทางเป็นอย่างไรบ้าง”

“ก็ดูเรียบร้อยดีพี่ พุดจาสุขภาพ ไม่มีทำทางขัดขึ้นอะไร แต่ไม่ยอมตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องของพวกเขา บอกแต่เพียงว่าเป็นนักศึกษาทั้งคู่”

“โอเค พาพี่เข้าไปพบเลย ไม่ต้องห่วงหวักรอกมีพวกเราอยู่ทั้งค่าย” ผ่านภพตอบยิ้ม ๆ เมื่อเห็นสายตาของนายทหารรุ่นน้องเหลือบมองที่เอวของเขาซึ่งไม่ได้ติดอาวุธปืนมาด้วย

ผ่านภพเดินผ่านประตูห้องรับแขกของที่คุมซึ่งเข้าไป นายทหารรุ่นน้องที่ติดตามเข้าไปด้วยกันไปพยักหน้าส่งสัญญาณให้เจ้าหน้าที่ซึ่งยืนควบคุมตัวอยู่ในห้องให้เดินออกมาพร้อมกับเขาแล้วปล่อยให้ผ่านภพพบปะเป็นการส่วนตัวกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ทั้งสอง

ภายในห้องรับแขกขนาดประมาณ ๕ คูณ ๖ เมตร ซึ่งมีหน้าต่างเปิดให้อากาศได้ถ่ายเทอยู่ ๓ ด้านแต่ก็มีลูกกรงเหล็กติดป้องกันอยู่ ฝาห้องมีพระบรมฉายาลักษณ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ ในฉลองพระองค์

เครื่องแบบทหารบกแขวนเด่นอยู่ด้านหนึ่ง นอกจากนี้นั้นก็ไม่มีเครื่องประดับใด ๆ บริเวณกลางห้องมีโต๊ะรับแขกแบบเรียบ ๆ อยู่ชุดหนึ่งวางอยู่ ชายหนุ่มและหญิงสาวคู่หนึ่งนั่งรออยู่ เมื่อผ่านภพหย่อนตัวลงบนเก้าอี้ยาวฝั่งตรงข้ามทั้งสองก็ยกมือไหว้อย่างสุภาพผ่านภพรับไหว้ด้วยอาการสุภาพเช่นเดียวกัน จากนั้นทั้งสองฝ่ายก็เสียบไปครู่หนึ่ง จนกระทั่งผ่านภพเริ่มการสนทนาขึ้นก่อน

“ขอแนะนำตัวก่อนนะครับ ผมพันโทผ่านภพ... หรือจะเรียกว่าพี่ก็ได้” เปิดฉากการสนทนาด้วยความรู้สึกที่มีต่อผู้อ่อนวัยกว่าเช่นน้องชายน้องสาวจริง ๆ ทำให้บรรยากาศผ่อนคลายขึ้นบ้าง หนุ่มสาวทั้งสองก็รู้สึกผ่อนคลายจากความกดดันเช่นเดียวกัน ร่างกายที่นั่งตัวตรงเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ก่อนหน้านี้ค่อย ๆ เอนหลังพิงพนักเก้าอี้รับแขก

“ผมชื่อวิชิตครับ...” ชายหนุ่มตอบขึ้นก่อน

“ดิฉันชื่ออาทิตยาค่ะ...” หญิงสาวแนะนำตัวเองตาม

“เราเคยพบกันแล้วนี่ครับ...” ผ่านภพย้อนความทรงจำครั้งพบกันโดยบังเอิญที่ร้านหนังสือในตัวจังหวัดตั้งเมื่อไม่กี่เดือนก่อนหน้านี้ อาทิตยารับฟังโดยไม่มีปฏิกิริยาตอบกลับ ไม่รับ ไม่ปฏิเสธ ใบหน้าเรียบเฉย

“ผมเป็นเพื่อนคุณลลิตา... พี่สาวคุณอาทิตยาครับ” ประโยคนี้ทำให้หญิงสาวเกิดความแปลกใจ แต่ก็ยังคงสงวนท่าทีไว้ รู้สึกดีขึ้นมาบ้างที่อย่างน้อยในสถานที่อื่นไม่เป็นมิตรและมีประวัติความเป็นมาอันน่าหวาดกลัวเช่นนี้ ยังมีคนรู้จักก็คงทำให้สถานการณ์ดีขึ้นบ้าง

“พี่สาวคุณเคยมาตามหาคุณที่นี่และฝากให้ผมช่วยดูแลคุณหากได้พบกัน ก็ไม่นึกครับว่าจะได้มาเจอกันในสถานที่เช่นนี้” เว้นคำพูดไปชั่วขณะ “ระหว่างเดินทางหากไม่ได้รับความสะดวกอะไรบ้างก็ต้องขออภัยด้วยนะครับ” ผ่านภพเป็นฝ่ายพูดคนเดียวจนรู้สึกอึดอัด แต่แล้วก็ล้าวันนี้ก็จะได้บางอย่าง

“เอาอย่างนี้ดีไหมครับ...” ชายหนุ่มและหญิงสาวขยับตัวตั้งใจฟัง “นี่ก็เย็นแล้ว ได้เวลาอาหารเย็นพอดี ถ้าไม่รังเกียจเดี๋ยวผมกลับไปเปลี่ยนเครื่องแต่งกายแล้วจะกลับมารับไปทานข้าวเย็นกันในเมือง ดีไหมครับ” กล่าวจบนิ่งรอคำตอบ วิชิตกับอาทิตยาหันไปสบตากันคล้ายช่วยกันหาคำตอบผ่านภพเห็น ดังนั้นก็จึงกล่าวต่อว่า

“อย่างนี้ได้ครับ...เดี๋ยวผมขอตัวก่อน บ้านพักที่อยู่ใกล้ ๆ นี้เอง เปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วจะกลับมาอีกครั้ง คงไม่เกินครึ่งชั่วโมง ระหว่างนั้นก็ปรึกษากันก่อนตามสบาย แล้วค่อยตอบก็ได้ว่าจะยินดีหรือไม่”

เมื่อเห็นท่าที่ไม่ขัดข้องก็ลุกขึ้น ยืมให้อีกครั้งอย่างอบอุ่นจริงใจแล้วเดินออกไป

อีกไม่ถึงครึ่งชั่วโมงต่อมา ผ่านภพในเครื่องแต่งกายลาลองก็กลับมาอยู่ที่คุ้มซึ่งบ้านชะเอียนอีกครั้งหนึ่ง นายทหารผู้ควบคุมเดินมารับที่รถแล้วแจ้งให้ทราบว่า หนุ่มสาวทั้งสองมานั่งรออยู่ในห้องรับแขกแล้ว จากนั้นก็เดินนำเขาไปพบแล้วขอตัวปล่อยให้ทั้งสามพูดคุยกันตามลำพัง

อาทิตยากับวิชิตยังคงอยู่ในเครื่องแต่งกายแบบเรียบง่าย ชุดเดิมที่พบกันเมื่อตอนเย็นก่อนหน้า

“ตกลงกันได้หรือยังครับ...ไปทานข้าวข้างนอกกัน” ผ่านภพถามด้วยน้ำเสียงและท่าทางเป็นกันเองเหมือนชวนไปเที่ยว

“ไปครับ และขอขอบคุณท่าน...” อาทิตยากล่าวตอบอย่างสุภาพน้ำเสียงดูมีไมตรีมากขึ้น แต่ก็ถูกทักท้วงจากผ่านภพทันทีว่าไม่ต้องเรียกท่านก็ได้ และจะดีหากเรียกว่าพี่ หนุ่มสาวทั้งสองจึงตอบรับพร้อมรอยยิ้ม

“แต่พี่มีเรื่องต้องอธิบายและตกลงกันเรื่องหนึ่งก่อน...” ผ่านภพเว้นระยะ หนุ่มสาวทั้งสองนั่งตัวตรงรอรับฟังอย่างตั้งอกตั้งใจ

“ที่ทำงานที่พวกเราเรียกว่า ‘ด้านยุทธการ’ มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องของการวางแผนสู้รบ ดังนั้นตัวพี่เองจึงไม่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยว

กับ อ้า...ขอโทษ ตัวผู้ก่อการร้าย ไม่ว่าจะมอบตัวหรือถูกจับกุม โดยเฉพาะช่วงแรกแบบนี้จะอยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายงานด้านการข่าว...” เว้นระยะอีกเล็กน้อยเพื่อให้มั่นใจว่าหนุ่มสาวทั้งสองตามทัน

“แต่ที่พี่เข้ามาเกี่ยวข้องกับน้องทั้งสองวันนี้มันเป็นเรื่องส่วนตัวเหมือนอย่างที่บอกเมื่อเย็นว่า คุณลลิตาพี่สาวของคุณอาทิตยาฝากให้พี่ช่วยดูแลน้องด้วย ซึ่งพี่ก็รับปากเธอไว้แล้ว และเมื่อบายทันทีที่ทราบข่าวพี่ก็โทรศัพท์ทางไกลแจ้งให้ทราบแล้วแต่ไม่ได้บอกกับคุณลลิตาโดยตรงบอกผ่านเพื่อนของเธอไปอีกทอดหนึ่ง อีกสักพักก็จะมีข่าวกลับมา

“ดังนั้น เรามาตกลงกันอย่างนี้นะว่า นับแต่นี้ไปจนกระทั่งพี่นำตัวน้องทั้งสองกลับมาส่งคืนที่นี่ ขอให้เราคิดเสียว่าทั้งหมดเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างเรา ไม่มีงานเข้ามาเกี่ยวข้องกับพี่เองก็จะคิดว่านี่เป็นการต้อนรับน้องชายน้องสาว ก็อยากให้น้องทั้งสองช่วยพี่คิดอย่างนี้เช่นเดียวกัน” น้ำเสียงนุ่มนวลฟังแล้วอบอุ่นน่าเชื่อถือ

“พูดกันตรง ๆ ก็คือ ระหว่างที่อยู่กับพี่ กรุณาอย่าคิดหนีเป็นอันขาดพี่มาคนเดียว ไม่ได้มี รมภ. หรือผู้ติดตามทั้งสิ้น ขอยืนยัน ดังนั้นถ้าน้องคิดจะหนีก็ทำได้โดยง่าย แต่ความรับผิดชอบทั้งหมดจะตกแก่พี่ และเป็นเรื่องใหญ่เสียด้วย...แต่เมื่อพี่นำตัวกลับมาส่งแล้ว น้องคิดจะทำอะไรก็เป็นเสรีของน้อง...ตกลงไหมครับ ?”

พบคำถามและข้อเสนอที่แสนประหลาดเช่นนี้ทำเอาหนุ่มสาวทั้งคู่ต่างพากันอึ้งไปชั่วขณะ แต่ด้วยท่าที่อบอุ่นจริงใจและตรงไปตรงมา วิชิตกับอาทิตยาเพียงหันมองหน้ากันแวบหนึ่งด้วยความแปลกใจ แล้วหันมาสบตาแน่วแน่กับนายทหารหนุ่มก่อนให้คำตอบเกือบพร้อมกันโดยไม่จำเป็นต้องปรึกษารือให้มากความ

“ตกลงครับ/ค่ะ”

บรรยากาศในห้องรับแขกพลันสว่างไสวไป

ด้วยแสงสว่างแห่งมิตรภาพที่เริ่มงอกเงย ผ่านภาพ
ตอบขอบคุณด้วยน้ำเสียงที่ยินดีเช่นเดียวกันจากนี้
ไปเรื่องราวระหว่างนายทหารหนุ่มฝ่ายปราบกับผู้
ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ฝ่ายถูกปราบจะยุติลงระยะ
หนึ่งแล้วกลายเป็นเรื่องของพี่ชายพาน้องสาวน้อง
ชายไปเที่ยว

“ถ้าอย่างนั้น ถ้ามั่นใจว่ามีที่อยากไป
เป็นพิเศษหรือเปล่า”

“แล้วแต่พี่ดีกว่าครับ ผมไม่ค่อยรู้จักเมือง
นครฯ สักเท่าไร...” วิชิตตอบด้วยน้ำเสียงที่ส่อเค้า
ของความสนทสนม

“เมืองนครฯ พอตกเย็นตกค่ำก็ไม่ค่อยมีที่ไป
หรอกครับ พี่จึงตั้งใจว่าจะพาไปที่หาดสระบัวดีกว่า

ที่นี่เป็นแหล่งพักผ่อนริมหาดทรายที่ใกล้ที่สุดขับรถ
ขึ้นเหนือไปทางท่าศาลาประมาณ ๑๐ กว่ากิโลเมตร
มีร้านอาหารอยู่ชายหาด วันธรรมดาอย่างนี้คง
เจียบ ๆ จะได้นั่งคุยกัน ตกงงไหมครับ”

ทั้งสามลุกขึ้นจากเก้าอี้รับแขก ผ่านภพเดิน
นำไปยังรถที่จอดอยู่

“รถจี๊ปครับ เปิดโล่ง รับลม และก็...” ผ่านภพ
หันมายิ้ม “โดดหนึ่งง่ายด้วย...”

อาทิตยาเฉลยยิ้มกับอารมณ์ขันของนาย
ทหารหนุ่ม

- (อ่านต่อเล่มหน้า) -

มุขของดี มาฝาก

ฉบับนี้มีของดีมาฝาก ๓ เรื่อง เรื่องแรกเป็นบทความอธิบายคำว่า “ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” “ทรัพย์สินราชวงศ์จักรี” และ “ทรัพย์สินส่วนพระองค์” ซึ่งสมาชิกควรทราบและเข้าใจให้ถูกต้อง เรื่องที่ ๒ เกี่ยวกับการเตรียมการสำหรับอนาคตอันใกล้ ที่รถยนต์พลังงานไฟฟ้าจะมาแทนที่รถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน เรื่องที่ ๓ ที่มาของ “กางเกงลิง” และ “ผ้าขาวม้า” จึงขอนำมาเป็น “ของดี” ที่นำมาฝากสมาชิก ลองอ่านกันดูนะครับ

เรื่องที่ ๑ ทำความเข้าใจกับ “ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” “ทรัพย์สินราชวงศ์จักรี” และ “ทรัพย์สินส่วนพระองค์”

ก่อนอื่น เราต้องแยกแยะระหว่างคำว่า “ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” “ทรัพย์สินราชวงศ์จักรี” และ “ทรัพย์สินส่วนพระองค์” ให้เข้าใจเสียก่อนว่าเป็นคนละคำกันและมีความหมายต่างกัน จึงจะไม่นับสนและเกิดความเข้าใจผิด

๑. “ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์”

คือ ทรัพย์สิน ของสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งหมายถึง สถาบันฯ ที่ไม่ใช่ตัวบุคคล ที่ดำรงพระยศเป็นพระมหากษัตริย์ เป็นทรัพย์สินที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ต้นราชวงศ์จักรี พูด่าง ๆ ก็คือเป็นสมบัติของชาติชนิดหนึ่ง หมายถึงเป็นสมบัติของ สถาบันพระมหากษัตริย์ ที่มีมาตั้งแต่เริ่มตั้ง ราชวงศ์จักรี สืบทอดเรื่อยมา ไม่ใช่ของส่วนตัว

ต่อมา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ทรัพย์สินส่วนนี้ จึงตกเป็นของแผ่นดิน แต่เพื่อ

เป็นการให้เกียรติราชวงศ์จักรี ซึ่งเป็นเจ้าของเดิม จึงตั้งชื่อใหม่เป็น “สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของ กระทรวงการคลัง ส่วน “พระมหากษัตริย์” ก็ได้รับพระเกียรติให้ทรงสามารถแต่งตั้ง คณะกรรมการไปช่วยดูแลการทำงานได้ ๔ คน โดยมี รมต.กระทรวงการคลัง เป็นประธาน และมีผู้อำนวยการ สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้บริหาร แต่ทั้งหมดนี้ต้องนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของชาติ และประชาชนเท่านั้น

“สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” จึงไม่ได้นำ ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ไปใช้ใน เรื่องส่วนพระองค์ของ “พระมหากษัตริย์” แต่นำไปใช้เพื่อช่วยเหลือประชาชน และสังคมทั้งหมด แต่ถ้าสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ อยากรจะ บริจาคเงิน ให้มูลนิธิต่าง ๆ ของในหลวง ก็ยอมทำได้ และตามกฎหมาย “ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” เป็น “ทรัพย์สินของแผ่นดิน” จึงไม่ต้องเสียภาษี แต่ ส่วนเงินปันผล ที่ได้จากการถือ หุ้นบริษัทต่าง ๆ ก็มีการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามปกติอยู่แล้ว (ข้อมูลทั้งหมด จากเว็บ “สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” และสามารถติดตาม สอดส่องการทำงานต่าง ๆ ของสำนักงานฯ ได้เช่นกัน)

ส่วนรายได้ของ “ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์” ก็จะนำไปลงทุนในกิจการต่าง ๆ เพื่อ ออกดอกออกผล แต่ทั้งหมด เมื่อได้มาก็เพื่อนำไป

ส่งเสริมกิจกรรม ที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมต่อไป แต่จะมีเงินส่วนหนึ่ง ที่จะถวายให้พระมหากษัตริย์ ในแต่ละปี เพื่อไปใช้ตามพระราชอัธยาศัยบ้างตามสมควร (ก็อาจถือว่าเป็น เงินเดือน โดยตำแหน่งก็ได้ เราต้องไม่ลืมนะครับว่า ทรัพย์สินตรงนี้ เดิมเป็นของ ราชวงศ์จักรี มาก่อน พอเปลี่ยนแปลงการปกครอง ก็ไปขอของ ๆ พระองค์ ให้กลายเป็นสมบัติของชาติ)

๒. “ทรัพย์สินส่วนพระองค์”

อันนี้แปลงาย ๆ ก็คือ “ทรัพย์สินส่วนตัว” ของ พระมหากษัตริย์ ซึ่งต้องเสียภาษีอากรให้แก่รัฐ และ มูลนิธิต่าง ๆ ที่ พระมหากษัตริย์ทรงริเริ่มตั้ง ก็จะนำ มาจาก “ทรัพย์สินส่วนพระองค์” ก่อตั้งเองทั้งสิ้น เช่น “มูลนิธิอานันทมหิดล” จุดประสงค์ เพื่อมอบทุน ให้แก่นักเรียนไทยที่เรียนดีไปศึกษาต่อต่างประเทศ ในสาขาวิชาสำคัญ ๆ ที่ขาดแคลนในประเทศ โดย ไม่มีข้อผูกมัด

“มูลนิธิชัยพัฒนา” เป้าหมายที่สำคัญคือ เพื่อ สงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชน ให้มีความเป็นอยู่ ร่วมเย็น เป็นสุข และอยู่ดีกินดี อันจะนำไปสู่ความ มั่นคง มั่งคั่งของประเทศ คือ “ชัยชนะแห่งการพัฒนา” (ดูรายละเอียดได้ที่ เว็บไซต์มูลนิธิชัยพัฒนา) และยังมี อีกหลาย ๆ มูลนิธิ เช่น “มูลนิธิราชประชาสมาสัย” เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยโรคเรื้อรัง และญาติ เป็นต้น

๓. “ทรัพย์สินของราชวงศ์จักรี”

อันนี้เป็น “ทรัพย์สินสมบัติ” ที่อยู่ภายใต้การ ดูแลของ “กรมธนารักษ์” เช่นสิ่งของมีค่า “ทรัพย์สิน สมบัติส่วนพระองค์” ของพระมหากษัตริย์รัชกาล ต่าง ๆ ที่ผ่านมา เช่น เหยียบงาช้าง เครื่องราช อิศริยยศ เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือจะเป็น สำนัก พระราชวัง รัฐบาลให้งบประมาณ ปีละประมาณ ๒,๐๐๐ ล้านบาท แก่สำนักพระราชวัง ซึ่งอยู่ภายใต้ การบังคับบัญชาของ นายกรัฐมนตรีโดยตรง และมี เลขาธิการพระราชวังบริหาร ส่วนหน้าที่ดูแลทุก อย่างที่เกี่ยวข้องกับ พระบรมวงศานุวงศ์ รวมทั้ง จัดการงานคลัง หรือการจัด งานอื่น ๆ อีกมากมาย (ไปดูได้ที่เว็บสำนักพระราชวัง)

จะเห็นได้ว่า ทรัพย์สินแต่ละอย่างมีความ หมายต่างกันไป ทรัพย์สินส่วนที่รัฐบาลต้องดูแล ก็ มีคณะกรรมการควบคุมดูแล บริหารกันอย่างมีกฎ ระเบียบชัดเจน และยุติธรรม

อ้างอิง - บทความของ ศ. บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

เรื่องที่ ๒ ถ้าเราจะใช้รถไฟฟ้า EV เรา ต้องจัดการระบบไฟในบ้านยังไงบ้าง

อย่างแรกที่ต้องรู้คือ บ้านเราเป็นระบบไฟ แบบ ๑ เฟส หรือ ๓ เฟส มีค่าแอมป์ เท่าไหร่ ถ้า บ้านทั่วไป ก็จะมี ๑ เฟส ๑๕ (๔๕) แอมป์ คือบ้านเรา รับได้สูงสุดที่ ๔๕ แอมป์ รถไฟฟ้า EV อย่างเช่น MG ZS EV ตัวชาร์จที่ติดตั้งที่บ้าน จะใช้กับระบบไฟ ๓ เฟสเท่านั้น ดังนั้น ถ้าเราใช้ไฟ ๑ เฟส ก็ต้องไปแจ้ง การไฟฟ้าให้ดำเนินการ ถ้าบ้านเราเป็นไฟ ๑ เฟส ๑๕ (๔๕) แอมป์ ซึ่งเราเคยเสียค่าตรวจสอบติดตั้ง ไปแล้ว ๗๔๙ บาท การขอให้การไฟฟ้า ๓ เฟส เปลี่ยน เป็น ๓ เฟส ๑๕ (๔๕) แอมป์ ก็จะไม่เสียค่าใช้จ่าย เพิ่ม แต่เมื่อเรามีรถไฟฟ้า ซึ่งต้องชาร์จแบต เราต้อง มาคำนวณว่า แอมป์ บ้านเราพอหรือไม่ เช่น MG ZS EV ตัวชาร์จ สามารถชาร์จไฟได้ ๗ KW แปลว่า ทุก ๆ ชั่วโมงจะชาร์จไฟได้ ๗,๐๐๐ วัตต์ หรือคิดเป็น ปริมาณไฟฟ้า ๗ หน่วย บ้านเราใช้ไฟ ๒๒๐ โวลต์ นำวัตต์หารด้วย โวลต์ ก็จะได้ค่าแอมป์ $7,000/220 = 31.82$ แอมป์

จะเห็นว่า ถ้าเราไม่ได้ชาร์จรถไฟฟ้าอย่าง เดียว แต่เรามีตู้เย็น เปิดแอร์หลายเครื่อง ๔๕ แอมป์ อาจจะไม่พอ ยิ่งถ้าวางแผนว่า ในอนาคตอาจจะมี รถไฟฟ้ามากกว่า ๑ คัน ๑๕ (๔๕) แอมป์ ไม่พอ แน่ ๆ ก็ต้องไปขอไฟ ๓ เฟส แบบ ๓๐ (๑๐๐) แอมป์

ซึ่งก็จะมีค่าใช้จ่าย ๑,๖๐๕ - ๗๔๙ = ๘๕๖ บาท

แต่ทั้งนี้ พอขอเปลี่ยนระบบไฟกับการไฟฟ้า เสร็จเราต้องมาเปลี่ยนสายไฟที่เดินจากเสาไฟเข้ามาในบ้านด้วยไฟ ๓ เฟส ก็จะต้องเดินสายไฟเพิ่มอีก ๒ สาย ถ้าเป็น ๓๐ (๑๐๐) แอมป์ ก็ต้องเปลี่ยนขนาดสายไฟเข้าบ้านใหม่หมด ให้เป็นสายไฟที่หนาขึ้นเพื่อรองรับไฟที่สามารถสูงถึง ๑๐๐ แอมป์ รวมถึงต้องเปลี่ยนระบบเบรกเกอร์ที่บ้านด้วย และสายไฟ ที่ออกจากเบรกเกอร์มาที่จุดชาร์จก็ก็ต้องเป็นสายไฟที่สามารถรองรับกระแสไฟที่มาก ตามสเปคด้วย ถ้าซื้อรถ EV มาแล้ว เสียบบล็อกมั่ว ๆ ไปเรื่อย ไฟใหม่บ้านแน่นอน

อีกจุดที่น่าสนใจคือ เรื่อง มิเตอร์ TOU (Time Of Use) ซึ่งมีมิเตอร์ TOU แบบ ๓ เฟส จะมีค่ามิเตอร์อยู่ที่ ๕,๓๔๐ บาท ถ้าเราตั้งใจจะใช้รถไฟฟ้า แนะนำว่าให้ หาเงินอีกสักก้อนมาติดโซลาร์เซลล์ที่บ้านด้วย แล้วไปขอเปลี่ยนมิเตอร์เป็นแบบ TOU มิเตอร์ TOU จะมีวิธีคิดค่าไฟ แตกต่างกันตามช่วงเวลา ในช่วง PEAK วันธรรมดา เก้าโมงเช้า ถึงสี่ทุ่ม ค่าไฟจะแพง หน่วยละ ๕.๗๙ บาท แต่แลกกับช่วง Off Peak วันธรรมดาหลังสี่ทุ่มถึงเก้าโมงเช้า กับวันเสาร์ อาทิตย์ ทั้งวันทั้งคืน ค่าไฟจะเหลือแค่ หน่วยละ ๒.๖๓ บาท แปลว่า ถ้าเราติดโซลาร์ในระดับที่พอกับการใช้ไฟในตอนกลางวัน ช่วงเก้าโมงเช้า ถึงห้าโมงเย็น แม้ค่าไฟจะแพง แต่เราก็ไม่ได้ใช้ เราใช้ไฟจากโซลาร์เซลล์ เราจะใช้ค่าไฟแพงแค่ช่วงที่แดดหมด ห้าหกโมงเย็น ถึงสี่ทุ่ม ในวันธรรมดา วันละไม่กี่ชั่วโมงเท่านั้น นอกนั้น เราก็จ่าย ค่าไฟหน่วยละ ๒.๖๓ บาท ลองคิดดูว่า หลังสี่ทุ่ม เราชาร์ตรถ EV เสียค่าไฟแค่หน่วยละ ๒.๖๓ บาท มันจะประหยัดขนาดไหน เช่น MG ZS EV แบตขนาด ๔๔.๕ kwh หรือ ๔๔.๕ หน่วย ตามสเปค วิ่งได้ ๓๓๗ กิโลเมตร ถ้าชาร์ตเต็มในช่วง Off Peak จะเสียเงินแค่ ๑๑๗ บาท ตกกิโลเมตรละ ๓๔ สตางค์ เท่านั้นเองครับ

อ้างอิง - การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

เรื่องที่ ๓ กางเกงลิงและผ้าขาวม้า ทำไมคนไทยเรียกกางเกงในว่า กางเกงลิง

สมัย ร. ๕ พระองค์เสด็จประพาสประเทศฝรั่งเศส เพื่อนำการพัฒนากลับมาสู่ไทย โดยมีข้าราชการบริพารและเจ้าเมืองตามเสด็จไปจำนวนมาก เมื่อไปถึงฝรั่งเศส ข้าราชการบริพารเห็นชาวฝรั่งเศสซักเสื้อผ้าตากและเห็นมีกางเกงในด้วย ซึ่งสมัยนั้นประเทศไทยยังไม่มีกางเกงในใช้ ด้วยความสงสัยเลยถามว่า มันคืออะไร ด้วยความที่สื่อสารกันไม่ค่อยจะรู้เรื่อง ชาวฝรั่งเศสเลยเขียนในกระดาษว่า lingerie ข้าราชการบริพารเลยพากันซื้อกางเกงในจากฝรั่งเศสกลับมาใช้ แล้วเรียกมันว่า กางเกงลิงเกอร์รี่ ต่อมาก็พากันเรียกสั้น ๆ ว่า 'กางเกงลิง'

กางเกงลิงไม่ใช่ของลิงอันใด ผ้าขาวม้าก็ไม่เกี่ยวกับม้าเช่นเดียวกัน...แล้วมีชื่อผ้าขาวม้าได้ไง...มันมีที่มาคำว่าผ้าขาวม้า ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับม้าเลยนี่แหละ...

ที่จริงแล้วคำว่า "ผ้าขาวม้า" มาจากคำว่า "ผ้าคามา" (kamar) ซึ่งเป็นผ้าที่ชาวอิหร่าน (เปอร์เซีย) ทอขึ้นมาใช้เป็นผ้าคลุมไหล่ กระทั่งผ้าชนิดนี้แพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยสมัยเชียงแสน คนไทยก็ใช้และเรียกผ้าชนิดนี้เพี้ยนจาก "ผ้าคามา" เป็น "ผ้าขาวม้า" และเรียกชื่อนี้มาจนปัจจุบัน

อ้างอิง - พวงผกา คุโรวาท
คู่มือประวัติเครื่องแต่งกาย

เกมอักษรไขว้

จงวงกลมรอบคำต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ข้างใต้นี้ ให้ครบ

เสนาศึกษา

ส่งคำตอบได้ที่ เข้าร่วมกลุ่ม

ส่งคำตอบได้ตั้งแต่บัดนี้ ถึง ม.ค. ๖๔ มีรางวัลสำหรับคนตอบถูกต้องและเร็วที่สุด ๑ รางวัล (๑ คน / ๑ เกม / ๑ รางวัล)

Air Strike Area Association Bullet Captain Captivity Civilian Commander Complicated
 Cover Crowd Declare Duty Easy Execute Faith Famine Fire General Give up Green
 light Honor Hostile Hunger Idealist Impatient Intervene Kneel Location Massacre
 Negative Order Pain Personnel Pilot Position Pray Prisoner Property Pulse

I	N	T	E	L	L	Y	F	F	G	S	G	R	A	V	E	Y	R	D
M	A	N	P	I	N	A	A	G	D	E	I	C	B	R	W	T	D	D
P	E	A	R	T	F	M	M	N	O	R	V	G	M	P	I	P	A	C
A	I	T	I	N	D	W	I	C	I	S	E	R	W	U	E	H	H	A
T	M	L	S	R	A	F	N	T	H	A	U	E	Q	L	A	U	H	P
I	C	S	O	R	S	C	E	R	J	Y	P	D	D	S	X	N	O	T
E	E	E	N	T	U	T	A	A	S	Z	V	R	S	E	E	G	T	I
N	V	S	E	A	N	A	R	A	R	H	K	O	F	N	V	E	E	V
T	I	A	R	S	I	A	E	I	I	O	C	E	G	A	R	R	S	I
U	T	A	S	S	N	R	A	A	K	I	E	A	R	T	Y	R	T	T
M	A	S	S	A	C	R	E	T	A	E	D	G	P	R	T	U	E	Y
M	G	A	S	E	T	V	S	T	R	H	R	E	W	T	U	D	A	V
G	E	C	O	R	R	E	I	T	E	R	L	E	F	M	A	M	F	W
R	N	M	D	C	O	O	A	D	G	I	N	I	R	R	T	I	D	G
E	B	M	D	T	N	T	O	Y	T	E	R	G	N	E	R	D	N	U
E	V	U	O	N	O	R	S	S	I	E	T	E	E	C	B	E	E	C
N	A	V	L	O	H	J	O	N	A	T	C	J	G	O	K	A	H	G
L	L	A	O	L	G	H	M	F	M	U	K	O	J	R	F	L	J	F
I	F	L	C	Y	E	F	B	M	G	C	N	T	V	D	W	I	E	T
G	A	A	A	T	N	T	F	B	R	E	M	W	N	E	O	S	F	G
H	I	K	T	U	V	J	H	T	O	X	G	R	F	R	R	T	F	V
T	T	V	I	D	E	C	L	A	R	E	R	F	E	D	U	W	F	N
R	H	A	O	E	N	J	F	J	T	N	K	N	E	E	L	R	E	V
E	K	L	N	T	P	R	O	P	E	R	T	Y	G	V	F	R	R	C
P	L	A	M	A	V	G	J	P	R	A	Y	E	J	D	H	F	S	F
I	A	N	A	C	D	G	J	E	R	H	N	H	U	L	W	Y	O	C
L	V	O	N	I	D	H	D	T	H	E	T	E	R	E	V	O	E	B
P	E	I	Y	L	X	N	F	M	R	J	N	R	R	N	A	R	R	B
E	K	T	M	P	A	R	B	A	Y	U	A	R	A	N	L	Y	J	C
F	A	I	G	M	M	W	L	R	T	R	I	F	S	O	A	R	J	M
S	N	S	M	O	V	E	I	I	E	R	L	F	I	S	K	Y	N	J
V	S	O	R	C	D	R	T	E	E	A	V	G	C	R	T	R	N	N
N	C	P	W	H	E	T	E	N	F	S	I	H	G	E	V	H	N	G
I	N	T	E	R	V	E	N	E	B	I	C	N	S	P	N	M	G	G

เสนาศึกษา

ปัญญาปกครองคน

คำป่น อักษรวิลลย์ เรียบเรียง

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เปิดเผยความจริงเพื่อให้ผู้ฟังผู้ศึกษาได้เข้าใจสิ่งที่มีจริงซึ่งเป็นธรรมแต่ละหนึ่ง ๆ ตรงตามความเป็นจริงว่าเป็นธรรม ไม่ใช่เรา ตราบใดที่ยังไม่ได้ดับพิษเชื้อของกิเลสซึ่งนอนเนื่องอยู่ในจิต ย่อมเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้กิเลสชั้นที่กลุ้มรุมจิตเกิดขึ้น และถ้ามีกำลังกล้า สะสมมากขึ้น ก็สามารถล่วงเป็นทุจริตกรรมประการต่าง ๆ มีการประทุษร้ายเบียดเบียนผู้อื่น เป็นต้น และข้อที่น่าพิจารณา คือ แต่ละบุคคลสะสมกิเลสมากมาย เพราะความเป็นปุถุชนผู้หนาแน่นไปด้วยกิเลส ซึ่งได้สะสมมาอย่างยาวนานในสังสารวัฏฏ์ ในชีวิตประจำวันของปุถุชนผู้หนาแน่นไปด้วยกิเลส ย่อมเป็นที่แน่นอนว่าอกุศลจิตย่อมเกิดขึ้นมากกว่ากุศลจิต ถ้ามีใครบอกว่าวันหนึ่ง ๆ กุศลจิตของเขาเกิดมากกว่าอกุศลจิต นั้นไม่ตรงตามความเป็นจริง เพราะอกุศลมีหลายระดับ ระดับที่บางเบาไหลไปทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย และทางใจ ก็มี ระดับที่กลุ้มรุมจิต ยังไม่ล่วงออกมาเป็นทุจริตกรรม ก็มี ระดับที่มีกำลังกล้าถึงกับล่วงออกมาเป็นทุจริตกรรมประการต่าง ๆ เบียดเบียนผู้อื่นให้เดือดร้อน ก็มี และเพราะยังมีกิเลสที่ละเอียดที่นอนเนื่องอยู่ในจิตซึ่งยังดับไม่ได้ จึงเป็นเหตุปัจจัยให้กิเลสในระดับต่าง ๆ เกิดขึ้นทำกิจหน้าที่ **เมื่อกิเลสเกิดขึ้นประกอบกับจิตขณะใด ก็ทำให้จิตในขณะนั้นเป็นอกุศลจิต เพราะเหตุว่ากิเลสซึ่ง**

เป็นเครื่องเศร้าหมองของจิตนั้นจะเกิดร่วมกับอกุศลจิตเท่านั้น นี่คือความเป็นจริงของธรรมที่ใคร ๆ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ตามความเป็นจริงแล้ว กิเลส มีโลภะ โทสะ โมหะ เป็นต้น เป็นสภาพธรรมที่มีจริง เป็นอกุศลธรรม ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวตน เกิดขึ้นเป็นไปตามการสะสมของแต่ละบุคคล **ขึ้นชื่อว่าอกุศลธรรมแล้ว ย่อมเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งหมด ไม่ว่าจะเกิดกับใครก็ตาม เป็นสภาพธรรมที่นำมาซึ่งทุกข์โทษภัยโดยส่วนเดียวเท่านั้น**

ขณะที่จิตเป็นอกุศล ด้วยอำนาจของโลภะ (ความติดข้อง) บ้าง โทสะ (ความโกรธ ความขุ่นเคืองใจ) บ้าง โมหะ (ความหลง ความไม่รู้) บ้าง สิ่งที่เป็นพิษได้เกิดขึ้นทำร้ายจิตใจของผู้นั้นแล้ว ทำร้ายยิ่งกว่าพิษภายนอกเสียอีก เพราะพิษคือกิเลส เป็นโทษโดยตลอด จะนำมาซึ่งโทษโดยส่วนเดียว ไม่นำมาซึ่งประโยชน์ใด ๆ เลยแม้แต่น้อย กิเลสเมื่อเกิดขึ้นในจิตใจของสัตว์โลกแล้ว ไม่มีทางที่จะอยู่เป็นสุขได้เลย ย่อมเดือดร้อน พล่านไปตามกำลังของกิเลส ไม่มีความสุข

ข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค โลกสูตร แสดงถึงความเป็นจริงของกิเลสทั้งหลายเมื่อเกิดขึ้นในจิตใจของสัตว์โลกแล้ว มีแต่เป็นไปเพื่อทุกข์เท่านั้น ไม่มีประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนี้

“ดูกร มหาบพิตร ธรรม คือ โลกะ (ความติดข้อง) เมื่อเกิดขึ้นแก่สัตว์โลก ย่อมเกิดขึ้น เพื่อไม่เป็นประโยชน์เกื้อกูล เพื่อทุกข์ เพื่อความอยู่ไม่ผาสุก ดูกร มหาบพิตร ธรรม คือ โทสะ (ความโกรธ) เมื่อเกิดขึ้นแก่สัตว์โลก ย่อมเกิดขึ้น เพื่อไม่เป็นประโยชน์เกื้อกูล เพื่อทุกข์ เพื่อความอยู่ไม่ผาสุก ดูกร มหาบพิตร ธรรม คือ โมหะ (ความหลง) เมื่อเกิดขึ้นแก่สัตว์โลก ย่อมเกิดขึ้น เพื่อไม่เป็นประโยชน์เกื้อกูล เพื่อทุกข์ เพื่อความอยู่ไม่ผาสุก ดูกร มหาบพิตร ธรรม ๓ อย่างนี้แล เมื่อเกิดขึ้นแก่สัตว์โลก ย่อมเกิดขึ้น เพื่อไม่เป็นประโยชน์เกื้อกูล เพื่อทุกข์ เพื่อความอยู่ไม่ผาสุก”

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงตลอด ๔๕ พรรษา โดยนัยประการต่าง ๆ โดยละเอียด โดยประการทั้งปวง เป็นคำอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลแก่ผู้ที่ได้ฟังได้ศึกษา เป็นเครื่องเตือนให้รู้ว่าแต่ละคนยังมากไปด้วยกิเลส ที่แต่ละคนอยู่ไม่เป็นสุข เดือดร้อน ไม่สงบ ก็เพราะกิเลสทั้งหลายนั่นเอง

ในชีวิตประจำวัน ถ้ากล่าวถึงการได้รับผลของกรรมแล้ว พอที่จะเข้าใจได้เมื่อได้เริ่มฟังพระธรรมศึกษาพระธรรม คือ ไม่พ้นไปจากขณะที่เห็น ขณะที่ได้ยิน ขณะที่ได้กลิ่น ขณะที่ลิ้มรส ขณะที่รู้สิ่งที่กระทบสัมผัสกาย ถ้าเป็นผลของอกุศลกรรม ก็ทำให้ได้รับสิ่งที่ไม่น่าปรารถนา น่าใคร่ น่าพอใจ ในทางตรงกันข้ามถ้าเป็นผลของอกุศลกรรม ก็ทำให้ได้รับสิ่งที่ไม่ดี ไม่น่าปรารถนา ไม่น่าใคร่ ไม่น่าพอใจ โดยที่ไม่มีใครทำให้เลย แต่เป็นผลของกรรมในอดีตที่แต่ละคนได้กระทำแล้ว

เป็นธรรมดาที่ว่า แต่ละคนมีความทุกข์ความเดือดร้อนมากที่เดียว แต่ว่าความทุกข์ความเดือดร้อนที่มีมากนั้น เป็นความทุกข์เพราะกิเลส หรือว่าเป็นความทุกข์ทางกายซึ่งเป็นผลของอกุศลกรรมที่ได้กระทำแล้ว? ถ้าเป็นทุกข์ที่เป็นผลของอกุศลกรรมที่ได้กระทำแล้ว จะเป็นการกระทบกับสิ่งที่แข็ง อ่อน เย็น ร้อน ตึง ไหว ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สบายทางกาย

ตลอดจนถึงกับทำให้เจ็บไข้ได้ป่วย นั่นคือ ทุกข์ทางกาย เป็นผลของอกุศลกรรม โดยไม่มีใครทำให้เลย แต่ว่าส่วนใหญ่แล้ว ความทุกข์ที่มีมากนั้น เป็นความทุกข์เพราะกิเลส เพราะมีกิเลสเกิดขึ้นครอบงำจิตใจ จึงอยู่ไม่เป็นสุข ไม่สงบ แสวงหาในสิ่งที่ต้องการ ไม่ว่าจะป็นรูป เสียง กลิ่น รส สิ่งทีกระทบสัมผัสกาย ทรัพย์สมบัติ ลาภ ยศ สรรเสริญ เมื่อไม่ได้ในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือ เมื่อพลัดพรากจากสิ่งที่ตนเองติดข้อง ก็เกิดความไม่พอใจและกิเลสประการอื่น ๆ อีกมากมาย

ทุกข์ทางกายและทุกข์เพราะกิเลส เป็นของธรรมดา เป็นธรรมที่เกิดเพราะเหตุปัจจัย แต่สำหรับผู้ที่ยังมีกิเลสอยู่ ไม่มีปัญญาเข้าใจความจริง เมื่อมีทุกข์ทางกายแล้ว ยังเป็นเหตุให้เพิ่มทุกข์เพราะกิเลส เข้าไปอีก การประสบทุกข์ทางกาย เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เลย เพราะเหตุว่ากรรมทำให้กายเกิดขึ้นกระทบกับโณภูมิจึงพะ คือ เย็นหรือร้อน อ่อนหรือแข็ง ตึงหรือไหว ที่ไม่สบาย ทำให้เกิดทุกข์ทางกาย แต่สำหรับผู้ที่ยังมีกิเลสอยู่ ก็เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนใจ เป็นห่วง เป็นกังวล วุ่นวายใจ ไม่สบายใจ ตามมาอีก ซึ่งก็เป็นธรรมดา เป็นธรรมที่มีจริง ๆ เกิดขึ้นเป็นไปตามเหตุปัจจัย ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวตน

ข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก สังยุตตนิกาย สฬายตนวรรค สลลัตถสูตร มีข้อความสรุปได้ว่า “การที่ทุกข์ใจเกิดขึ้น เมื่อทุกข์กายเกิดแล้วนั้น เหมือนกับการถูกยิงซ้ำด้วยลูกศรดอกที่ ๒ ต่อจากลูกศรดอกที่ ๑ ที่ถูกยิงไปแล้ว”

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงแสดงถึงสิ่งที่มีจริง ๆ ทุกอย่าง โดยประการทั้งปวง เพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกในสิ่งที่มีจริงตามความเป็นจริงว่า เป็นธรรม ไม่ใช่เรา แม้แต่ความทุกข์ความเดือดร้อนที่เกิดขึ้น ก็ไม่พ้นไปจากกรรมที่เป็นผลของอกุศลกรรมอันเป็นทุกข์ทางกาย และ ความทุกข์ความเดือดร้อนเพราะกิเลส เพราะตราบใดที่ยังมีกิเลสอยู่ ย่อมอยู่ไม่เป็นสุข ยิ่งมากไปด้วยความ

ทุกข์ความเดือดร้อน แม้จะไม่มีทุกข์กาย แต่ใจก็
เป็นทุกข์เพราะกิเลสได้ แล้วจะพ้นจากความทุกข์
ความเดือดร้อนได้อย่างไร ก็ต้องกลับมาที่เหตุที่
สำคัญ นั่นก็คือ การฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมที่
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ซึ่งเป็นช่วงเวลา
ประเสริฐที่สุดในชีวิตที่จะทำให้ตนเองได้มีความ
เข้าใจถูกเห็นถูกในสิ่งที่มีจริง ๆ และความเข้าใจถูก
เห็นถูก คือ ปัญญาตัวเองจะเป็นที่พึ่งในชีวิตอย่าง
แท้จริง ทำให้ไม่เดือดร้อนไม่หวั่นไหวตามกำลังของ
ปัญญาไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม พร้อมกับทำให้มี
ความมั่นคงที่จะมีชีวิตดำเนินไปในความถูกต้อง
ไม่ทำชั่ว ทำแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงามและอบรมเจริญ
ปัญญายิ่งขึ้นสะสมเป็นที่พึ่งต่อไป

**สิ่งที่จะเป็นเครื่องปกครองคน ปกครอง
จิตใจ ให้เป็นไปในทางที่ถูกที่ควร ไม่ทำในสิ่งที่
ผิดโดยประการทั้งปวง ก็คือ ปัญญา ความ
เข้าใจถูกเห็นถูก ตามข้อความในพระสูตรต้นปิฎก
สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ทุติยสูตร ดังนี้**

เทวดา ทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้า ว่า “อะไร
หนอ ย่อมปกครองคนนั้น” พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัส
ตอบว่า “ปัญญา ย่อมปกครองคนนั้น”

ข้อความในสารัตถปกาสินี อรรถกถา สังยุต
ตนิกาย สคาถวรรค ทุติยสูตร ได้อธิบายความเป็น
จริงของบทว่า ปัญญา ย่อมปกครองคนนั้น ดังนี้

บทว่า ปัญญา เจนฺ ปสาสติ อธิบายว่า
ปัญญา ย่อมแนะนำกับคนนั้นว่า “ท่านจงกระทำ
สิ่งนี้ อย่ากระทำสิ่งนี้”

พระมหากษัตริย์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ไม่สามารถที่จะประมาณได้เลย พระองค์ทรงมีพระ
มหากษัตริย์ต่อสัตว์โลกทั้งปวง พระมหากษัตริย์ที่ทรง
อนุเคราะห์สัตว์โลกนั้นก็ด้วยพระธรรมคำสอน
ของพระองค์ ที่เป็นแสงสว่างเกิดปัญญา
ความเข้าใจถูกเห็นถูกทำลายความมืดคือความไม่รู้
เพราะมีความไม่รู้นี่เองจึงเป็นเหตุให้กระทำในสิ่งที่
ไม่ดีประการต่าง ๆ มากมาย

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงพระธรรม

เพียงพอแก่ผู้ฟังที่สามารถจะเข้าใจได้ พระองค์ไม่
ได้มีการบังคับให้ผู้นั้นผู้นี้มานับถือพระองค์
หรือพระองค์มิได้ทรงประทานพระปัญญาของ
พระองค์ให้แก่ใครได้ เพราะเป็นไปไม่ได้ แต่
พระองค์ทรงแสดงความจริง เพื่อให้ผู้ที่ได้ฟังได้
ศึกษา มีการพิจารณาไตร่ตรอง เห็นด้วยตนเอง
ตามความเป็นจริง เป็นปัญญาของผู้นั่นเอง ทุก
คำที่พระองค์ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นไปเพื่อปัญญา
โดยตลอด

สิ่งสำคัญที่สุด คือ การมีโอกาสได้ฟังพระ
ธรรม ศึกษาพระธรรม ซึ่งจะต้องเป็นผู้เคยได้สะสม
เหตุที่ดีมาแล้ว เคยได้ฟังพระธรรมเคยเห็นประโยชน์
ของพระธรรมมาแล้ว จึงสนใจใส่ใจที่จะฟังที่จะ
ศึกษาเพื่อสะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกต่อไป ถ้าเป็น
ผู้ที่ไม่ได้สะสมเหตุที่ดีมา แม้เสียงของพระธรรมจะ
อยู่ใกล้ ๆ ก็ไม่ฟัง เพราะเป็นผู้ไม่เห็นประโยชน์ แต่
สำหรับบุคคลผู้ที่เห็นประโยชน์ของพระธรรม
แม้ว่าจะมีชีวิตเป็นไปด้วยอำนาจของกิเลสเป็น
ส่วนใหญ่ แต่ก็ยังมีโอกาสที่จะได้ยินได้ฟังบ้าง
ในวันหนึ่ง ๆ มากบ้าง น้อยบ้าง ตามโอกาสที่
มี เป็นการอบรมเจริญปัญญาท่ามกลางอกุศล
ซึ่งมีมากเป็นอย่างยิ่ง

จะเห็นได้เลยว่าในชีวิตประจำวัน ประโยชน์
ของการมีชีวิต คือ เพื่ออบรมเจริญปัญญา จากที่ไม่
เคยเข้าใจความจริง จากที่เต็มไปด้วยความมืด คือ
อวิชชา ซึ่งเป็นความไม่รู้และกิเลสทั้งหลายทั้งปวง
ก็จะค่อย ๆ เข้าใจขึ้น สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูก
ในสภาพธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่มีจริงยิ่งขึ้น เมื่อมีปัญญา
เจริญขึ้น ก็จะทำให้เป็นผู้มีชีวิตที่ดำเนินไปด้วย
ปัญญาตามที่ตนมี เปลี่ยนจากที่เคยอยู่ด้วยกิเลส
ประการต่าง ๆ มากมาย มีโลภะ โทสะ โมหะ เป็นต้น
เป็นผู้อยู่ด้วยกุศลธรรม หมายความว่า กุศลธรรม
ค่อย ๆ เจริญขึ้น บุคคลผู้มีปัญญา ย่อมรู้ว่า อะไร
ควร อะไรไม่ควร อะไรถูก อะไรผิด แล้ว
ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง ปัญญาถือเอา
เฉพาะสิ่งที่ควร ทั้งสิ่งที่ไม่ควร ปัญญานำไปใน

กิจทั้งปวงที่ติงามเท่านั้น เพราะเหตุว่าเป็นไปไม่ได้ที่ปัญหาจะพาไปทำชั่ว ถ้าแต่ละคนในสังคม เป็นคนดีและมีปัญญาความเข้าใจถูกเห็นถูกแล้ว ก็จะไม่มีการทุจริตในทุกวงการ ปัญหาต่าง ๆ ความไม่สงบ ความทุกข์ ความเดือดร้อนต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น

ดังนั้น ประโยชน์ที่ควรที่จะได้พิจารณาเป็น อย่างยิ่ง คือ ชีวิตที่เกิดมาต่อให้มีทุกสิ่งทุกอย่างครบถ้วน ทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ ชื่อเสียงเกียรติยศต่าง ๆ ในที่สุดก็ต้องจากโลกนี้ไป แต่ว่าไปไหนก็ไม่รู้ เหมือนกับเตี้ยวันที่อยู่ตรงนี้ เกิดเป็นคนนี้มาจากไหน ก็ไม่รู้ และเวลาที่จะสิ้นสุดความเป็นบุคคลนี้ก็อีกไม่นาน เพราะเราไม่สามารถที่จะรู้ได้ล่วงหน้าเลยว่าใครจะจากโลกนี้ไปเร็วหรือช้าแค่ไหน ซึ่งจะต้องจากไปอย่างแน่นอน เมื่อเป็นเช่นนี้ ก่อนที่จะจากโลกนี้ไป ควรจะมีสิ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่

ได้เกิดมาแล้วไม่ได้จากไปเปล่า ๆ โดยไม่รู้ความจริง สะสมความไม่รู้สะสมกิเลสไปมากมาย แต่เป็นผู้ที่สามารถที่จะเห็นว่า สิ่งที่มีค่าที่สุดสำหรับผู้ที่เกิดมาเป็นมนุษย์ คือ สามารถได้ฟังคำที่จะทำให้ เกิดปัญญาและรู้จักบุคคลที่ประเสริฐที่สุดคือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ทรงแสดงหนทางที่จะ ทำให้กิเลสซึ่งมีมากในจิตใจของทุกคนได้ลดน้อยลงจนกระทั่งสามารถที่จะดับได้ ซึ่งกว่าจะไปถึงการดับกิเลสซึ่งเป็นเรื่องที่ไกลมากได้นั้น ก็จะต้องมีการเริ่มต้น คือ ฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมที่ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ไม่ขาดการฟังพระธรรมเป็นปกติในชีวิตประจำวัน ค่อย ๆ สะสมความเข้าใจถูกเห็นถูกไปที่ละเล็กทีละน้อย ถ้าเป็นผู้เห็นประโยชน์ของพระธรรมแล้ว จะเห็นได้โดยง่ายว่าชีวิตนี้ขาดการฟังพระธรรมไม่ได้ ซึ่งจะเป็นไปเพื่อประโยชน์เกื้อกูลเท่านั้น

ธรรมเตือนใจ

“ดูกร ภิกษุทั้งหลาย เราไม่เจ้เห็นธรรมอย่างอื่น แม้ข้อหนึ่ง ซึ่งเป็นเหตุให้อกุศลธรรมที่ยังไม่เกิด ไม่เกิดขึ้น หรือ อกุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้ว ย่อมเสื่อมไป เหมือนกับสัมมาทิฐิ (ความเห็นชอบ) นี้เลย ดูกร ภิกษุทั้งหลาย เมื่อบุคคลเป็นผู้มีความเห็นชอบ อกุศลธรรมที่ยังไม่เกิด ย่อมไม่เกิดขึ้น และอกุศลธรรมที่เกิดขึ้นแล้ว ย่อมเสื่อมไป”

(พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย เอกนิบาต)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่
มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

www.dhammadhome.com

[www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น กระจกานสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, ฟังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]

 YouTube : มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

[พิมพ์ค้นในช่องค้นหาเพิ่มเติมด้วยคำว่า บ้านธัมมะ, ธรรม อ.สุจินต์

มีพระธรรมหลากหลายประเด็นให้ได้ศึกษา

เพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูกตรงตามความเป็นจริง]

 Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

ใคร...
อะไร...
ที่ไหน...

นายทหารย้ายออก

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.ณัฐพล จวนเจริญ	เสธ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	เสธ.ร.๒ รอ. (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.อ.อภิพัฒน์ บุญตา	หน.นกง.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กอง กง.ทบ. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.อ.ธรากร ไหมทอง	นธน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กคต.สธน.ธน. (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.อ.สุรณ สิงห์กลิ่น	หก.กคศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๕	พ.ท.อิทธิวัฒน์ เห็นใจชน	หน.กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๖	พ.ท.ณิชากรณ์ พิษผล	รอง หก.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๗	พ.ท.ประภาส พงษ์ทอง	หน.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๘	พ.ท.วิชัย อินศิริ	อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๙	พ.ท.หญิง สมลักษณ์ ประุงปรีชา	รอง หก.รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๑๐	พ.ท.หญิง ช่อผกา ประทุมทิพย์	รอง หก.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)
๑๑	พ.ท.หญิง ศิรประภา วัฒนากิตติกุล	อจ.สคศ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	นตพ.ทภ.๑ (อัตรา พ.ท.)
๑๒	พ.ต.พงษ์ชัย มณีโชติ	นกง.รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	นบช.มทบ.๑๒ (อัตรา พ.ต.)
๑๓	ร.อ.อำนาจ ขำประจิดร์	ผช.ฝอ.๓ พัน.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ฝลก.กบร.บชร.๑ (อัตรา ร.อ.)
๑๔	ร.ท.เกียรติศักดิ์ คำวังนัง	นชง.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๕	ร.ท.ชัชวาลย์ สุขสุทธิ	นายทหารโปรแกรม กทท.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๖	ร.ท.วรเทพ สัมมาเมฆ	นชง.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๗	ร.ท.วิศาล มาลัยทอง	นชง.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๘	ร.ท.สหภัทร อาจสาริการ	นชง.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๑๙	ร.ท.สิริวิชัย ภูผา	นชง.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๒๐	ร.ท.สุวรรณ จิตรเชื้อ	นชง.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๒๑	ร.ท.อนุศักดิ์ ทองสุวรรณ	นชง.รพ.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒
๒๒	ร.ท.สุรพล ฉิมปาน	นชง.สปร.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๒๑
๒๓	ร.ต.หญิง วลีรัตน์ หาเรือนทรง	นชง.ร.ร.จปร. (อัตรา ร.ท.)	ประจำ บก.มทบ.๑๒

นายทหารลาออกจากราชการ

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.ต.นิมิตร ศิริธนาภิข	หน.รพ.ร.ร.จปร.	นายทหารกองหนุน มีเบี้ยหวัด สังกัด บก.มทบ.๑๑

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.ณิชากรณ์ พิษผล	นายทหารประจำผู้บังคับบัญชา (อัตรา พ.อ.)	ประจำ ร.ร.จปร.
๒	พ.ท.ชิตวัจน์ บุรียากร	ผบ.ปตอ.๑ พัน.๕ (อัตรา พ.ท.)	เสธ.กรม นนร.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.ท.เพชร ดวงพุ่ม	อจ.ร.ร.สน.สท.ทบ. (อัตรา พ.ท.)	อจ.หน.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.ท.นิตี แดงทองดี	หน.ฝกม.พล.ม.๒ รอ. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สวท.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๕	พ.ท.อมรฤทธิ์ แล้วสกุล	หน.กง.ทบ. (อัตรา พ.ท.)	หน.นกง.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๖	พ.ท.ชำนาญ สังข์ทอง	นธน.มทบ.๑๒ (อัตรา พ.ท.)	นธน.ร.ร.จปร. (อัตรา พ.อ.)

ใคร...
อะไร...
ที่ไหน...

นายทหารย้ายเข้า (ต่อ)

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๗	พ.ต.นันทพัทธ์ คำนนท์	ผบ.ร้อย.สร.พัน.สร.๑ (อัตรา พ.ต.)	หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๘	ร.อ.สมิทธิภัทร คำประพันธ์	ประจำ ยศ.ทบ.	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๙	ร.ท.สิทธิชัย ศรีสวัสดิ์	ผบ.มว.ร้อย.ช.สนาม ช.พัน.๒ พล.ร.๒ รอ. (อัตรา ร.ท.)	ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)
๑๐	ร.ท.บัณฑิต เขียวดำ	ประจำ ยศ.ทบ.	รกร.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งใหม่
๑	พ.อ.ปิยะวัฒน์ ณ พัทลุง	รอง ผอ.กवल.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กตค.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๒	พ.อ.หญิง จินตนา แสงวงศ์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กवल.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๓	พ.อ.วรชาติ มีกระจ่าง	อจ.หก.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)	รอง ผอ.กตค.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๔	พ.ท.หญิง ณัฐมล ธงหาร	หน.กทบ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๕	พ.ท.จรรยา มีชานันท์	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๖	พ.ท.นำพล ธนะแพทย์	อจ.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.หน.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
๗	พ.ท.นงพงค์ อันสุรีย์	ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๘	พ.ท.สมบัติ พุดตาล	รอง หก.กทท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๙	พ.ท.หญิง กัลย์ทิพา พงษ์สุพรรณิ	หน.กกร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)	หน.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๐	พ.ต.สัมพันธ์ แทนไธสง	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	อจ.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๑	พ.ต.กิตติชัย ศรียงยศ	ประจำแผนก สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)	หน.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
๑๒	ร.อ.สมถวิล กองธรรม	ประจำแผนก สปร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รกร.ประจำแผนก สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๓	ร.อ.สมชาย ยี่มน้อย	ประจำกอง สกศ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	รกร.นายทหารจัดการคุณภาพการศึกษากกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๔	ร.อ.เกรียงศักดิ์ จินาตะ	ฝก.พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	นกง.รพ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
๑๕	ร.ต.ณัฐรูปพร ประชาธิโก	ครูฝึก กพศ.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)	ผช.ผอ.๓ พัน.ร.รร.จปร. (อัตรา ร.อ.)

นายทหารเปลี่ยนเหล่า

ลำดับ	ยศ, ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/เหล่าเดิม	ตำแหน่ง/เหล่าใหม่
๑	ร.ท. ทชากร ดรอุณพันธ์	ประจำแผนก กกร.รร.จปร./เหล่า สพ.	ประจำแผนก กกร.รร.จปร./เหล่า ส.

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก มกราคม ๒๕๕๘

กำเนิดครั้งหลัง สิงหาคม ๒๕๖๓

นิตยสารราย ๒ เดือน ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่เพิ่มพูนความรู้ทางด้านวิชาการ ผลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ สารคดี ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ปรึกษาภคิตติมศักดิ์

● กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท.จิรเดช กมลเพ็ชร

รองผู้อำนวยการ

พล.ต.ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์

พล.ต.ศุภชัย ศรีหอม

พล.ต.วิชาติ เอี่ยมไพจิตร

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต.สิทธิธา สาริบุตรานนท์

พล.ต.องอาจ พิมพ์ทนศักดิ์

ที่ปรึกษา

พล.อ.วรวิทย์ พรรณสมัย

พล.อ.พอล มณีรินทร์

พล.อ.ชาญชัย ยศสุนทร

พล.อ.สิทธิพล ชินสำราญ

พล.ท.ประเสริฐ หวานฉ่ำ

พล.ท.กานต์ พันยนิคศาสตร์

พล.ท.สมชาย สิงห์โต

พล.ต.วัลลภ ไชยลาโก

พล.ต.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด

พล.ต.หญิง ปิยนุช รัตนวิชัย

พ.อ.อำนาจ แย้มผกา

พ.อ.นันทยศ บุชา

พ.อ.ศักดิ์ระวี พึ่งเย็น

พ.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

พ.อ.ณรงค์ กักคิตุกลม

พ.อ.วันปิยะ ไชยเนตร

เลขานุการ

พ.อ.ตรีบัณฑิต จิตรีศรีอร่าม

ผู้ช่วยเลขานุการ

พ.ท.หญิง กัลย์ทิพา พงษ์สุப்பு

● กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต.จิระ เหล่าจिरอังกฤษ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

พล.ต.ธัชพล ไม้รอด

พล.ต.หญิง กฤตยา ไม้รอด

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง ผศ.เยาวภา ทองอร่าม

พ.อ.หญิง อุษา หอมอุป

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง บุษยามาศ ทรรทรานนท์

พ.อ.หญิง จิราภา ธรรมวิหาร

พ.อ.หญิง อารีย์วรรณ สุทธิพงศ์พันธ์

พ.ท.จูนีส มานวงค์

พ.ท.หญิง ขึ้นหทัย สุริยโสภณพันธุ์

พ.ต.หญิง ธนัชพร ยอดเพ็ชร

พ.ต.สมโชค วีระภัทรเวศ

ร.อ.สุทธอด ชือมาก

น.ส.วราภรณ์ ไวยภาษา

น.นร. ธนกฤต แสนอินทร์

น.นร. ณัฏชานนท์ ทองรอย

น.นร. เปรมปรีดิ์ สุข

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

พล.ต.หญิง ภาวดี ดีพึ่งคน

พ.อ.หญิง ศิริวรรณ กาญจนโหติ

ฝ่ายศิลป์

พ.อ.ศึกษา วรรักษ์

ฝ่ายกฎหมาย

พ.อ.ธรา ไหมทอง

ช่างภาพ

จ.ส.อ.สุรัชชัย พงษ์ปฏิเมศร์

จ.ส.อ.อาทิตย์ รัตนะจงงาม

● กองจัดการ

ผู้จัดการ

พ.อ.อำนาจ แย้มผกา

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พ.อ.ชัยณรงค์ แก้วประสิทธิ์

เหรียญกษาปณ์

พ.อ.อภิวัฒน์ บุญตา

ผู้ช่วยเหรียญกษาปณ์

ร.ต.หญิง นัฐภัทร พันธ์ผา

ฝ่ายจัดส่ง

พ.ท.ไวพจน์ ปาจะกัง

จ.ส.อ.เกียรติพล พงศ์ทองกุล

นายบุญเชิดธนันท์ เกษมสวัสดิ์

นางนันทวิภา ชุนสะอาดศรี

น.ส.กนกนันท์ ปาจันทร์

นายปฐม กอบแก้ว

นายณัฐวุฒิ เอมแย้ม

ฝ่ายธุรการ

ร.อ.หญิง ชนิศ รัตนสิน

จ.ส.อ.สมหมาย พุทธา

จ.ส.อ.หญิง พจมาลย์ ยิงขวัญ

จ.ส.อ.กฤษฎาภรณ์ ปาละสิทธิ์

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง

จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

โทรสาร ๖๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๔๑๐ e-mail : senacma@gmail.com

✳ การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญกษาปณ์นิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยธนาคารที่ส่งจ่าย ปรณ.ร.จ.ปร. ในนาม เหรียญกษาปณ์ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๑๐๔, ๖๒๗๔๓, ๐๔๗ - ๐๐๕๕๓๔๘ และกรุณาส่งยศชื่อ - สกุล สมาชิก พร้อมหลักฐานการชำระเงิน มาที่เหรียญกษาปณ์

✳ การติดต่อกองบรรณาธิการ กองบรรณาธิการนิตยสารเสนาศึกษา อาคารหอสมุด โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔, ๐ ๓๗๓๙ ๓๐๑๐ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓ การย้ายที่อยู่ ทวงถามหรือสมัครเป็นสมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑ - ๔ ต่อ ๖๒๕๒๑ - ๓

✳ อัตราค่าบำรุง ๑ ปี ๒๕๐ บาท สำหรับข้าราชการ (ศิษย์เก่า ร.จ.ปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม หักจาก ผง.ของหน่วย

บรรณาธิการผู้พิมพ์และโฆษณา ● พล.ต.จิระ เหล่าจिरอังกฤษ